Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého rozšířeného senátu)

15. června 2022 *

„Hospodářská soutěž – Zneužití dominantního postavení – Trh s čipovými sadami LTE – Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP – Platby za výlučný odběr – Právo na obhajobu – Článek 19 a čl. 27 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 – Účinky vyloučení“

Ve věci T-235/18,

Qualcomm Inc., se sídlem v San Diegu, Kalifornie (Spojené státy), zastoupená M. Pintem de Lemos Fermiano Rato, M. Davilla et M. Englishem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem, A. Dawesem et C. Urraca Caviedesem, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát),

ve složení A. Marcoulli (zpravodajka), předsedkyně, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos a R. Norkus, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném ve dnech 4., 5. a 6. května 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Qualcomm Inc., domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 240 final ze dne 24. ledna 2018 týkajícího se řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.40220 – Qualcomm (platby za výlučný

* Jednací jazyk: angličtina.

odběr)], kterým Komise konstatovala, že žalobkyně zneužila své dominantní postavení v období od 25. února 2011 do 16. září 2016 (dále jen „dotčené období“), a uložila jí pokutu ve výši 997 439 000 eur (dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. K žalobkyni

2 Žalobkyně je americká společnost založená v roce 1985, která působí v oblasti mobilních a bezdrátových technologií. Vyvíjí a dodává čipy a software pro hlasovou a datovou komunikaci. Čipy žalobkyně jsou prodávány a její systémový software je licencován podnikům, které jimi vybavují mobilní telefony, tablety, notebooky, datové moduly a další elektronické spotřební zboží. Žalobkyně dodává mimo jiné čipové sady pro základní pásmo (dále jen „čipové sady“).

3 Čipové sady umožňují připojení chytrých telefonů a tabletů k mobilním sítím a používají se pro hlasové i datové služby. Čipová sada je založena na kombinaci tří součástek, a sice procesoru pro základní pásmo, radiofrekvenčního integrovaného obvodu a integrovaného obvodu pro řízení spotřeby, které jsou obvykle umístěny v samostatných čipech nebo vzácněji v jednom čipu. Některá zařízení vyžadují kromě procesoru základního pásma také aplikační procesor, který může být integrován na stejném čipu jako procesor základního pásma nebo může být umístěn na samostatném čipu. Čipová sada tak může být buď „integrovaná“ nebo „samostatná“ (označovaná také jako „tenká“), podle toho, zda obsahuje aplikační procesor, či nikoliv. Čipová sada může být kompatibilní s jedním nebo s několika standardy mobilní komunikace, například se standardy GSM (Global System for Mobile Communications), UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) nebo LTE (Long Term Evolution). Čipové sady jsou prodávány výrobcům původních zařízení (Original Equipment Manufacturer, dále jen „OEM“), jako jsou společnosti Apple Inc. (Apple), HTC Corporation (HTC), Huawei Technologies Co. Ltd (Huawei), LG Corp. (LG), Samsung Group (Samsung) a ZTE Corporation (ZTE), kteří je zabudovávají do svých zařízení.

4 Projednávaná věc se konkrétně týká dodávek čipových sad kompatibilních se standardem LTE, jakož i se standardy UMTS a GSM (dále jen „čipové sady LTE“), které žalobkyně dodávala v období od roku 2011 do roku 2016 společnosti Apple.

B. Ke správnímu řízení

1. K řízení s žalobkyní

5 V srpnu 2014 zahájila Evropská komise šetření ohledně dohod, které se týkaly nákupu a používání čipových sad žalobkyně.

6 V období od 13. října 2014 do 14. ledna 2015 zaslala Komise žalobkyni žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

7 Dne 16. července 2015 zahájila Komise řízení proti žalobkyni s cílem přijmout rozhodnutí podle kapitoly III nařízení č. 1/2003.

8 Dne 8. prosince 2015 zaslala Komise žalobkyni oznámení námitek, na které žalobkyně odpověděla dne 27. června 2016. Dne 27. července 2016 žalobkyně tuto odpověď doplnila.

9 V období od 22. listopadu 2016 do 5. května 2017 zaslala Komise žalobkyni další žádosti o informace.

10 Dne 10. února 2017 zaslala Komise žalobkyni popis skutkového stavu, na který žalobkyně odpověděla dne 13. března 2017.

11 Dne 29. května 2017 předložila žalobkyně následná vyjádření k důkazům, které byly zařazeny do spisu po oznámení námitek.

12 V průběhu správního řízení byla žalobkyně několikrát přijata útvary Komise, z toho několikrát i týmem hlavního ekonoma.

13 Dne 24. ledna 2018 přijala Komise napadené rozhodnutí.

2. K ostatním podnikům a zúčastněným stranám

14 Předtím než Komise zahájila šetření uvedené v bodě 5 výše, setkala se s třetí osobou, informátorem, který požádal o zachování anonymity (dále jen „informátor“), přičemž tato schůzka se konala na jeho žádost.

15 V období od 12. srpna 2014 do 23. července 2015 zaslala Komise žádosti o informace některým zákazníkům a konkurentům žalobkyně.

16 Před odesláním oznámení námitek žalobkyni uspořádala Komise schůzky a telefonické konference se třetími osobami.

17 Komise přiznala společnosti Apple a společnosti Nvidia postavení zúčastněných třetích osob ve smyslu čl. 13 odst. 1 svého nařízení (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81). Společnost Apple je zákaznický podnik žalobkyně, který odebírá čipové sady, včetně čipových sad LTE. Společnost Nvidia je konkurenčním podnikem žalobkyně, který dodává určité typy čipových sad.

18 Dne 15. března 2016 poskytla Komise společnosti Apple nedůvěrné znění oznámení námitek. Dne 2. května 2016 předložila společnost Apple své stanovisko k oznámení námitek.

19 Dne 31. března 2016 poskytla Komise společnosti Nvidia nedůvěrnou znění oznámení námitek. Dne 31. května 2016 předložila společnost Nvidia své stanovisko k oznámení námitek.

20 Dne 19. října 2016 poskytla Komise společnosti Apple nedůvěrnou verzi odpovědi žalobkyně na oznámení námitek. Dne 21. listopadu 2016 předložila společnost Apple stanovisko k odpovědi na oznámení námitek.

21 V období od 22. listopadu 2016 do 5. května 2017 zasílala Komise společnosti Apple a konkurentům žalobkyně žádosti o informace.

3. K přístupu ke spisu

22 Dne 21. prosince 2015, po oznámení námitek, poskytla Komise žalobkyni přístup (na CD-ROMu) ke spisu ve věci. Na základě žádostí žalobkyně jí Komise předala nedůvěrné verze některých dalších dokumentů, které jí dosud nepředala, jakož i méně proškrtané verze některých dokumentů, které jí již předala.

23 Ve dnech 23. a 24. května 2016 zajistil úředník pro slyšení přístup externím poradcům žalobkyně do první datové místnosti, která obsahovala některé dokumenty. Dne 1. června 2016 zajistil úředník pro slyšení externím poradcům žalobkyně přístup do druhé datové místnosti, která obsahovala některé další dokumenty. Ve dnech 28. a 30. června 2016 byl externím poradcům žalobkyně umožněn přístup do třetí datové místnosti, aby mohli předložit důvěrná věcná vyjádření k dokumentům, které jim byly zpřístupněny v první a druhé datové místnosti.

24 Dne 13. února 2017 poskytla Komise poté, co sdělila informace o skutkovém stavu, žalobkyni znovu přístup ke spisu ve věci (prostřednictvím CD-ROMu), který obsahoval dokumenty shromážděné po oznámení námitek. Dne 17. února 2017 zajistil úředník pro slyšení přístup externím poradcům žalobkyně do čtvrté datové místnosti, která obsahovala některé z těchto dokumentů.

25 Dne 25. ledna 2018, po přijetí napadeného rozhodnutí, požádala žalobkyně Komisi, aby jí poskytla seznam schůzek nebo dotazování, které vedla se třetími osobami a které se týkaly předmětu šetření. Dne 2. března 2018 odpověděla Komise, že se konaly určité schůzky a telefonické konference se třetími osobami, a poskytla odpovídající záznamy.

C. K napadenému rozhodnutí

26 Napadené rozhodnutí obsahuje čtrnáct oddílů, a sice úvod (oddíl 1), dotčené podniky (oddíl 2), průběh řízení (oddíl 3), procesní námitky žalobkyně (oddíl 4), standardy (oddíl 5), dotčené technologie a výrobky (oddíl 6), činnosti žalobkyně v souvislosti s čipovými sadami (oddíl 7), dohody žalobkyně se společností Apple (oddíl 8), vymezení trhu (oddíl 9), dominantní postavení (oddíl 10), zneužití dominantního postavení (oddíl 11), příslušnost (oddíl 12), dopady na obchod mezi členskými státy (oddíl 13), nápravná opatření a pokuty (oddíl 14).

1. K dohodám mezi žalobkyní a společností Apple

27 V oddíle 8 napadeného rozhodnutí uvedla Komise, že žalobkyně uzavřela dne 25. února 2011 dohodu se společností Apple (dále jen „přechodná dohoda“), která se týkala dodávek čipových sad, a že tato dohoda byla dne 28. února 2013 změněna uzavřením následné dohody (dále jen „první dodatek k přechodné dohodě“), která vstoupila v platnost se zpětným účinkem k 1. lednu 2013 (dále jen společně „dotyčné dohody“).

28 Komise upřesnila, že dotyčné dohody stanovily, že žalobkyně bude poskytovat společnosti Apple pobídkové platby za podmínky, že zmíněná společnost bude prostřednictvím žalobkyně uspokojovat veškerou svou poptávku čipových sad LTE (dále jen „dotyčné platby“). V tomto ohledu Komise upřesnila, že pro účely napadeného rozhodnutí zahrnují čipové sady LTE čipové sady, které splňují standard LTE, jakož i standardy GSM a UMTS.

29 Komise uvedla, že v letech 2011 až 2015 nakupovala společnost Apple čipové sady LTE výhradně od žalobkyně a že žalobkyně zaplatila společnosti Apple částku ve výši 2 až 3 miliardy amerických dolarů (USD).

30 Komise doplnila, že i když platnost dotyčných dohod měla skončit dne 31. prosince 2016, pro účely napadeného rozhodnutí skončila platnost dotyčné dohody dne 16. září 2016 poté, co společnost Apple uvedla na trh telefony iPhone 7 obsahující čipové sady LTE společnosti Intel.

2. K vymezení trhu

31 V oddíle 9 napadeného rozhodnutí dospěla Komise k závěru, že relevantním trhem je obchodní trh čipových sad LTE a tento trh je svým rozsahem celosvětový (dále jen „relevantní trh“). Komise zejména uvedla, že relevantní trh zahrnoval samostatné čipové sady LTE a integrované čipové sady LTE, ale nezahrnoval výrobu těchto čipových sad pro vlastní spotřebu. V tomto ohledu měla Komise zejména za to, že čipové sady LTE nebylo možné nahradit čipovými sadami kompatibilními se standardem GSM ani čipovými sadami kompatibilními se standardem UMTS (dále jen „čipové sady UMTS“).

3. K dominantnímu postavení

32 V oddíle 10 napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že žalobkyně měla dominantní postavení na relevantním trhu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2016. Za tímto účelem Komise uvedla, že žalobkyně měla od roku 2010 na relevantním trhu velké podíly, že se tento trh vyznačoval existencí řady překážek pro vstup a expanzi a že obchodní síla zákazníků žalobkyně, kteří odebírali čipové sady, nemohla ovlivnit její dominantní postavení.

4. Ke zneužití dominantního postavení

33 V oddíle 11 napadeného rozhodnutí dospěla Komise k závěru, že žalobkyně zneužila poskytováním dotyčných plateb své dominantní postavení na relevantním trhu. Za tímto účelem Komise uvedla, že dotyčné platby byly platbami za výlučný odběr, že tyto platby mohly mít protisoutěžní účinky, že analýza kritické marže předložená žalobkyní nemá na její závěry vliv a žalobkyně neprokázala, že zmíněné platby za výlučný odběr byly vyváženy nebo převáženy výhodami z hlediska efektivity, které přinášely prospěch také spotřebitelům.

34 Komise uvedla, že ke zneužití dominantního postavení žalobkyní došlo během dotčeného období.

5. K pokutě

35 Komise dospěla k závěru, že žalobkyni má být uložena pokuta, a po výpočtu stanovila její výši na 997 439 000 eur.

6. K výroku

36 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„*Článek 1*

Společnost Qualcomm Inc. porušila článek 102 Smlouvy [o fungování Evropské unie] a článek 54 Dohody o Evropském hospodářském prostoru poskytováním plateb společnosti Apple Inc. za podmínky, že společnost Apple Inc. bude prostřednictvím společnosti Qualcomm uspokojovat veškerou svou poptávku po čipových sadách pro základní pásmo, které jsou slučitelné s mobilním komunikačním standardem Long-Term Evolution společně se standardy Global System for Mobile Communications a Universal Mobile Telecommunications System.

Protiprávní jednání trvalo od 25. února 2011 do 16. září 2016.

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se společnosti Qualcomm Inc. ukládá pokuta ve výši 997 439 000 eur.

[…]

Článek 3

Společnost Qualcomm Inc. se musí zdržet dalšího jednání nebo chování uvedeného v článku 1, jakož i jakéhokoliv jednání nebo chování, které by mělo stejný nebo rovnocenný účel či důsledek.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno společnosti Qualcomm Inc. […]“

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

A. Hlavní procesní skutečnosti

1. Písemná část řízení

37 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. dubna 2018 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

38 Dne 5. června 2018 požádala Komise o prodloužení lhůty pro podání žalobní odpovědi, a to s ohledem na rozsah žaloby a počet přiložených dokumentů. Toto prodloužení lhůty jí bylo přiznáno.

39 Dne 14. září 2018 podala Komise soudní kanceláři Tribunálu žalobní odpověď.

40 Dne 5. října 2018 požádala žalobkyně s ohledem na rozsah žalobní odpovědi a počet přiložených dokumentů o prodloužení lhůty pro podání repliky. Toto prodloužení bylo povoleno.

41 Dne 4. ledna 2019 předložila žalobkyně soudní kanceláři Tribunálu repliku.

42 Dne 12. února 2019 požádala Komise s ohledem na rozsah repliky a počet přiložených dokumentů o prodloužení lhůty pro předložení dupliky. Toto prodloužení bylo povoleno.

43 Dne 8. května 2019 předložila Komise soudní kanceláři Tribunálu dupliku.

44 Písemná část řízení byla ukončena dne 20. května 2019.

45 Dne 7. června 2019 požádala žalobkyně o to, aby byla vyslechnuta na jednání.

2. Návrh společnosti Apple na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka

46 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 16. července 2018 podala společnost Apple návrh na vstup do tohoto řízení v postavení vedlejšího účastníka na podporu návrhových žádání Komise.

47 Tento návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení byl doručen hlavním účastníkům řízení v souladu s čl. 144 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu.

48 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 17. září 2018 uvedla Komise, že k návrhu společnosti Apple na vstup do řízení jako vedlejší účastnice nemá připomínky.

49 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 17. září 2018 navrhla žalobkyně, aby Tribunál návrh na vstup vedlejší účastnice do řízení zamítl a uložil společnosti Apple náhradu nákladů řízení.

50 Ve dnech 16. listopadu a 14. prosince 2018 a dne 13. února 2019 požádaly žalobkyně a Komise, aby některé informace obsažené v procesních dokumentech, jakož i v jejich přílohách, byly považovány ve vztahu ke společnosti Apple za důvěrné, pokud by jí bylo povoleno vedlejší účastenství.

51 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 17. dubna 2019 informovala společnost Apple Tribunál, že v souladu s čl. 144 odst. 8 jednacího řádu bere svůj návrh na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka v projednávané věci zpět.

52 Dne 5. června 2019 rozhodla předsedkyně sedmého senátu Tribunálu o vyškrtnutí společnosti Apple jako navrhovatelky vedlejšího účastenství v projednávané věci a o tom, že účastníci řízení ponesou v souvislosti s tímto návrhem na vstup do řízení vlastní náklady řízení.

3. Žádost o organizační procesní opatření nebo o provedení dokazování

53 Samostatným podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 16. ledna 2019 požádala žalobkyně o přijetí organizačního procesního opatření nebo o provedení dokazování s cílem získat jednak úplné, tj. „neproškrtané“ verze některých dokumentů třetích osob, a jednak dva dokumenty obsahující „důvěrná věcná vyjádření“ předložené v rámci třetí datové místnosti ze dne 28. června 2016.

4. Dodatečné důkazy předložené po ukončení písemné části řízení

54 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 28. května 2019, tedy po ukončení písemné části řízení, předložila Komise podle čl. 85 odst. 3 jednacího řádu dodatečný důkaz, který spočíval v předání rozsudku United States District Court for the Northern District of California (Obvodní soud Spojených států pro obvod Severní Kalifornie, Spojené státy; dále jen „District Court“) ze dne 21. května 2019, o 233 stranách, ve věci Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated.

55 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 20. června 2019 předložila žalobkyně vyjádření k dodatečnému důkazu Komise.

56 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 26. července 2019 předložila žalobkyně podle čl. 85 odst. 3 jednacího řádu dodatečné důkazy, které spočívaly ve spise čítajícím 62 stran doplněném velkým množstvím dokumentů z řízení vedených ve Spojených státech (dále jen „dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019“).

57 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 14. srpna 2019 požádala Komise s ohledem na značný počet dokumentů přiložených k dodatečným důkazům ze dne 26. července 2019 o prodloužení lhůty pro předložení vyjádření v této souvislosti. Toto prodloužení lhůty bylo povoleno.

58 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 30. října 2019 předložila Komise vyjádření k dodatečným důkazům ze dne 26. července 2019, a to spisem o 63 stranách s přílohami, v němž zejména zpochybnila jejich přípustnost.

59 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 20. května 2020 se žalobkyně vyjádřila k vyjádření Komise ze dne 30. října 2019. Dne 3. června 2020 rozhodla předsedkyně šestého senátu Tribunálu, že toto podání nebude založeno do spisu, přičemž současně informovala žalobkyni, že bude mít možnost uplatnit v tomto ohledu své argumenty během ústní části řízení.

60 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 25. srpna 2020 předložila žalobkyně na základě čl. 85 odst. 3 jednacího řádu dodatečný důkaz, který spočíval v předání rozsudku United States Court of Appeals for the Ninth Circuit (Odvolací soud Spojených států pro devátý obvod, Spojené státy) ze dne 11. srpna 2020, čítajícího 56 stran, ve věci Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated, kterým byl zrušen rozsudek District Court uvedený v bodě 54 výše.

61 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 11. září 2020 předložila Komise své vyjádření k dodatečnému důkazu předloženému žalobkyní dne 25. srpna 2020.

62 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 9. listopadu 2020 předložila žalobkyně na základě čl. 85 odst. 3 jednacího řádu dodatečný důkaz spočívající v předložení dvou stran usnesení United States Court of Appeals for the Ninth Circuit (Odvolací soud Spojených států pro devátý obvod) ze dne 28. října 2020 ve věci Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated, kterým byla zamítnuta žádost o nové slyšení v rámci rozsudku uvedeného výše v bodě 60.

63 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 20. listopadu 2020 se Komise vyjádřila k dodatečnému důkazu předloženému žalobkyní dne 9. listopadu 2020.

5. Žádosti o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti

64 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 31. května 2019 požádala žalobkyně na základě článku 66 jednacího řádu o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti, které se týkaly procesních dokumentů a souvisejících příloh předložených do data podání této žádosti i po tomto datu.

65 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. srpna 2019 požádala žalobkyně na základě článku 66 jednacího řádu o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti týkajících se dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019.

66 Dne 28. května 2020 položil Tribunál (šestý senát) v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu, na návrh soudkyně zpravodajky, žalobkyni otázky k písemnému zodpovězení a vyzval ji, aby v souladu s bodem 75 prováděcích předpisů k jednacímu řádu Tribunálu přesně označila informace obsažené v některých procesních dokumentech a v napadeném rozhodnutí, které jsou předmětem žádostí o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti.

67 Dne 15. června 2020 požádala žalobkyně o prodloužení lhůty pro zodpovězení otázek položených Tribunálem dne 28. května 2020. Toto prodloužení bylo povoleno.

68 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 8. června 2020 předala Komise Tribunálu kopii nedůvěrného znění napadeného rozhodnutí, které bylo zveřejněno téhož dne na její internetové stránce. Dne 16. června 2020 rozhodla předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu o vložení tohoto dokumentu do spisu.

69 Dne 10. září 2020 požádala žalobkyně o další prodloužení lhůty pro zodpovězení otázek položených Tribunálem dne 28. května 2020. Bylo jí povoleno poslední prodloužení lhůty.

70 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 30. října 2020 odpověděla žalobkyně na organizační procesní opatření.

6. Přidělení soudkyně zpravodajky šestému senátu

71 V důsledku změny složení senátů Tribunálu byla soudkyně zpravodajka na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu přidělena k šestému senátu Tribunálu, kterému byla tudíž přidělena projednávaná věc.

7. Předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu

72 Na návrh šestého senátu rozhodl Tribunál dne 11. června 2020 podle článku 28 jednacího řádu o předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu.

8. Organizační procesní opatření a provádění důkazů

73 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil Tribunál (šestý rozšířený senát), na návrh soudkyně zpravodajky, dne 8. října 2020 žalobkyni a Komisi otázky k písemnému zodpovězení a požádal Komisi o předložení dokumentů.

74 Dne 12. října 2020 požádala Komise o prodloužení lhůty k odpovědi na otázky a žádosti Tribunálu ze dne 8. října 2020. Lhůta byla Komisi prodloužena a stejná lhůta byla stanovena žalobkyni.

75 Ve dnech 19. a 20. listopadu 2020 odpověděly Komise a žalobkyně na organizační procesní opatření.

76 Na návrh soudkyně zpravodajky nařídil Tribunál (šestý rozšířený senát) usnesením ze dne 12. října 2020 a v rámci provádění důkazů podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu Komisi, aby předložila určité informace a dokumenty.

77 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 19. listopadu 2020 (dále jen „podání ze dne 19. listopadu 2020“) Komise vyhověla uvedenému usnesení.

78 Dne 10. prosince 2020 vyzval Tribunál organizačním procesním opatřením podle čl. 103 odst. 3 jednacího řádu zástupce žalobkyně, aby se v této fázi řízení odpovídajícím způsobem zavázali k důvěrnému zacházení s podáním ze dne 19. listopadu 2020.

79 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 15. prosince 2020 odpověděli zástupci žalobkyně na organizační procesní opatření ze dne 10. prosince 2020 zasláním podepsaného závazku mlčenlivosti.

80 Rozhodnutím ze dne 8. ledna 2021 Tribunál (šestý rozšířený senát) rozhodl, že podání ze dne 19. listopadu 2020 je relevantní pro rozhodnutí sporu v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

81 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 26. ledna 2021 předložili zástupci žalobkyně, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, svá vyjádření k podání ze dne 19. listopadu 2020.

82 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 21. ledna 2021, které bylo na základě rozhodnutí předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu ze dne 3. února 2021 založeno do spisu projednávané věci, požádali zástupci žalobkyně, kteří přijali závazek mlčenlivosti, o zproštění tohoto závazku mlčenlivosti a o zaslání podání ze dne 19. listopadu 2020 žalobkyni. Komise byla vyzvána, aby v tomto ohledu předložila své vyjádření.

83 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 22. února 2021 se Komise vyjádřila k podání doručenému dne 21. ledna 2021 zástupci žalobkyně, kteří přijali závazek mlčenlivosti.

84 S ohledem na vyjádření předložená Komisí a zástupci žalobkyně, kteří přijali závazek mlčenlivosti, nařídil Tribunál (šestý rozšířený senát) usnesením ze dne 20. dubna 2021 a v rámci provádění důkazů podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu Komisi, aby poskytla nedůvěrné znění podání ze dne 19. listopadu 2020.

85 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 26. dubna 2021 vyhověla Komise uvedenému usnesení.

86 Nedůvěrná verze podání ze dne 19. listopadu 2020 byla předána žalobkyni, přičemž bylo uvedeno, že se k ní může vyjádřit na jednání, a případně písemně po jednání.

87 Na jednání konaném dne 6. května 2021 v rámci neveřejného zasedání týkajícího se podání ze dne 19. listopadu 2020, který byl předložen na základě článku 103 jednacího řádu a na který se vztahoval závazek mlčenlivosti podepsaný zástupci žalobkyně, se Tribunál s ohledem na

komunikaci, ke které v této věci na jednání došlo, dotázal Komise, zda by ve vztahu k žalobkyni mohla zvážit zproštění mlčenlivosti, pokud jde o některé skutečnosti obsažené v tomto podání, které vůči ní zůstaly důvěrné. Vzhledem k tomu, že Komise uvedla, že na takovou žádost o informace není schopna odpovědět na jednání, byla jí stanovena dvoutýdenní lhůta pro písemnou odpověď.

88 V podání došlém soudní kanceláři Tribunálu dne 7. května 2021 Komise v podstatě uvedla, že za stávajícího stavu věcí nemůže na uvedenou žádost o informace odpovědět a požádala o možnost odpovědět na tuto žádost v rámci dokazování podle čl. 92 odst. 3 jednacího řádu. Komise rovněž požádala o možnost poslechnout si na základě článku 115 jednacího řádu zvukový záznam komunikace, která v této věci proběhla na jednání.

89 Předseda Tribunálu povolil Komisi poslech části zvukového záznamu z jednání.

90 Poté, co žalobkyně předložila vyjádření k návrhu Komise na provedení důkazu, Tribunál na základě jednak čl. 24 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a jednak čl. 91 písm. b) a čl. 92 odst. 3 jednacího řádu nařídil usnesením ze dne 4. června 2021 Komisi, aby ve lhůtě stanovené soudní kanceláří sdělila, zda ve vztahu k žalobkyni zbavuje určité informace obsažené v podání ze dne 19. listopadu 2020 důvěrné povahy.

91 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 11. června 2021 vyhověla Komise uvedenému usnesení, přičemž trvala na tom, že nejsou dány důvody k tomu, aby ve vztahu k žalobkyni zbavila dotčené informace obsažené v podání ze dne 19. listopadu 2020 jejich důvěrné povahy.

92 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 20. července 2021 předložili zástupci žalobkyně, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, poté, co požádali o prodloužení lhůty, která jim byla poskytnuta, a dosáhli jejího prodloužení, svá vyjádření k odpovědi Komise ze dne 11. června 2021.

9. Ústní část řízení

93 Dne 18. listopadu 2020 byli účastníci řízení na základě rozhodnutí předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu předvoláni na jednání stanovené na 2., 3. a 4. února 2021.

94 Na návrh žalobkyně, aby jednání, které by se mohlo týkat některých dokumentů předložených v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, proběhlo s vyloučením veřejnosti, rozhodl Tribunál v souladu s článkem 109 jednacího řádu vyslechnout účastníky řízení ohledně konání části jednání s vyloučením veřejnosti.

95 Dopisem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 10. prosince 2020, doplněným dne 18. prosince 2020, požádala žalobkyně o odročení jednání jednak s ohledem na situaci veřejného zdraví a jednak s ohledem na žádost předloženou ve Spojených státech o zbavení některých dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 jejich důvěrné povahy.

96 V dopise došlém soudní kanceláři Tribunálu dne 15. prosince 2020 Komise uvedla, že konání části jednání s vyloučením veřejnosti by mohlo být s ohledem na některé dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 odůvodněné, a předložila dále vyjádření k organizaci jednání.

97 Dopisem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 18. prosince 2020 požádala žalobkyně o konání jednání s vyloučením veřejnosti, pokud jde o některé dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, a dále uvedla, že se taková žádost může stát bezpředmětnou v závislosti na výsledku řízení o žádosti o zrušení jejich důvěrné povahy podané ve Spojených státech.

98 Dne 22. prosince 2020 rozhodla předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu o odročení jednání.

99 Dne 29. ledna 2021 byli účastníci řízení na základě rozhodnutí předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu předvoláni na jednání stanovené na 4., 5. a 6. května 2021.

100 Dne 22. března 2021 předložila Komise návrhy týkající se organizace jednání.

101 Dne 26. března 2021 podala žalobkyně druhou žádost o odročení jednání.

102 Dne 29. března 2021 předložila žalobkyně vyjádření k návrhům Komise týkajícím se organizace jednání.

103 Dne 31. března 2021 zamítla předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu druhý návrh na odročení jednání.

104 Dne 9. dubna 2021 se Tribunál (šestý rozšířený senát) rozhodl předvolat účastníky řízení k neformální schůzce týkající se organizace jednání.

105 Dne 14. dubna 2021 podala žalobkyně žádost, aby se její zaměstnanci mohli zúčastnit jednání prostřednictvím videokonference.

106 Neformální schůzka se konala dne 15. dubna 2021.

107 Dne 16. dubna 2021 rozhodla předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu, že neumožní zaměstnancům žalobkyně účast na jednání prostřednictvím videokonference a Tribunál (šestý rozšířený senát) rozhodl, že se část jednání bude konat s vyloučením veřejnosti.

108 Dne 16. dubna 2021 podala žalobkyně třetí žádost o odročení jednání.

109 Dne 19. dubna 2021 zamítla předsedkyně šestého rozšířeného senátu třetí žádost o odročení jednání.

110 Dne 21. dubna 2021 předložila žalobkyně žádost o možnost používat během jednání technické prostředky.

111 Dne 22. dubna 2021 rozhodla předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu povolit použití technických prostředků na jednání.

112 Dopisem ze dne 28. dubna 2021, založeným do spisu projednávané věci rozhodnutím předsedkyně šestého rozšířeného senátu Tribunálu ze dne 29. dubna 2021, předložila Komise soudní kanceláři Tribunálu dopis, který se týkal rozsahu jednání s vyloučením veřejnosti a odrážel společný postoj účastníků řízení.

113 Dopisem ze dne 3. května 2021 potvrdila žalobkyně společný postoj účastníků řízení ohledně rozsahu jednání s vyloučením veřejnosti a předložila Tribunálu seznam dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, jejichž důvěrná povaha byla zcela nebo zčásti zrušena.

114 Jednání se konalo ve dnech 4., 5. a 6. května 2021.

115 Ústní část řízení byla ukončena dne 17. září 2021.

B. Návrhová žádání účastníků řízení

116 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– podpůrně zrušil uloženou pokutu nebo podstatně snížil její výši;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

117 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

118 Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů:

– první žalobní důvod vychází ze zjevných procesních pochybení;

– druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, nedostatku odůvodnění a zkreslení důkazů, pokud jde o nárůst efektivnosti;

– třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o protisoutěžní účinky;

– čtvrtý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o vymezení relevantního trhu a existenci dominantního postavení;

– pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o dobu trvání údajného protiprávního jednání;

– šestý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o použití pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2), a z porušení zásady proporcionality;

– sedmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení pravomoci Komise a vlivu na obchod mezi členskými státy.

119 V zájmu řádného výkonu spravedlnosti je třeba přezkoumat první a třetí žalobní důvod.

120 Úvodem je třeba přezkoumat přípustnost dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, kterou Komise zpochybňuje.

A. K přípustnosti dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019

121 Úvodem je třeba poznamenat, že dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 tvoří jednak z velké většiny soubor dokumentů předaných společností Apple žalobkyni v období od února do června 2019 v návaznosti na řízení, které u District Court zahájila dne 20. srpna 2018 žalobkyně proti společnosti Apple podle oddílu 1782 hlavy 28 zákona Spojených států amerických, nadepsaného „Podpora zahraničních a mezinárodních soudů a účastníků řízení před těmito soudy“ (dále jen „řízení 1782“), a jednak z menší části soubor dokumentů z řízení, které u District Court proti žalobkyni zahájil Federal Trade Commission (Federální úřad pro hospodářskou soutěž, Spojené státy americké) a které v rámci veřejného jednání, jež bylo zahájeno dne 4. ledna 2019, vyústilo v přijetí rozsudku ze dne 21. května 2019 uvedeného v bodě 54 výše (dále jen „řízení FTC“). Kromě toho uvedené dodatečné důkazy v omezeném rozsahu zahrnují také některé články z tisku.

122 Je rovněž třeba předeslat, že před jednáním předala žalobkyně Tribunálu seznam dokumentů předložených z titulu dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 pocházejících z řízení 1782, jejichž důvěrná povaha byla zcela nebo zčásti zrušena (viz bod 113 výše), a že se žalobkyně na veřejné části jednání na některé z těchto dokumentů, jakož i na existenci řízení 1782 odvolávala.

123 Žalobkyně uvádí, že ani ona sama, ani její evropští advokáti neměli uvedené dokumenty v okamžiku podání žaloby nebo repliky k dispozici a že podání, kterým předložila dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, učinila co možná nejdříve. Pokud jde o dokumenty z řízení 1782, žalobkyně uvádí, že v návaznosti na usnesení z února 2019 jí společnost Apple předala v období od 23. února do 24. června 2019 v devíti různých zásilkách 2 300 dokumentů a že její advokáti tyto dokumenty přezkoumali a určili ty, které měly být předloženy Tribunálu. Co se týče dokumentů z řízení FTC, žalobkyně vysvětluje, že usnesení o předběžném opatření zakazovalo jejím americkým advokátům předat dotčené dokumenty jejím evropským advokátům.

124 Komise namítá, že dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 jsou nepřípustné. Zaprvé tvrdí, že některé dokumenty, jako jsou určité články z tisku, e-mailová komunikace mezi žalobkyní a společností Apple, jakož i prezentace žalobkyně, pocházejí z doby před podáním žaloby. Zadruhé Komise uvádí, že žalobkyně nevysvětlila ani proč u District Court nepožádala o zpřístupnění dokumentů před 20. srpnem 2018, zejména před přijetím napadeného rozhodnutí nebo těsně poté, ani proč o této žádosti nebo jejím stavu neinformovala Tribunál v replice. Zatřetí Komise tvrdí, že žalobkyně nevysvětlila, proč nepožádala společnost Apple o udělení souhlasu s použitím důkazů z řízení FTC dříve, a to zejména před jednáním, které se konalo v lednu 2019. Začtvrté Komise uvádí, že čl. 92 odst. 7 jednacího řádu se týká důkazů předložených v reakci na provádění důkazů a neumožňuje hlavní účastnici řízení, aby z vlastního podnětu a bez náležitého odůvodnění předložila další důkazy. Zapáté Komise tvrdí, že žalobkyně pouze odkazuje na některé dodatečné důkazy, aniž by vysvětlila, jakých otázek se týkají, nebo prokázala, jak tyto důkazy podporují její argumenty.

125 Na prvním místě je třeba připomenout, že žalobkyně se na podporu předložení dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 opírá o čl. 85 odst. 3 jednacího řádu a dále uvádí, že k tomuto předložení dochází s ohledem na čl. 92 odst. 7 téhož jednacího řádu.

126 Komise namítá, že podmínky stanovené v prvním ustanovení nejsou splněny a že druhé ustanovení je v podstatě irelevantní.

127 Je třeba na jedné straně připomenout, že čl. 85 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že „[h]lavní účastníci řízení mohou výjimečně předložit nebo navrhnout další důkazy před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné“. Tato možnost představuje především výjimku z obecného pravidla uvedeného v odstavci 1 téhož článku, podle kterého se důkazy a důkazní návrhy předkládají při první výměně spisů účastníků řízení.

128 Ze znění uvedeného ustanovení vyplývá, že k využití této možnosti musí být prodlení s předložením důkazů odůvodněno výjimečnými okolnostmi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2019, HX v. Rada, C-540/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:707, bod 67).

129 Po podání dupliky tak Tribunál přijme návrhy důkazů pouze za výjimečných okolností, a to tehdy, pokud navrhovatel důkazu nemohl mít před ukončením písemné části řízení předmětné důkazy k dispozici (viz rozsudek ze dne 12. září 2019, Achemos Grupė a Achema v. Komise, T-417/16, nezveřejněný, EU:T:2019:597, bod 37 a citovaná judikatura). Výjimečná povaha takového předložení důkazů předpokládá, že jejich dřívější předložení nebylo možné nebo nemohlo být rozumně požadováno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. prosince 2016, TestBioTech a další v. Komise, T-177/13, nezveřejněný, EU:T:2016:736, bod 251).

130 Kromě toho je v tomto ohledu třeba připomenout, že výjimka stanovená v čl. 85 odst. 3 jednacího řádu se liší od výjimky stanovené v odstavci 2 téhož článku, která umožňuje hlavním účastníkům řízení předložit v replice nebo v duplice další důkazy na podporu jejich argumentace za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné, přičemž naposled uvedená výjimka nevyžaduje existenci výjimečných okolností.

131 Na druhé straně, pokud jde o provádění důkazů, je třeba poznamenat, že na základě čl. 92 odst. 7 jednacího „mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy“.

132 V projednávaném případě se žalobkyně neopírá o posledně uvedené ustanovení jako takové, ale dovolává se jej s tím, že článek 85 jednacího řádu musí být podle judikatury vykládán ve světle čl. 92 odst. 7 téhož jednacího řádu, jenž stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy [rozsudky ze dne 22. června 2017, Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, bod 17, a ze dne 9. září 2020, Řecko v. Komise, T-46/19, nezveřejněný, EU:T:2020:396, bod 30].

133 Jak vyplývá z podání, kterým byly předloženy dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, byly tyto důkazy předloženy na podporu prvního, druhého, třetího a čtvrtého žalobního důvodu v projednávané věci. Ačkoli žalobkyně obecně uvádí, že tyto důkazy předložila za účelem rozšíření důkazů uplatněných na podporu argumentů uvedených v žalobě a v replice a za účelem vyvrácení argumentů Komise uváděných v napadeném rozhodnutí, žalobní odpovědi a duplice, je třeba konstatovat, že uvedené důkazy nelze konkrétně považovat ani za protidůkazy, které by měly vyvrátit důkazy předložené Komisí, ani za důkazy, které mají rozšířit původní důkazní návrhy, ale jedná se o nové důkazy směřující k podpoře některých žalobních důvodů.

134 Je tedy třeba přezkoumat, zda bylo předložení dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 v projednávané věci odůvodněno výjimečnými okolnostmi ve smyslu čl. 85 odst. 3 jednacího řádu.

135 V tomto ohledu je na druhém místě třeba přezkoumat námitky Komise, které mají prokázat, že požadavky stanovené v čl. 85 odst. 3 jednacího řádu nebyly splněny.

136 Zaprvé, pokud jde o dokumenty pocházející z řízení 1782, je třeba úvodem poukázat na to, že tyto dokumenty jsou součástí souboru dokumentů předaných žalobkyni společností Apple v období od 23. února do 24. června 2019 po ukončení řízení 1782. Jinými slovy, je nesporné, že žalobkyně obdržela uvedené dokumenty v několika zásilkách po podání repliky ze dne 4. ledna 2019. Je tedy třeba konstatovat, že žalobkyně neměla v době podání svých hlavních písemností dotčené dokumenty k dispozici, a nemohla je tedy v rámci těchto podání předložit, ale možnost získat je měla až po skončení řízení 1782.

137 Komise nicméně namítá, že žalobkyně nevysvětlila, proč nezahájila řízení 1782 proti společnosti Apple u District Court dříve.

138 Námitka Komise však není pro posouzení existence výjimečných okolností ve smyslu čl. 85 odst. 3 jednacího řádu relevantní. V tomto ohledu totiž vyvstává otázka, zda dotyčné důkazy byly, či nebyly dostupné ve fázi podání žaloby nebo podání repliky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Haeberlen v. ENISA, T-632/16, nezveřejněný, EU:T:2018:957, body 184 a 185), a nikoli zda žalobkyně mohla domněle učinit kroky, na jejichž základě mohla mít hypoteticky přístup k těmto důkazům dříve.

139 V každém případě je třeba konstatovat, že uvedená námitka vychází z nesprávných předpokladů.

140 Řízení 1782 zahájené žalobkyní proti společnosti Apple u District Court totiž směřovalo ke shromáždění důkazů, které by s ohledem na probíhající soudní řízení umožnily vyvrátit některá zjištění učiněná Komisí v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně tedy nemohla zahájit řízení 1782 před přijetím napadeného rozhodnutí a ostatně ani nebyla povinna – a to i za předpokladu, že by to bylo možné – tak učinit preventivně a spekulativně s ohledem na možný soudní spor dokonce ještě před přijetím zmíněného rozhodnutí.

141 Žalobkyni tedy nelze vytýkat, že dotčené řízení nezahájila před přijetím napadeného rozhodnutí.

142 Kromě toho, pokud se Komise dovolává skutečnosti, že žalobkyně mohla zahájit uvedené řízení „ve dnech a týdnech následujících po přijetí rozhodnutí dne 24. ledna 2018“, je třeba podotknout, že takový argument je rovněž spekulativní, a navíc by nešlo o nic jiného než o uložení povinnosti žalobkyni, která je nepřiměřená, nebo dokonce nesplnitelná. Je totiž naopak odůvodněné, aby žalobkyně po přijetí napadeného rozhodnutí nejprve připravila a dne 6. dubna 2018 podala projednávanou žalobu a následně, s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí a zmíněné žaloby, zahájila řízení 1782 s cílem získat další případné důkazy na podporu své žaloby. Přístup Komise pro účely tohoto řízení rovněž nezohledňuje dobu, která je nezbytná ke koordinaci mezi žalobkyní, jejími evropskými zástupci a jejími americkými zástupci, k zahájení řízení 1782 ve Spojených státech. Navíc vzhledem k tomu, že žalobkyně v návaznosti na řízení 1782 obdržela dokumenty od společnosti Apple v průběhu šesti až deseti měsíců po zahájení uvedeného řízení, tak by i za předpokladu, že by, jak tvrdí Komise, bylo možné zahájit takové řízení v době, kdy žalobkyně připravovala svou žalobu (v období mezi únorem a březnem 2018), pravděpodobně neobdržela všechny dokumenty včas, aby je mohla přezkoumat a předložit v žalobě ze dne 6. dubna 2018 nebo v replice ze dne 4. ledna 2019.

143 Komise dále namítá, že žalobkyně neinformovala Tribunál o existenci a stavu žaloby, kterou podala u District Court, a to zejména v replice. Tato námitka Komise se však také zakládá na irelevantní skutečnosti, jelikož čl. 85 odst. 3 jednacího řádu nevyžaduje, aby byl Tribunál předem informován.

144 Zadruhé, pokud jde o soubor dokumentů pocházejících z řízení FTC, je třeba úvodem uvést, že tyto dokumenty jsou součástí spisu v řízení FTC, které probíhalo u District Court, a že před zahájením veřejného jednání u tohoto District Court v lednu 2019 byla možnost seznámit se s těmito dokumenty a použít je omezena předběžným opatřením ze dne 24. října 2017.

145 Tyto skutečnosti jsou mezi účastníky řízení nesporné, stejně jako je nesporné, že ke dni podání repliky ze dne 4. ledna 2019 nebyly uvedené dokumenty žalobkyni volně dostupné, neboť jednak bylo seznámení se s nimi a jejich použití omezeno na stanovený počet amerických advokátů a interních právníků žalobkyně, aniž by je tyto osoby mohly předat evropským advokátům žalobkyně, nebo je použít pro účely správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, nebo pro účely tohoto soudního řízení, a jednak se veřejné jednání před District Court, na jehož základě se tyto dokumenty staly veřejně přístupnými, konalo ve dnech 4. až 29. ledna 2019.

146 Komise však tvrdí, že žalobkyně mohla, aniž by čekala na zahájení veřejného řízení, které se konalo v lednu 2019, požádat na základě některých ustanovení v usnesení o předběžném opatření ze dne 24. října 2017 společnost Apple o povolení, které by jí umožnilo použít tyto dokumenty v rámci tohoto řízení dříve.

147 Ani tuto námitku Komise však nelze přijmout, neboť se zakládá na pouhých domněnkách, které nemohou sloužit jako základ pro soudní přezkum Tribunálu. Jak totiž zdůrazňuje sama Komise, i kdyby američtí advokáti a interní právníci žalobkyně, kteří měli přístup ke zmíněným dokumentům, byli schopni posoudit jejich užitečnost v tomto řízení, vyžadovalo by jakékoli jejich použití pro tyto účely předchozí souhlas společnosti Apple. Nic však nenasvědčuje tomu, že by za okolností projednávané věci tyto dvě možnosti nastaly.

148 V každém případě je třeba poznamenat, jak bylo uvedeno v bodě 138 výše, že vyvstává otázka, zda dotyčné důkazy byly, či nebyly k dispozici ve fázi podání žaloby nebo podání repliky. S ohledem na skutečnosti zmíněné v bodě 145 výše tomu tak však v projednávané věci nebylo, neboť žalobkyně předložila repliku dne 4. ledna 2019, tedy právě v den uplynutí prodloužené lhůty pro podání tohoto aktu, a téhož dne, 4. ledna, bylo zahájeno veřejné jednání v řízení FTC, na jehož základě se dotčené dokumenty staly veřejně přístupnými. Je proto třeba konstatovat, že žalobkyně nemohla předložit dotčené dokumenty v okamžiku podání repliky.

149 Kromě toho nelze mít za to, že za okolností projednávané věci žalobkyně nedůvodně oddalovala předložení dokumentů z řízení FTC Tribunálu. Jelikož v lednu 2019 stále probíhalo řízení 1782 a žalobkyně získala dokumenty z tohoto řízení v období od konce února do konce června 2019, bylo odůvodněné, aby je posoudila jako celek a následně v červenci 2019 předložila relevantní dokumenty pocházející z obou řízení společně.

150 Zatřetí, pokud jde o dokumenty zmíněné Komisí, které sice pocházely z řízení 1782 nebo z řízení FTC, ale které měla žalobkyně k dispozici před podáním žaloby v projednávané věci, a sice e-mailovou komunikaci mezi ní a společností Apple a prezentaci žalobkyně, je třeba uvést, že žalobkyně zajisté měla jednotlivé dokumenty k dispozici. Tyto dokumenty jsou však součástí souboru dokumentů předaných společností Apple žalobkyni po skončení řízení 1782 nebo

souboru dokumentů tvořících spis řízení FTC v rámci veřejného jednání, které se konalo v lednu 2019, takže je nelze posuzovat odděleně od ostatních dokumentů tvořících tyto soubory. Žalobkyně a její advokáti tedy nutně nemohli posoudit jejich relevanci pro projednávanou věc nezávisle na ostatních dokumentech tvořících uvedené soubory. Jinými slovy, dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 nemohou být s ohledem na jejich původ uměle rozděleny, ale vzhledem k tomu, že pocházejí z řízení 1782 nebo z řízení FTC, musí být z hlediska své přípustnosti posuzovány jako celek.

151 Začtvrté totéž platí pro tři novinové články zahrnuté v dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019, které byly zveřejněny před podáním žaloby, neboť jejich opožděné předložení je odůvodněno předložením jiných dodatečných důkazů, které mají podpořit v poznámkách pod čarou obsažených v podání, jímž byly uvedené důkazy předloženy.

152 Zapáté, pokud jde o obecné tvrzení Komise, podle kterého se žalobkyně v podání předkládajícím dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 omezila na pouhé odkazy na zmiňované důkazy, aniž by je vysvětlila, není taková okolnost v rámci posouzení požadovaného čl. 85 odst. 3 jednacího řádu relevantní, avšak týká se případné srozumitelnosti těchto důkazů při přezkumu opodstatněnosti žalobních důvodů.

153 S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je třeba za okolností projednávané věci dospět k závěru, že předložení dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 po ukončení písemné části řízení je jako celek odůvodněno výjimečnými okolnostmi, a tedy je třeba tyto důkazy na základě čl. 85 odst. 3 jednacího řádu připustit.

B. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevných procesních pochybení

154 První žalobní důvod je rozdělen na čtyři části. První část vychází z porušení práva na obhajobu tím, že žalobkyni byla odepřena možnost vyjádřit se k důležitým aspektům napadeného rozhodnutí. Druhá část vychází z porušení zásady řádné správy tím, že Komise neprovedla důkladné, objektivní a pečlivé šetření. Třetí část vychází z porušení práva na obhajobu tím, že Komise žalobkyni nezpřístupnila důkazy relevantní pro její obhajobu. Čtvrtá část vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a porušení zásady řádné správy tím, že Komise posoudila skutkový stav nesprávně, zkresleně a neúplně.

155 Je třeba přezkoumat první a třetí část žalobního důvodu, které vycházejí z porušení práva na obhajobu.

1. Úvodní poznámky

156 Právo na obhajobu je základním právem tvořícím neoddělitelnou část obecných právních zásad, jejichž respektování zajišťují Tribunál a Soudní dvůr (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 52).

157 Dodržování práva na obhajobu představuje obecnou zásadu práva Evropské unie, která se použije, jestliže správní orgán zamýšlí přijmout proti určité osobě akt, který nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení (rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 28).

158 Tato obecná zásada unijního práva je zakotvena v čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Listiny základních práv Evropské unie (rozsudek ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 105).

159 V kontextu práva hospodářské soutěže dodržení práva na obhajobu znamená, že každému adresátovi rozhodnutí, kterým je konstatováno, že porušil pravidla hospodářské soutěže, musí být v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko k pravdivosti a relevanci skutkových zjištění a okolností, které jsou mu vytýkány, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci takového protiprávního jednání (rozsudky ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 53, a ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 106).

160 Podle ustálené judikatury dochází k porušení práva na obhajobu tehdy, pokud existuje možnost, že z důvodu procesního pochybení Komise by mohlo mít jí vedené správní řízení odlišný výsledek. Žalující podnik prokáže, že k takovému porušení došlo, doloží-li dostačujícím způsobem nikoli to, že by rozhodnutí Komise mělo odlišný obsah, ale to, že by svou obhajobu mohl zajistit lépe, kdyby k procesnímu pochybení nedošlo (rozsudky ze dne 2. října 2003, Thyssen Stahl v. Komise, C-194/99 P, EU:C:2003:527, bod 31, a ze dne 13. prosince 2018, Deutsche Telekom v. Komise, T-827/14, EU:T:2018:930, bod 129).

161 Takové posouzení musí být provedeno podle skutkových a právních okolností specifických pro každý případ (rozsudek ze dne 18. června 2020, Komise v. RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 107).

2. Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká neexistence záznamů a informací o schůzkách a telefonických konferencích se třetími osobami

162 Třetí část prvního žalobního důvodu spočívá na dvou vytýkaných skutečnostech. První z nich vychází z toho, že Komise nebyla schopna poskytnout žalobkyni dostatečný přístup ke spisu ve věci. Druhá výtka vychází ze skutečnosti, že ve spise chybí záznamy a informace o obsahu schůzek a telefonických konferencí, které se uskutečnily mezi Komisí a třetími osobami.

163 Je třeba přezkoumat druhou vytýkanou skutečnost.

164 Žalobkyně tvrdí, že Komise je povinna pořizovat záznamy ze svých formálních či neformálních schůzek se třetími osobami a tyto záznamy musí předat účastníkům, vůči kterým je vedeno šetření. V projednávaném případě Komise žalobkyni žádný záznam ze svých schůzek se třetími osobami neposkytla. Po přijetí napadeného rozhodnutí sdělila Komise žalobkyni, že se uskutečnily schůzky a telefonické konference s třetími osobami, a na základě její žádosti jí předala záznamy, které postrádaly jakýkoli smysl. Obsáhlejší záznamy by přitom v několika ohledech pomohly žalobkyni v obhajobě. Komise mimoto odmítla sdělit, zda se v průběhu šetření setkala s určitou třetí osobou, přestože by pro obhajobu žalobkyně bylo užitečné vědět, zda se takové schůzky uskutečnily a jaká témata byla projednávána.

165 Žalobkyně dodává, že nařízení č. 1/2003 nerozlišuje mezi dotazováním a jinými typy schůzek nebo telefonických konferencí. Podle žalobkyně nemohla Komise během schůzky nebo při telefonické konferenci určovat, co je či není důkazem ve prospěch obhajoby, ale přísluší dotčenému podniku, aby rozhodl, zda by některé skutečnosti ze spisu mohly být pro jeho obhajobu užitečné. V projednávaném případě nejsou záznamy předané Komisí žalobkyni vypovídající, neboť

neposkytují žádné užitečné informace o obsahu jednání nebo o povaze informací poskytnutých k uvedeným tématům, ale shodná a neurčitá vyjádření. Žalobkyně popírá, že měla možnost určit informace, k jejichž výměně na dotčené schůzce a telefonických konferencích došlo, na základě odpovědí třetích osob na žádosti o poskytnutí informací, neboť záznamy na tyto odpovědi neodkazují, a naopak. Žalobkyně zdůrazňuje, že Komisi nepřísluší určovat, zda třetí osoba poskytla či neposkytla informace ve prospěch obhajoby, neboť Komise je povinna pořídit záznam a poskytnout jí jej.

166 Komise zaprvé uvedla, že příslušené záznamy ze schůzek a telefonických konferencí se třetími osobami pořizovala, a v návaznosti na to namítá, že nemá obecnou povinnost pořizovat záznamy ze schůzek a telefonických konferencí se třetími stranami, jelikož její povinnosti jsou omezenější. Na jedné straně má Komise povinnost pořizovat „úplný záznam“ schůzek nebo telefonických konferencí, které představují dotazování ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003, jejichž cílem je shromáždění informací týkajících se předmětu šetření, avšak žalobkyně v projednávané věci netvrdila, že by schůzky nebo telefonické konference s třetími osobami byly „dotazováním“. Na druhé straně má Komise povinnost pořizovat „stručné zápisy“ ze schůzek nebo telefonických konferencí, jejichž cílem není shromáždění informací týkajících se předmětu šetření, a to pouze v případě, že třetí osoby poskytnou důkazy svědčící v neprospěch podniku, které hodlá použít, nebo důkazy ve prospěch, kterých by se podnik mohl dovolávat. Zadruhé Komise tvrdí, že řádně pořizovala „stručné zápisy“ o dotčených schůzkách a telefonických konferencích. Uvádí, že v projednávaném případě v návaznosti na žádost žalobkyně zjistila, že jí nedopatřením neposkytla záznamy z jedné schůzky a tří telefonických konferencí se třetími osobami, ale že jí tyto záznamy poskytla následně spolu s uvedením podniků, času a projednávaných témat. Stejně tak Komise upřesňuje, že se napadené rozhodnutí nezakládá na jakýchkoli důkazech v neprospěch obhajoby, které by zmíněné třetí osoby poskytly během těchto schůzek a telefonických konferencí. Zatřetí Komise uvádí, že žalobkyně neprokázala, z jakého důvodu by bylo pro její obhajobu užitečné zjištění, zda se setkala s určitou třetí osobou, jelikož je rozhodnutí založeno na důkazech poskytnutých společností Apple a obtížně lze si představit, jak tvrdí žalobkyně, že dotčená třetí osoba mohla poskytnout důkazy v její prospěch.

167 Komise dodává, že žalobkyně nebere v úvahu skutečnost, že třetí osoba, se kterou se setkala, neposkytla důkazy ve prospěch obhajoby a že třetí osoby, se kterými vedla telefonické konference, uvedly, že neprobíraly záležitosti, které by nebyly obsaženy v informacích poskytnutých v jejich odpovědích na žádosti o informace. Podle Komise je totiž pravděpodobné, že některé informace poskytnuté během zmíněných telefonických konferencí již byly zahrnuty v odpovědích na žádosti o informace, stejně jako je pravděpodobné, že informace poskytnuté později v odpovědích na žádosti o informace odrážejí obsah telefonických konferencí, což je logické. Komise tvrdí, že argument žalobkyně, že dotčená schůzka a dotčené telefonické konference představovaly dotazování ve smyslu článku 19 nařízení č. 1/2003, je opožděný a nepřípustný. Mimoto Komise uvádí, že žalobkyně nevysvětluje, z jakého důvodu by měly být informace o schůzkách se třetí osobou důležité.

168 V projednávané věci je bez dalšího nesporné, že v průběhu správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, Komise žalobkyni neposkytla žádné informace o konání ani obsahu schůzek a telefonických konferencí, které vedla se třetími osobami.

169 Po přijetí napadeného rozhodnutí nicméně Komise žalobkyni poskytla určité informace týkající se sedmi schůzek nebo telefonických konferencí se třetími osobami. Konkrétně informace o čtyřech z nich byly poskytnuty na žádost žalobkyně před podáním projednávané žaloby, zatímco

informace o dalších třech byly poskytnuty v průběhu tohoto řízení, a to buď v reakci na tvrzení žalobkyně založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019, nebo v reakci na dokazování nařízené Tribunálem dne 12. října 2020.

170 Je tedy třeba přezkoumat, zda Komise za těchto okolností porušila právo žalobkyně na obhajobu.

a) Ke schůzce a telefonickým konferencím s třetími osobami, ohledně nichž byly žalobkyni sděleny informace před podáním projednávané žaloby

1) Připomenutí souvislostí

171 Z předložených důkazů vyplývá, že žalobkyně poté, co obdržela napadené rozhodnutí, požádala dne 25. ledna 2018 Komisi, aby jí poskytla informace o schůzkách nebo o dotazování, které vedla se třetími osobami a o kterých nebyla informována. Dne 2. března 2018 sdělila Komise e-mailem žalobkyni, že ověřovala, zda ji nedopatřením neopomněla informovat o „jakémkoli setkání nebo dotazování“, která se uskutečnila „v kontextu věci AT.40220“. V tomto ohledu Komise žalobkyni dále sdělila, že ji nedopatřením neinformovala o jedné schůzce a třech telefonních konferencích se třetími osobami. Stejným e-mailem zaslala Komise žalobkyni dokumenty obsahující záznamy z této schůzky a těchto telefonických konferencí, jakož i prezentaci přednesenou na uvedené schůzce.

172 Konkrétně Komise poukázala na schůzku s [*důvěrné*][1] konanou dne [*důvěrné*], telefonickou konferenci s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] a dvě telefonické konference ze dne [důvěrné], jednu s [*důvěrné*] a druhou s [*důvěrné*].

173 V tomto ohledu je třeba jednak uvést, že se tato schůzka, jakož i tyto telefonní konference uskutečnily před oznámením námitek a po zaslání prvních žádostí o informace uvedených v bodech 6 a 15 výše. Je ostatně nesporné, že se tato schůzka a tyto telefonické konference konaly, jak uvedla Komise, „v kontextu věci AT.40220“. Jak dále vyplývá z napadeného rozhodnutí, uvedené třetí osoby jsou dva konkurenti a dva zákazníci žalobkyně, kteří rovněž odpověděli na některé z uvedených žádostí o informace.

174 [*důvěrné*] je konkurentem žalobkyně. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, tento konkurent [*důvěrné*]. Kromě toho podle napadeného rozhodnutí [*důvěrné*].

175 [*důvěrné*] je konkurentem žalobkyně. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí [*důvěrné*], je spolu s [*důvěrné*] jedním z [*důvěrné*] konkurentů, které [*důvěrné*].

176 Kromě toho [*důvěrné*] a [*důvěrné*] jsou [*důvěrné*].

177 [*důvěrné*] je OEM, který odebírá čipové sady LTE a [*důvěrné*].

178 [*důvěrné*] je OEM, který odebírá čipové sady LTE [*důvěrné*].

[1] – Skryté důvěrné údaje.

2) K existenci procesního pochybení

179 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost pořídit záznam z uvedené schůzky a uvedených telefonických konferencí a předat jí je. Žalobkyně zejména zdůrazňuje, že záznamy, které jí Komise po přijetí napadeného rozhodnutí předala, nejsou vypovídající a postrádají jakýkoli smysl.

180 Komise úvodem poukazuje na to, že žalobkyně v žalobě netvrdila, že dotčená schůzka a telefonické konference představovaly „dotazování“ ve smyslu článku 19 nařízení č. 1/2003, a že v důsledku toho je argument vycházející z porušení uvedeného ustanovení rozvinutý v replice nepřípustný. Komise každopádně v podstatě tvrdí, že dotčená schůzka a dotčené telefonické konference nebyly dotazováním ve smyslu článku 19 nařízení č. 1/2003, neboť jejich cílem nebylo shromáždit informace týkající se předmětu šetření. Nebyla tedy povinna pořídit úplný záznam z této schůzky a těchto telefonických konferencí, ale pouze stručný zápis v rozsahu, v němž třetí osoby poskytly důkazy v neprospěch, které Komise hodlala použít, nebo poskytly důkazy ve prospěch, kterých se podnik mohl dovolávat.

181 Pokud jde o přípustnost argumentu žalobkyně, je zajisté pravda, že se žalobkyně v žalobě nedovolávala výslovně článku 19 nařízení č. 1/2003. Výslovně však uvedla, že Komise porušila povinnost uchovávat nebo pořizovat odpovídající záznamy z uvedené schůzky a z uvedených telefonických konferencí, a opírala se za tímto účelem o bod 91 rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632), který se týká právě povinností vyplývajících z článku 19 nařízení č. 1/2003. Argument uplatněný žalobkyní v žalobě tudíž jasně směřoval k tvrzení, že Komise porušila povinnosti vyplývající z uvedeného ustanovení a z judikatury, která se k němu vztahuje. Námitka nepřípustnosti vznesená Komisí tedy musí být zamítnuta.

182 Pokud jde o opodstatněnost argumentu žalobkyně, je třeba připomenout, že čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003 je právním základem, který Komisi v rámci šetření zmocňuje k provedení dotazování fyzických nebo právnických osob (rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 86).

183 Ze samotného znění čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003 vyplývá, že se má použít na jakékoli dotazování, jehož účelem je shromažďování informací týkajících se předmětu šetření. Ze znění tohoto ustanovení ani z cíle, který sleduje, totiž nevyplývá nic, co by dovolovalo se domnívat, že měl normotvůrce v úmyslu vyloučit některá dotazování z působnosti tohoto ustanovení. (rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 84 a 87).

184 Jak totiž vyplývá z přípravných prací k nařízení č. 1/2003, uvedený právní základ se týká pouhého vyslechnutí fyzické nebo právnické osoby za účelem shromáždění informací [viz návrh nařízení Rady o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 [ES] a o změně nařízení (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 2988/74, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 [COM (2000) 582 final, Úř. věst. 2000, C 365 E, s. 284]].

185 Okolnost, že dotazování třetích osob, která Komise prováděla, mohla mít podobu schůzek nebo telefonických konferencí, je tedy nemůže vyloučit z působnosti článku 19 nařízení č. 1/2003, pokud bylo jejich účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření.

186 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, všechny shodující se důkazy v projednávané věci prokazují, že účelem dotčené schůzky a dotčených telefonických konferencí bylo shromáždit informace týkající se předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

187 Zaprvé z formálního hlediska se dotčená schůzka a dotčené telefonické konference konaly poté, co Komise v srpnu 2014 zahájila šetření (viz bod 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a zejména poté, co byly zaslány první žádosti o informace uvedené v bodech 6 a 15 výše. Kromě toho všechny záznamy vyhotovené Komisí obsahují odkaz na správní řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, a sice „AT.40220“. Navíc komunikace, kterou vedla Komise se žalobkyní v době předání uvedených záznamů (bod 171 výše), obsahuje tentýž odkaz a výslovně se odvolává na „schůzky nebo dotazování, které se uskutečnily v kontextu věci AT.40220“.

188 Zadruhé z věcného hlediska všechny zmíněné záznamy naznačují, že se dotčená schůzka a dotčené telefonické konference týkaly trhu s čipovými sadami, postavení žalobkyně na tomto trhu nebo určitých obchodních praktik žalobkyně na tomto trhu. Konkrétně záznam ze schůzky s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] uvádí, že se týkala trhu s čipovými sadami a postavení žalobkyně na tomto trhu; záznam telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] uvádí, že se týkala určitých obchodních praktik žalobkyně v odvětví čipových sad a že během telefonické konference nebyly předloženy žádné konkrétní důkazy; záznam z telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] uvádí, že se týkala trhu s čipovými sadami a určitých obchodních praktik žalobkyně; a záznam z telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] uvádí, že se týkala trhu s čipovými sadami.

189 Vzhledem k tomu, že účelem schůzky s [*důvěrné*] a telefonických konferencí s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*] bylo shromáždění informací týkajících se předmětu šetření, pokud jde o relevantní trh, postavení žalobkyně na tomto trhu nebo obchodní praktiky žalobkyně na tomto trhu, spadaly do působnosti článku 19 nařízení č. 1/2003.

190 Přitom provádí-li Komise dotazování podle článku 19 nařízení č. 1/2003 za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření, je povinna pořídit o takovém dotazování záznam ve formě, jakou si zvolí. Pro tento účel nestačí, aby Komise provedla stručné shrnutí témat, která byla v průběhu dotazování projednávána. Musí být schopna poskytnout informaci o obsahu jednání, která proběhla během dotazování, zejména o povaze údajů poskytnutých v průběhu dotazování k projednávaným tématům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 91 a 92).

191 V projednávaném případě se záznamy, které Komise předala po přijetí napadeného rozhodnutí žalobkyni, omezují pouze na to, že vedle data a jmen účastníků uvádějí velmi obecné údaje – v podstatě na dvou až třech řádcích – týkající se projednávaných témat, a sice trhu s čipovými sadami, postavení žalobkyně na tomto trhu nebo obchodních praktik žalobkyně na tomto trhu. Tyto záznamy naproti tomu neposkytují žádné informace ohledně obsahu jednání, která proběhla během dotazování, a zejména o povaze údajů poskytnutých k projednávaným tématům, jak to vyžaduje judikatura zmíněná v bodě 190 výše.

192 Neúplnost uvedených záznamů navíc zřetelně ilustrují dvě okolnosti, na které žalobkyně upozornila.

193 Zaprvé záznam týkající se telefonické konference s [*důvěrné*] uvádí, že tato třetí osoba vyjádřila svůj „názor“ na „určité obchodní praktiky žalobkyně v odvětví čipových sad“ a že nebyl předložen žádný „konkrétní důkaz“. Jak však žalobkyně správně zdůrazňuje, vyvolává takový záznam otázky ohledně obsahu jednání, která proběhla mezi Komisí a třetí osobou, ohledně informací, které tato třetí osoba poskytla, a ohledně nepředložení „důkazu“ – navíc „konkrétního“ – týkajícího se těchto informací. Na základě takového záznamu tedy nelze porozumět informacím, které [*důvěrné*] předal Komisi, aniž poskytl konkrétní důkaz, a žalobkyně nemá povědomí o tom, jaké skutečnosti

byly na této telefonické konferenci zmíněny, a zejména o tom, zda tato třetí osoba, tedy [*důvěrné*], mohla uvést, aniž by poskytla jakýkoliv konkrétní důkaz, skutečnosti v její neprospěch nebo v její prospěch.

194 Zadruhé záznam ze schůzky s [*důvěrné*] uvádí, že se týkala trhu s čipovými sadami a postavení žalobkyně na tomto trhu. Vedle toho, že takový popis neumožňuje porozumět informacím, které [*důvěrné*] předal v tomto ohledu Komisi, je třeba konstatovat, že se tento záznam nezmiňuje o tom, že uvedená třetí osoba přednesla na této schůzce ústní prezentaci, a *a fortiori* ani o obsahu této prezentace. Kopii této prezentace nicméně zaslala Komise žalobkyni po přijetí napadeného rozhodnutí, dne 2. března 2018, v odpověď na žádost žalobkyně ze dne 25. ledna 2018. Z této desetistránkové prezentace vyplývá, že se konkrétně týkala šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí (jak vyplývá z titulní strany této prezentace, kde je uveden název a číslo tohoto řízení), že jedna strana byla věnována dominantnímu postavení žalobkyně na trhu s čipovými sadami a pět stran bylo věnováno [*důvěrné*]. Chybějící zmínka o takové prezentaci a jejím obsahu v záznamu vyhotoveném Komisí svědčí o jeho neurčitosti.

195 Ačkoli důkazy předložené v rámci diskuze nasvědčují tomu, že dokumenty obsahující uvedené záznamy byly vypracovány Komisí ve dnech konání telefonických konferencí nebo krátce po datu konání schůzky, odhalují rovněž, že tyto záznamy, kromě již zmíněné mezerovitosti, nebyly k uvedeným datům kompletní a byly doplněny nebo dokončeny později, po přijetí napadeného rozhodnutí. Komise totiž poté, co se na ni žalobkyně dne 25. ledna 2018 obrátila, tedy přibližně tři roky po datu, kdy prováděla uvedená dotazování, kontaktovala jednak [*důvěrné*], aby získala kopii prezentace, kterou tato třetí osoba přednesla na jednání, a dále se obrátila na [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], aby potvrdila obsah záznamů, které z telefonických konferencí vypracovala, přičemž [*důvěrné*] dokonce navrhl provedení změn v záznamu, které Komise přijala. Ze skutečností uvedených v rámci diskuze ostatně vyplývá, že zmínka, podle níž „během telefonické konference nebyl předložen žádný konkrétní důkaz“, nebyla obsažena v první verzi záznamu a byla doplněna po zmíněné komunikaci mezi Komisí a [*důvěrné*].

196 Z toho vyplývá, že Komise v rozporu s článkem 19 nařízení č. 1/2003 nepořídila řádné záznamy z dotazování, které vedla s [*důvěrné*], [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

197 Navíc vzhledem k tomu, že se žalobkyně rovněž dovolává toho, že jí Komise nepředala záznamy z dotčených dotazování, je třeba na jedné straně poznamenat, jak vysvětlila Komise před Tribunálem, že záznam ze schůzky s [*důvěrné*] byl uložen do spisu ve věci dne [*důvěrné*] jako nepřístupný dokument, tedy jako interní dokument Komise, a bez přiložené kopie prezentace, kterou [*důvěrné*] na uvedené schůzce přednesl. Na druhé straně nebyly do spisu založeny záznamy z telefonických konferencí s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

198 Bez ohledu na důvody je tedy nesporné, že žalobkyně v průběhu správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, neobdržela žádné informace o existenci a rozsahu těchto dotazování. Nejsou zmíněny ani v popisu správního řízení v napadeném rozhodnutí.

199 V tomto ohledu stačí uvést, že přestože je povoleno vyloučit ze správního řízení důkazy, které nemají žádný vztah ke skutkovým a právním tvrzením uvedeným v oznámení námitek, a které tedy nejsou pro účely vyšetřování nijak relevantní, není možné, aby samotná Komise rozhodovala, jaké důkazy jsou užitečné pro obhajobu dotyčného podniku (rozsudky ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 126, a ze dne 16. června 2011, FMC Foret v. Komise, T-191/06, EU:T:2011:277, bod 306). K tomuto je třeba poznamenat, že záznamy

z dotazování, jejichž účelem je shromáždit informace o předmětu šetření, a které tedy spadají do působnosti článku 19 nařízení č. 1/2003, jak je tomu v případě dotazování dotčených v projednávané věci, nelze ze spisu vynechat.

200 I když Komise tvrdí, že k neposkytnutí těchto informací nebo těchto záznamů žalobkyni došlo pouhým „nedopatřením“ a poskytla je, jakmile se o této skutečnosti dozvěděla, poté, co žalobkyně podala žádost ze dne 25. ledna 2018, nemohou takové okolnosti, které nastaly po přijetí napadeného rozhodnutí, zhojit procesní pochybení, jehož se Komise dopustila. Záznamy předané Komisí žalobkyni totiž nemohou s ohledem na svou mezerovitou povahu zhojit nepořízení záznamu ve smyslu článku 19 nařízení č. 1/2003, jelikož v nich nejsou uvedeny informace shromážděné během dotčených dotazování. Dále je třeba připomenout, že opožděné obeznámení se, až po přijetí rozhodnutí, s některými důkazy, které měly být obsaženy ve spise, nutně nevrací podnik do situace, ve které by byl, kdyby se mohl opírat o stejné důkazy při předložení písemných a ústních vyjádření Komisi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 56).

201 Ze všeho, co bylo uvedeno výše, vyplývá, že pokud jde schůzku s [*důvěrné*] a telefonické konference s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], nesplnila Komise svou povinnost pořídit záznam vyplývající z článku 19 nařízení č. 1/2003, a tudíž ani povinnost zařadit záznam z těchto dotazování do spisu ve věci.

3) K porušení práva na obhajobu

202 Pokud jde o důsledky, které je třeba ze zjištění učiněného v bodě 201 výše vyvodit, je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 160 a 161 výše stanovit, zda s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci žalobkyně dostatečným způsobem prokázala, že by mohla lépe zajistit svou obhajobu, pokud by k uvedenému procesnímu pochybení nedošlo.

203 Nejprve je třeba uvést, že s ohledem na totožnost dotčených třetích osob, obsah záznamů předložených Komisí a obsah napadeného rozhodnutí žalobkyně zdůraznila, že tyto třetí osoby mohly poskytnout informace, které mohly napomoci její obhajobě, zejména pokud jde o vymezení relevantního trhu, tržní sílu a dominantní postavení, účinky vyloučení a nárůst efektivnosti. Za tímto účelem předložila žalobkyně Tribunálu přílohu žaloby (příloha A.9.7), která měla upřesnit aspekty, které mohly být během uvedených dotazování projednávány, a způsob, jakým mohly tyto skutečnosti napomoci její obhajobě. Komise nejprve zpochybnila přípustnost této přílohy a následně v příloze k žalobní odpovědi (příloha B.5) vyvrátila její obsah. Účastnice řízení pak pokračovaly ve výměně názorů na toto téma v příloze k replice (příloha C.12) a v příloze k duplice (příloha D.9).

204 Zaprvé je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí žalobkyni vytýká, že svým jednáním spočívajícím v poskytování plateb za výlučný odběr snížila motivaci společnosti Apple obrátit se na trhu čipových sad LTE na její konkurenty (oddíly 11.4.1 a 11.4.2 napadeného rozhodnutí). V posledně uvedeném ohledu Komise v napadeném rozhodnutí výslovně odkazuje na [*důvěrné*] a zmiňuje rovněž [*důvěrné*].

205 Třetí osoby, které Komise v rámci dotčených dotazování vyslechla, byli dva z konkurentů žalobkyně, kteří byli údajně vyloučeni z trhu v důsledku jejího chování ([*důvěrné*] a [*důvěrné*]), a dva OEM, kteří odebírali čipové sady LTE, tedy konkurenti zákazníka žalobkyně, kterému poskytovala dotyčné platby ([*důvěrné*] a [*důvěrné*]).

206 Zadruhé je na jedné straně nesporné, že žalobkyně – stejně jako Tribunál – nemá k dispozici přesné údaje o informacích, které Komise shromáždila během dotčených dotazování, ačkoli se tato dotazování týkala předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, a že mezi dotčené třetí osoby patřili, jak bylo právě uvedeno, konkurenti žalobkyně, kteří byli údajně vyloučeni z trhu jejím chováním, včetně zejména [*důvěrné*], a to [*důvěrné*].

207 Žádný dokument obsažený ve spise ve věci, týkající se uvedených dotazování, totiž neumožňuje s jistotou zpětně určit přesné informace týkající se předmětu šetření, které dotčené třetí osoby poskytly během těchto dotazování, a do jaké míry by mohl jejich obsah představovat důkaz ve prospěch, v neprospěch, nebo dokonce neutrální důkaz.

208 Pokud jde v tomto ohledu o telefonické konference s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], je spekulativní tvrdit, jak to činí Komise, že je „pravděpodobné“, že informace poskytnuté těmito třetími osobami byly srovnatelné s informacemi poskytnutými v jejich odpovědích na některé žádosti o informace, a že tedy nezahrnovaly žádný případný důkaz ve prospěch obhajoby. Předně záznamy z dotčených dotazování neobsahují žádný odkaz na jakýkoli další dokument, včetně odpovědí na žádosti o informace. Jejich obsah proto nelze zjistit z jiných zdrojů obsažených ve spise. Dále okolnost, že tyto třetí osoby přibližně tři roky poté, co se uvedená dotazování uskutečnila, a po přijetí napadeného rozhodnutí, potvrdily e-mailem Komisi v návaznosti na její žádost, a to za účelem odpovědi na žádost žalobkyně ze dne 25. ledna 2018, že se obsah těchto dotazování „odráží“ v jejich odpovědích na některé žádosti o informace, neumožňuje vyvodit žádný jednoznačný závěr o obsahu těchto jednání, zejména o přesné povaze informací poskytnutých k projednávaným tématům.

209 Pokud jde o schůzku s [*důvěrné*], na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nevylučuje prezentace této třetí osoby přednesená na uvedené schůzce, že byly projednávány i jiné aspekty než ty, které byly uvedeny v této prezentaci, jelikož tato prezentace není v záznamu ze schůzky zmíněna a pouze jedna strana z obsahu uvedené prezentace odpovídá tématům uvedeným v tomto záznamu. V každém případě i za předpokladu, že by bylo možné mít za to, že prezentace [*důvěrné*] plně odráží obsah této schůzky a umožňuje vyloučit, že tato třetí osoba mohla poskytnout informace užitečné pro obhajobu žalobkyně, nemělo by to vliv na zjištění učiněná ve vztahu k dotazování [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

210 Na druhé straně, s ohledem na okolnosti připomenuté v bodech 204 a 205 výše, však několik skutečností uvedených žalobkyní v rámci diskuze poskytuje alespoň neúplný důkaz podporující její tvrzení, podle něhož jí informace, které si Komise a [*důvěrné*], [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*] mohly při dotčených dotazováních vyměnit, mohly umožnit lépe zajistit její obhajobu.

211 Nejprve, jak vyplývá ze záznamů a z prezentace předložených žalobkyní, je nesporné, že se všechna uvedená dotazování v rámci šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, týkala trhu s čipovými sadami, postavení žalobkyně na tomto trhu nebo obchodních praktik žalobkyně na tomto trhu. Ze záznamů ze dvou z těchto dotazování, a sice z dotazování [*důvěrné*] a dotazování [*důvěrné*], zejména výslovně vyplývá, že předmětem jednání mezi Komisí a těmito třetími osobami byly obchodní praktiky žalobkyně. Ačkoli se záznamy z dalších dvou dotazování o obchodních praktikách žalobkyně nezmiňují, není příliš věrohodné, že by se Komise při dotazování [*důvěrné*], které se uskutečnilo ve stejný den jako dotazování [*důvěrné*], nesnažila získat informace o obchodních praktikách žalobkyně, jichž se týkalo její šetření, rovněž od jednoho z konkurentů, který byl údajně vyloučen z trhu. Kromě toho, jak vyplývá z prezentace předané Komisí žalobkyni, schůzka s [*důvěrné*] se také týkala obchodních praktik žalobkyně na

trhu s čipovými sadami. I za předpokladu, že by tato třetí osoba poskytla informace týkající se [*důvěrné*], je rovněž jen málo věrohodné, že by se Komise nesnažila získat informace o praktikách žalobkyně, kterých se týká její šetření.

212 Za takových okolností je tudíž třeba mít za to, jak tvrdí žalobkyně, že informace, které Komise během dotčených dotazování získala od těchto třetích osob, a zejména od konkurentů, kteří byli údajně vyloučeni z trhu, mohly být relevantní pro její obhajobu.

213 Dále je třeba pro úplnost uvést, že v tabulkách obsažených v příloze A.9.7 zdůraznila žalobkyně s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí a na zvláštní okolnosti projednávané věci skutečnost, že Komise mohla s dotčenými třetími osobami projednávat určité konkrétní otázky.

214 V tomto ohledu je třeba úvodem poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nelze považovat přílohu A.9.7 žaloby předloženou žalobkyní za nepřípustnou. Jejím účelem je totiž schematicky, prostřednictvím tabulek, doložit argumenty uvedené v žalobě ve vztahu ke každému z dotčených dotazování odkazem na obsah jednotlivých záznamů. Rozsah výměny názorů, která v tomto ohledu proběhla mezi účastníky řízení a která je obsažena v tabulkách uvedených v příloze B.5 žalobní odpovědi, v příloze C.12 k replice a v příloze D.9 k duplice, čítající velký počet stran, navíc dokládá, že je vhodné, aby byly takové tabulky předloženy v přílohách a nebyly zařazeny do hlavní části hlavních písemných podání.

215 Vysvětlení poskytnutá v projednávané věci žalobkyní se týkají určitých aspektů, které považuje za relevantní pro svou obhajobu.

216 Žalobkyně zaprvé zdůraznila, že se telefonická konference s [*důvěrné*] mohla týkat zejména schopnosti [*důvěrné*] dodávat během rozhodného období společnosti Apple čipové sady LTE pro iPhony a iPady, důvodů a relevance neexistence konkurenčních integrovaných čipových sad LTE vyráběných [*důvěrné*], povahy a rozsahu investic nezbytných ke splnění požadavků společnosti Apple a související smluvní ochrany a [*důvěrné*], jakož i případné neexistence námitek ze strany [*důvěrné*] proti dotčeným dohodám nebo stížnosti [důvěrné], což by představovalo důkazy ve prospěch obhajoby. Žalobkyně se domnívá, že jelikož podle napadeného rozhodnutí [*důvěrné*] byla [*důvěrné*], by byl jakýkoli údaj poskytnutý [*důvěrné*] pro obhajobu žalobkyně nesporně relevantní.

217 Zadruhé žalobkyně zdůraznila, že se telefonická konference s [*důvěrné*] mohla týkat zejména srovnávacích vlastností jejích čipových sad LTE a čipových sad [*důvěrné*] a [*důvěrné*], požadavků společnosti Apple ve vztahu ke svým potenciálním dodavatelům, povahy a rozsahu zvláštních investic nezbytných pro společnost Apple a související smluvní ochrany a dynamiky trhu a důvodů [*důvěrné*]. Žalobkyně má za to, že vzhledem k tomu, že společnost Apple zvažovala podle napadeného rozhodnutí čipové sady LTE od [*důvěrné*] jako možnou konkurenční alternativu k čipovým sadám žalobkyně, pokud jde o některé modely iPadů, byly všechny údaje poskytnuté [*důvěrné*] zajisté relevantní pro obhajobu žalobkyně.

218 Zatřetí žalobkyně zdůraznila, že se schůzka s [*důvěrné*] a telefonická konference s [*důvěrné*] mohly týkat zejména požadavků společnosti Apple vůči jejím dodavatelům ve srovnání s požadavky ostatních OEM a srovnávacích vlastností jejích čipových sad a čipových sad jejích konkurentů.

219 Aby Komise vyvrátila argumenty žalobkyně, v příloze B.5 žalobní odpovědi uvedla, že odpovědi [*důvěrné*] na žádosti o informace [*důvěrné*] a [*důvěrné*] potvrzují, že záznam z telefonické konference s [*důvěrné*] nepřinesl žádný důkaz ve prospěch obhajoby, pokud jde o aspekty uváděné

žalobkyní, neboť [*důvěrné*] ve zmíněných odpovědích neposkytl v těchto ohledech žádnou informaci. Komise rozvinula stejnou argumentaci, pokud jde o aspekty vznesené žalobkyní v souvislosti s [*důvěrné*], kde se odvolávala na odpovědi této třetí osoby na žádosti o informace [*důvěrné*] a [*důvěrné*], pokud jde o aspekty vznesené žalobkyní v souvislosti s [*důvěrné*], kde se opírala o prezentaci, kterou tato třetí osoba přednesla během dotčené schůzky a pokud jde o aspekty vznesené žalobkyní v souvislosti s [*důvěrné*], kde se opírala o odpovědi této třetí osoby na žádosti o informace [*důvěrné*] a [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

220 Vzhledem k tomu, že Komise odkazuje na odpovědi [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*] na žádosti o informace a na prezentaci [*důvěrné*] a tvrdí tak, že tyto třetí osoby neuvedly skutečnosti ve prospěch obhajoby, stačí rovnou uvést, že takové argumenty je třeba odmítnout z důvodů uvedených v bodech 208 a 209 výše.

221 Naproti tomu, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, vysvětlení poskytnutá žalobkyní v příloze žaloby mají za zvláštních okolností projednávané věci konkrétním způsobem prokázat, že se dotazování, která Komise vedla s dotčenými třetími osobami, mohla týkat takových skutečností, jako jsou skutečnosti uvedené v bodech 216 až 218 výše, které mohly případně pomoci žalobkyni lépe zajistit její obhajobu, zejména pokud jde o dopady a odůvodnění jejího chování na trhu s čipovými sadami LTE.

222 Konečně je třeba pro úplnost konstatovat, jak uvádí Komise, že v oddílech 11.4.1 a 11.4.2 napadeného rozhodnutí se Komise vedle informací poskytnutých samotnou žalobkyní odvolávala pouze na informace a dokumenty pocházející od společnosti Apple. V uvedených oddílech napadeného rozhodnutí Komise naopak neuvedla žádný důkaz, který by jí poskytli [*důvěrné*], [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], a zejména údajně vyloučení konkurenti žalobkyně. Informace poskytnuté některými z těchto třetích osob ([*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*]) jsou totiž zmíněny pouze v pododdíle 11.4.4 napadeného rozhodnutí (body 475, 476 a 478 odůvodnění), aby podpořily názor, podle něhož byla společnost Apple „zajímavým zákazníkem“.

223 Takové zjištění však za zvláštních okolností projednávané věci ani zdaleka nevede k vyloučení zásahu do práva žalobkyně na obhajobu, ale spíše prokazuje, jak v podstatě tvrdí žalobkyně, že znalost obsahu dotčených dotazování mohla být užitečná pro její obhajobu. Povědomí o okolnosti, že uvedené třetí osoby, a zejména konkurenti žalobkyně, kteří byli údajně vyloučeni z trhu jednáním žalobkyně ([*důvěrné*] a [*důvěrné*]), nepředložili žádné důkazy v neprospěch, které by mohly doložit účinek vyloučení z trhu vytýkaný Komisí, když byli vyslechnuti v rámci správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, totiž mohlo žalobkyni umožnit, aby jednání, které jí bylo vytýkáno, postavila do jiného světla a podpořila svou obhajobu jiným způsobem.

224 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci Komise v rozsahu, v němž nepořídila řádně záznamy z dotčených dotazování a informace o samotné existenci těchto dotazování poskytla žalobkyni nebo jejím zástupcům až po přijetí napadeného rozhodnutí a před podáním projednávané žaloby, porušila právo žalobkyně na obhajobu. Důkazy předložené žalobkyní v rámci diskuze totiž nasvědčují tomu, že z dotazování [*důvěrné*] a [*důvěrné*], a sice dvou údajně vyloučených konkurentů žalobkyně a z dotazování [*důvěrné*] a [*důvěrné*], a sice dvou OEM, kteří odebírají čipové sady LTE, mohly vzejít podstatné informace pro další průběh řízení, které mohly mít pro žalobkyni zásadní význam tím, neboť by jí umožnily lépe se bránit.

225 Vzhledem k tomuto porušení práva žalobkyně na obhajobu je třeba třetí části prvního žalobního důvodu vyhovět v rozsahu, v němž se týká schůzky s [*důvěrné*] a telefonických konferencí s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], o nichž byla žalobkyně informována před podáním projednávané žaloby.

226 Za okolností projednávané věci je třeba pokračovat v přezkumu této části žalobního důvodu, pokud jde o schůzku a telefonickou konferenci s třetí osobou, ohledně nichž byly žalobkyni poskytnuty informace v průběhu tohoto řízení, v reakci na argumenty založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019.

b) K telefonické konferenci a schůzce se třetí osobou, ohledně nichž byly žalobkyni poskytnuty informace v průběhu tohoto řízení v reakci na argumenty založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019

1) Připomenutí souvislostí

227 Ze skutečností předložených v rámci diskuze vyplývá, že v návaznosti na odpověď Komise ze dne 2. března 2018, kterou byly žalobkyni sděleny informace o schůzce s [*důvěrné*] a telefonických konferencích s [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*], požádala žalobkyně e-mailem ze dne 5. března 2018 Komisi, aby jí potvrdila, že se formálně ani neformálně nesetkala s [*důvěrné*]. E-mailem ze dne 13. března 2018 zopakovala Komise, že na základě žádosti žalobkyně ze dne 25. ledna 2018 ověřila, zda ji nedopatřením neopomněla informovat o „jakémkoli setkání nebo [jakémkoli] dotazování“, které se konalo „v kontextu věci AT.40220“, a že z důvodu řádné správy jí v tomto ohledu poskytla informace v e-mailu ze dne 2. března 2018. Komise dodala, že vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato, nebude na otázky tohoto typu dále odpovídat.

228 Odpovědi, které Komise poskytla žalobkyni ve dnech 2. a 13. března 2018, mohly naznačovat, že informace poskytnuté v souvislosti se schůzkami nebo telefonickými konferencemi se třetími osobami byly vyčerpávající, a tudíž nedošlo ke schůzkám nebo telefonickým konferencím Komise s [*důvěrné*], ale pouze s [*důvěrné*], [*důvěrné*], [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

229 V žalobě však žalobkyně tvrdila, že nemá k dispozici žádný výslovný údaj potvrzující nebo vyvracející konání a rozsah případných schůzek nebo telefonických konferencí mezi Komisí a [*důvěrné*].

230 Ani v žalobní odpovědi, ani v duplice přitom Komise konání takových schůzek nebo telefonických konferencí nevyvrátila ani nepotvrdila.

231 Teprve poté, co žalobkyně předložila dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, Komise v rámci svého vyjádření ze dne 30. října 2019 k uvedeným důkazům poukázala na konání telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*] a na schůzku s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*], přičemž výslovně uvedla, že z této telefonické konference a z této schůzky nemá k dispozici žádný záznam, ani zprávu.

232 Avšak vzhledem k tomu, že Komise uvedla, že je v rámci důkazních opatření ochotna poskytnout více informací ke kontextu telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*], přijal Tribunál za účelem získání uvedených informací taková opatření. Zpracování odpovědi Komise na tato vyšetřovací opatření vedlo k procesním krokům uvedeným v bodech 78 až 92 výše.

233 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že se telefonická konference a schůzka s [*důvěrné*] konaly před oznámením námitek a po zaslání prvních žádostí o informace uvedených v bodě 15 výše. Jak dále vyplývá z napadeného rozhodnutí, tato třetí osoba [*důvěrné*] a odpověděla na některé z uvedených žádostí o informace.

234 [*Důvěrné*] má však v kontextu napadeného rozhodnutí zvláštní postavení. O významu této třetí osoby v systematice napadeného rozhodnutí totiž svědčí několik skutečností: [*důvěrné*]. Kromě toho z procesního hlediska tato třetí osoba [důvěrné].

2) K existenci procesního pochybení

235 Argumenty předložené žalobkyní mají podpořit tvrzení, že Komise nesplnila svou povinnost informovat ji o zmíněné telefonické konferenci a o zmíněné schůzce a pořídit o nich záznam.

236 Dokud nebylo konání telefonické konference a schůzky potvrzeno (ve fázi žalobní odpovědi a dupliky), Komise tvrdila, že žalobkyně neprokázala, že by takové informace byly relevantní. Následně, poté, co připustila jejich konání (ve fázi vyjádření k dodatečným důkazům ze dne 26. července 2019), uvedla, že žalobkyně jednak neprokázala, že by jí politováníhodná absence zápisu z telefonické konference ze dne [*důvěrné*] způsobila újmu, a jednak, že se schůzka ze dne [*důvěrné*] týkala spíše obecných aspektů než věci AT.40220.

237 Je třeba předeslat, že pokud jde o záznam z dotčené telefonické konference a z dotčeného setkání, je nesporné, jak Komise připustila ve svém vyjádření k dodatečným důkazům ze dne 26. července 2019, že nepořídila žádný záznam ani z telefonické konference ze dne [*důvěrné*], ani ze schůzky ze dne [*důvěrné*]. Komise ostatně rovněž připouští, že nepořízení záznamu z telefonické konference ze dne [*důvěrné*] představuje z její strany politováníhodné nesplnění povinnosti.

238 V každém případě, pokud by měly být argumenty Komise chápány tak, že naznačují, že se na dotčenou telefonickou konferenci a dotčenou schůzku nevztahují povinnosti pořizovat záznam vyplývající z čl. 19 odst. 1 nařízení č. 1/2003, kterých se žalobkyně v žalobě dovolává, stačí uvést, že z důkazů předložených v rámci diskuze vyplývá, že jak telefonická konference ze dne [*důvěrné*], tak schůzka ze dne [*důvěrné*] – kromě toho, že se konaly poté, co Komise v srpnu 2014 zahájila šetření (viz bod 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a zejména poté, co byly zaslány první žádosti o informace uvedené v bodě 15 výše – měly za cíl shromáždit informace týkající se předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

239 Pokud jde zaprvé o telefonickou konferenci s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*], nedůvěrná verze dokumentu obsahujícího záznam v elektronickém kalendáři o této telefonické konferenci, který Komise předložila dne 26. dubna 2021 v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020, obsahuje v políčku týkajícím se jejího „předmětu“ odkaz na název správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, a sice „Sapphire“. Kromě toho sama Komise ve svém vyjádření k dodatečným důkazům ze dne 26. července 2019 a v nedůvěrné verzi podání ze dne 19. listopadu 2020 vysvětlila, že cílem uvedené telefonické konference bylo shromáždit informace o definici a dynamice trhu, který je předmětem uvedeného řízení, aby o tomto trhu získala základní přehled a připravila vhodné otázky, které budou zahrnuty do žádostí o informace. Z toho vyplývá, že účelem zmíněné telefonické konference bylo shromáždit informace týkající se předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

240 Pokud jde zadruhé o schůzku s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*], Komise uvedla, že jejím cílem bylo poukázat na obecné aspekty práva hospodářské soutěže a praktiky žalobkyně v oblasti patentů. E-mailová komunikace týkající se organizace této schůzky předložená Komisí v odpovědi na organizační procesní opatření ze dne 8. října 2020 skutečně potvrzuje, že [*důvěrné*] požádal o její konání k projednání „[a]ktuálních otázek hospodářské soutěže a duševního vlastnictví“. Tato informace však v žádném případě nevylučuje možnost, že bylo jednáno o předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí. Sama Komise objasnila, že [*důvěrné*] na této schůzce tvrdil, že by některé praktiky žalobkyně v oblasti duševního vlastnictví měly být zahrnuty do předmětu uvedeného šetření. Vzhledem k tomu, že se sama třetí osoba výslovně zmínila o rozsahu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, v souvislosti s jeho rozšířením, je třeba konstatovat, že se i tato schůzka zcela nebo zčásti týkala informací souvisejících s předmětem uvedeného šetření.

241 Posledně zmíněný závěr je navíc podpořen dodatečnými důkazy ze dne 26. července 2019.

242 V první prezentaci vypracované [*důvěrné*] dne [*důvěrné*] týkající se žalobkyně, která předcházela schůzce konané dne [*důvěrné*] a kterou žalobkyně předložila v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, se výslovně uvádí, že [*důvěrné*] předpokládal, že se v týdnu od [*důvěrné*] uskuteční schůzka s Komisí ohledně šetření žalobkyně, která se měla týkat jednak „věrnostních slev“, tedy pobídek pro zákazníky nabízených za nákup výlučně čipových sad žalobkyně, a jednak [*důvěrné*]. Tatáž prezentace uváděla, pokud jde o zmíněné „věrnostní slevy“, že [*důvěrné*], a vznesla otázku, zda [*důvěrné*]. Zmíněná prezentace navíc obsahovala stránku týkající se [*důvěrné*], která uváděla, že [*důvěrné*].

243 Druhá prezentace vypracovaná [*důvěrné*] dne [*důvěrné*] týkající se žalobkyně, která následovala po schůzce ze dne [*důvěrné*] a kterou předložila žalobkyně v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, poskytovala jednak aktuální informace o šetření Komise, když uváděla, že se blíží oznámení námitek, že se Komise setkala s žalobkyní dne [důvěrné], že se toto šetření týkalo věrnostních slev a podmínek výlučného odběru, že bylo [*důvěrné*] a že bylo [*důvěrné*]. Po popisu [*důvěrné*] se v uvedené prezentaci dále uvádělo, že existuje několik [důvěrné], a sice [*důvěrné*], podle kterých [*důvěrné*] a že pravděpodobně dojde k uložení značné pokuty ve výši přibližně jedné miliardy USD.

244 Tyto prezentace [*důvěrné*], z nichž jedna předcházela schůzce této třetí osoby s Komisí a druhá následovala po zmíněné schůzce, která se uskutečnila dne [*důvěrné*], pouze potvrzují tvrzení, že na této schůzce Komise a tato třetí osoba jednaly o informacích týkajících se předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

245 Vzhledem k tomu, že cílem telefonické konference a schůzky s [*důvěrné*] bylo shromáždit informace týkající se předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, zejména pokud jde o dynamiku trhu, rozsah šetření, a dokonce i o některé argumenty na obhajobu žalobkyně, spadají do působnosti článku 19 nařízení č. 1/2003.

246 V projednávaném případě je přitom nesporné, jak bylo uvedeno v bodě 237 výše, že Komise nepořídila z dotčených dotazování žádné záznamy.

247 Takové nesplnění povinnosti je navíc obtížně slučitelné s dokumenty předloženými žalobkyní v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, z nichž vyplývá, že třetí osoba, se kterou se Komise setkala, nejprve připravila a poté zajistila interní zápis ze schůzky konané dne [*důvěrné*] (viz body 242 a 243 výše), což potvrzuje její význam v rámci šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

248 Z toho vyplývá, že Komise v rozporu s článkem 19 nařízení č. 1/2003 nepořídila řádně záznam z dotazování [*důvěrné*].

249 Vzhledem k tomu, že se žalobkyně navíc dovolává i skutečnosti, že ji Komise neinformovala o dotčených dotazováních, je třeba připomenout, že během správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, se Komise skutečně nezmínila o dotazování, které vedla s [*důvěrné*]. Jak přitom vyplývá z bodu 199 výše, Komise nemůže nezařadit do spisu věci záznam o takovém dotazování, jaké vedla s [*důvěrné*].

250 Uvedené porušení mimoto nelze napravit pouhou skutečností, že Komise poskytla určité informace o dotazováních, která vedla s [*důvěrné*], v průběhu tohoto řízení. Předmětem ani účinkem soudního přezkumu vznesených žalobních důvodů prováděného Tribunálem totiž není nahradit úplné vyšetřování věci v rámci správního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Solvay v. Komise, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 56). Komise zaprvé nepředložila v rámci tohoto řízení žádný záznam, kde by byly uvedeny informace shromážděné během dotčených dotazování. Jak zadruhé vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 200 výše, opožděné obeznámení se s některými dokumenty, které měly být obsaženy ve spise, nevrací podnik, který podal žalobu proti rozhodnutí Komise, do situace, ve které by byl, kdyby se mohl opírat o stejné dokumenty při předložení svých písemných a ústních vyjádření tomuto orgánu.

251 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že pokud jde o telefonickou konferenci a schůzku s [*důvěrné*], Komise nesplnila svou povinnost pořídit záznam vyplývající z článku 19 nařízení č. 1/2003, a tudíž ani povinnost zařadit záznam těchto dotazování do spisu ve věci.

3) K porušení práva na obhajobu

252 Pokud jde o důsledky, které je třeba vyvodit ze zjištění učiněného v bodě 251 výše, je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 160 a 161 výše určit, zda žalobkyně s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci dostatečným způsobem prokázala, že mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k uvedeným procesním pochybením.

253 Za tímto účelem je třeba nejprve poznamenat, že s ohledem na totožnost uvedené třetí osoby a obsah napadeného rozhodnutí žalobkyně uvedla, že pro její obhajobu by mělo zajisté význam vědět, o čem Komise a uvedená třetí osoba jednaly. Žalobkyně zejména zdůraznila, že odpovídající záznamy těchto dotazování by jí pomohly v několika aspektech její obhajoby, a v tomto ohledu uvedla v příloze A.9.7 žaloby další podrobnosti. Žalobkyně se domnívá, že skutečnost, že tato třetí osoba byla vůči ní nepřátelská, nevylučuje, že mohla poskytnout informace užitečné pro její obhajobu ať už proto, že se mohlo jednat o informace v její prospěch, nebo proto, že se mohlo jednat o informace v její neprospěch, které byly neúplné nebo nesprávné.

254 Zaprvé je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí vytýká žalobkyni, že snížila motivaci společnosti Apple obrátit se na trhu s čipovými sadami LTE na její konkurenty (bod 204 výše).

255 Třetí osoba vyslechnutá Komisí v rámci dvou dotčených dotazování tudíž [*důvěrné*]. Kromě toho z procesního hlediska tato třetí osoba [*důvěrné*].

256 Zadruhé na jedné straně je nesporné, že žalobkyně – stejně jako Tribunál – nemá k dispozici žádné přesné údaje k informacím shromážděným Komisí během dotčených dotazování, přestože se tato dotazování týkala předmětu šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, a že – jak bylo právě uvedeno – dotčená třetí osoba [*důvěrné*].

257 Žádný dokument obsažený ve spise ve věci týkající se uvedených dotazování totiž neumožňuje s jistotou zpětně určit informace týkající se předmětu šetření, které dotčená třetí osoba poskytla během těchto dotazování, a do jaké míry mohl jejich obsah představovat důkaz ve prospěch, v neprospěch, nebo dokonce neutrální důkaz.

258 V tomto ohledu jsou argumenty Komise, podle kterých není na jedné straně „pravděpodobné“, pokud jde o telefonickou konferenci s [*důvěrné*], že [*důvěrné*] mohl poskytnout důkazy ve prospěch, a na druhé straně je „pravděpodobné“, že jsou témata projednávaná během této telefonické konference obsažena v odpovědích [*důvěrné*] na žádosti o informace, čistě spekulativní, jelikož Komise vychází z pouhých domněnek a není schopna přesně uvést obsah informací poskytnutých [*důvěrné*] během tohoto dotazování.

259 Nelze přijmout ani argument Komise, podle kterého žalobkyně nepožadovala, aby Tribunál vyslechl zaměstnance společnosti [*důvěrné*], kteří se účastnili uvedené telefonické konference, ani tyto zaměstnance přímo nekontaktovala, aby potvrdili, zda poskytli důkazy v její prospěch. Vedle skutečnosti, že se žalobkyně dozvěděla o podstatě této telefonické konference až ve velmi pozdní fázi tohoto řízení a že Komise navíc neupřesnila totožnost zaměstnanců nebo zástupců [*důvěrné*], kteří se této konference účastnili, je totiž třeba uvést, že žalobkyni – a ostatně ani Tribunálu – každopádně nepřísluší provádět dotazování třetí osoby (nebo jejích zaměstnanců či zástupců), kterou Komise v rámci šetření vyslechla, aby se pokusila a posteriori zjistit, jaké informace poskytla Komisi, a zhojila tak neexistenci záznamu pořízeného Komisí, neboť je na Komisi, aby splnila povinnosti vyplývající z článku 19 nařízení č. 1/2003. V projednávané věci navíc nemá žalobkyně – a ani Tribunál – k dispozici žádný dokument, který by umožňoval zpětně určit informace poskytnuté dotčenou třetí osobou, čímž se tato situace liší od situace uvedené v bodech 99 až 101 rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632), kterého se dovolává Komise a která se vyznačovala tím, že v uvedené věci získal žalující podnik v průběhu správního řízení nedůvěrné znění interní zprávy vypracované Komisí v souvislosti se sporným dotazováním a dokument s odpověďmi, který obsahoval písemné odpovědi na otázky, které byly při tomto dotazování ústně položeny.

260 Na druhé straně však s ohledem na okolnosti připomenuté v bodech 254 a 255 výše poskytuje několik skutečností uvedených žalobkyní v rámci diskuze alespoň neúplný důkaz podporující její tvrzení, podle něhož jí informace, které si Komise a [*důvěrné*] mohly během dotčených dotazování vyměnit, mohly umožnit lépe zajistit její obhajobu.

261 Předně, jak žalobkyně uvedla v podání, jímž předložila dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, znalost informací týkajících se definice trhu, které [*důvěrné*] poskytl během telefonické konference ze dne [*důvěrné*], mohla být užitečná pro její obhajobu. Jak totiž bylo uvedeno v bodě 239 výše, sama Komise vysvětlila, že cílem uvedené telefonické konference bylo objasnit základní pojmy týkající se definice trhu a jeho dynamiky, aby mohla připravit vhodné otázky, které budou zahrnuty do druhého kola žádostí o informace. Z toho vyplývá, že [*důvěrné*] přispěl v rané fázi řízení k objasnění základních pojmů, na nichž jsou založeny otázky položené

Komisí v žádostech o informace, které byly následně zaslány žalobkyni, jejím konkurentům a jejím zákazníkům, aniž bylo možné zjistit, jaké informace byly v tomto ohledu konkrétně poskytnuty, a žalobkyně měla možnost vyjádřit se k základním pojmům, k jejichž objasnění [*důvěrné*] přispěl.

262 V podání, kterým byly předloženy dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019, žalobkyně dále v podstatě tvrdila, že si Komise a [*důvěrné*] vyměnily informace týkající se určitých důvěrných aspektů šetření, pokud jde o [*důvěrné*]. Ve svém vyjádření k doplňujícím důkazům ze dne 26. července 2019 Komise uvedla, že nepředala [*důvěrné*] žádné důvěrné informace, zejména pokud jde o [*důvěrné*] uvedené ve druhé prezentaci vypracované [*důvěrné*] dne [*důvěrné*] (viz bod 243 výše). Avšak i bez ohledu na důvěrnost takových informací je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že při dotazování vedeném s [*důvěrné*], které předcházelo uvedené prezentaci, si Komise a [*důvěrné*] vyměnily informace ohledně [*důvěrné*], mohla znalost informací, které Komise během těchto diskusí získala, umožnit žalobkyni lépe zajistit její obhajobu.

263 Konečně v příloze A.9.7 žaloby žalobkyně zdůraznila, že záznamy z dotazování, jež Komise mohla vést s [*důvěrné*], mohly napomoci její obhajobě jednak prokázat, že dotyčné dohody nezpůsobily vyloučení stejně výkonných konkurentů a vedly k nárůstu efektivnosti soutěže, a jednak získat více informací k závěru Komise, podle kterého v případě neexistence dotyčných dohod [*důvěrné*].

264 V tomto ohledu je třeba úvodem konstatovat, že argumenty Komise, které se snaží zpochybnit přípustnost uvedené přílohy v rozsahu, v němž se týká dotazování [*důvěrné*], nelze přijmout. Kromě toho, že dotčená příloha má podpořit argumenty formulované v žalobě (body 214 a 253 výše), je třeba připomenout, že pokud jde o dotazování [*důvěrné*], neměla žalobkyně ve fázi podání žaloby žádné informace o jejich existenci. Za zvláštních okolností projednávané věci jí tak nelze vytýkat, že uvedla taková upřesnění na podporu svých argumentů souvisejících se schůzkami a telefonickými konferencemi s třetími osobami v příloze žaloby.

265 Jak tedy žalobkyně tvrdí v uvedené příloze, s ohledem na totožnost dotčené třetí osoby a obsah napadeného rozhodnutí mohla Komise při dotčených dotazováních skutečně shromáždit informace užitečné pro její obhajobu, které se týkaly srovnávacích vlastností jejích čipových sad a čipových sad jejích konkurentů, požadavků společnosti Apple v porovnání s požadavky jiných výrobců OEM nebo také možnosti společnosti Apple odebírat čipové sady pro všechny nebo některé z jejích modelů od jejích konkurentů. Kromě toho v bodě 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, aniž poskytla jakékoli upřesnění nebo odkaz, že společnost Apple neměla žádnou technickou alternativu k žalobkyni, pokud jde o její poptávku po čipových sadách LTE pro iPhony v období od roku 2011 do roku 2015.

266 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci a vzhledem k tomu, že Komise nepořídila záznamy z dotčených dotazování a žalobkyně a její zástupci obdrželi informace o samotné existenci těchto dotazování až v průběhu tohoto řízení v reakci na argumenty založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019, porušila Komise právo žalobkyně na obhajobu. Důkazy předložené žalobkyní v rámci diskuze totiž nasvědčují tomu, že dotazování vedená s [*důvěrné*], tedy [*důvěrné*], mohla poskytnout zásadní informace pro další průběh řízení, které mohly být pro žalobkyni relevantní, neboť by jí umožnily lépe zajistit její obhajobu.

267 S ohledem na toto porušení práva žalobkyně na obhajobu je třeba vyhovět třetí části prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týká telefonické konference a schůzky s [*důvěrné*], ohledně nichž byly žalobkyni sděleny informace během tohoto řízení v rámci odpovědi na argumenty založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019.

268 Za okolností projednávané věci je třeba pokračovat v přezkumu této části žalobního důvodu, také pokud jde o schůzku s třetí osobou, ohledně níž byly žalobkyni sděleny informace v průběhu tohoto řízení v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020.

c) Ke schůzce s třetí osobou, ohledně níž byly žalobkyni sděleny informace v průběhu tohoto řízení v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020

1) Shrnutí souvislostí

269 Ze skutečností předložených v rámci diskuze vyplývá, že v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020, jejichž účelem bylo získat další informace o kontextu telefonické konference s [*důvěrné*] ze dne [*důvěrné*], Komise v důvěrné verzi podání ze dne 19. listopadu 2020 poukázala na schůzku s informátorem, který požádal o zachování anonymity, přičemž uvedená schůzka se konala na žádost této třetí osoby a uskutečnila se před tím, než Komise zahájila šetření uvedené v bodě 5 výše, a zejména před zasláním žádostí o informace uvedených v bodech 6 a 15 výše.

270 Komise rovněž předložila Tribunálu záznam o datu této schůzky v elektronickém kalendáři a dva interní e-maily týkající se uvedené schůzky, které měly v podstatě totožný obsah (dále jen „interní e-maily“).

271 Je třeba připomenout, že zástupci žalobkyně byli seznámeni s důvěrným zněním podání ze dne 19. listopadu 2020 pod podmínkou předchozího přijetí závazku mlčenlivosti, a to i ve vztahu k žalobkyni, zatímco žalobkyni byla předložena nedůvěrná verze podání ze dne 19. listopadu 2020, kterou Komise vypracovala dne 26. dubna 2021.

272 Po předložení těchto dokumentů žalobkyně prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, v podstatě uvedla, že Komise byla povinna pořídit záznam z dotčené schůzky a poskytnout jí jej, jak vyplývá z rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632), aby nedošlo k zásahu do práva na obhajobu podniku dotčeného šetřením. V projednávaném případě však Komise neuchovala záznam z dotčené schůzky, třebaže je její povinnost pořídit záznam a poskytnout jej dotčenému podniku jednoznačně prokázána. Žalobkyně prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, zdůraznila, že právo na přístup ke spisu je součástí základních procesních práv a záruk nezbytných k přiměřenému výkonu jejího práva na obhajobu a že jí v projednávané věci byla způsobena újma tím, že Komise nepořídila záznam z dotčené schůzky a o jejím uskutečnění informovala až před Tribunálem.

273 Komise namítla, že se povinnost pořizovat záznam stanovená v článku 19 nařízení č. 1/2003 na uvedenou schůzku nevztahovala.

2) K existenci procesního pochybení

274 Úvodem je třeba konstatovat, že z důkazů předložených v rámci diskuze vyplývá a mezi účastnicemi řízení není sporu o tom, že Komise v průběhu správního řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, neinformovala žalobkyni ani její zástupce o konání, a *a fortiori* ani o obsahu uvedené schůzky. Je rovněž nesporné, že do spisu ve věci nebyl zařazen záznam v elektronickém kalendáři ohledně data schůzky, ani interní e-maily předložené Komisí Tribunálu.

275 Komise nicméně na jednání tvrdila, že se schůzka s informátorem uskutečnila před tím, než provedla svůj první vyšetřovací úkon, a proto se na ni nevztahovala povinnost pořídit záznam stanovená v článku 19 nařízení č. 1/2003, jak podle ní potvrzují rozsudky ze dne 5. října 2020, Casino, Guichard-Perrachon a AMC v. Komise (T-249/17, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2020:458), a ze dne 5. října 2020, Les Mousquetaires a ITM Entreprises v. Komise (T-255/17, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2020:460).

276 Na jedné straně je pravda, jak zdůraznila Komise na jednání, že z judikatury Tribunálu uvedené v bodě 275 výše vyplývá, že se povinnost pořizovat záznam stanovená v článku 19 nařízení č. 1/2003 neuplatní v případě dotazování uskutečněných před prvním vyšetřovacím úkonem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2020, Casino, Guichard-Perrachon a AMC v. Komise, T-249/17, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2020:458, body 193 a 195).

277 Na druhé straně je však třeba bez ohledu na článek 19 nařízení č. 1/2003 připomenout, že jak zdůrazňuje žalobkyně, opírajíc se o povinnost Komise poskytnout jí záznam, který měla na tomto jednání pořídit, a o význam práva na přístup ke spisu pro výkon jejího práva na obhajobu (viz bod 272 výše), že Komise je povinna dodržovat své povinnosti vyplývající z práva na přístup ke spisu ve věci [obdobně viz rozsudky ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, EU:T:2005:367, bod 67, a ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 652 (nezveřejněný)], a sice práva, které je logickým důsledkem zásady dodržování práva na obhajobu (rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 68).

278 V tomto ohledu je třeba připomenout, že účelem práva na přístup ke spisu ve věcech hospodářské soutěže je umožnit osobám, jimž je určeno oznámení námitek, seznámit se s důkazy obsaženými ve spise Komise, aby se na základě těchto důkazů mohly užitečně vyjádřit k závěrům, ke kterým Komise ve svém oznámení námitek dospěla (rozsudek ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 334).

279 Z uvedených povinností zejména vyplývá, že pokud Komise hodlá ve svém rozhodnutí použít určitou skutečnost v neprospěch dotčené osoby, která byla sdělena ústně informátorem nebo stěžovatelem, musí ji podnikům, kterým je určeno oznámení námitek, zpřístupnit, a to případně tak, že musí pro tento účel vyhotovit písemný dokument, který založí do svého spisu. Nelze totiž připustit, aby využívání praxe ústního kontaktu s třetími subjekty porušovalo právo na obhajobu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 352; ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, EU:T:2005:367, bod 67, a ze dne 5. října 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement v. Komise, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 652 (nezveřejněný)].

280 Kromě toho sama Komise v rámci tohoto řízení zastávala názor, že byla bez ohledu na článek 19 nařízení č. 1/2003 povinna v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 279 výše pořizovat „stručné zápisy“ ze schůzek se třetími osobami, pokud tyto osoby poskytly důkazy v neprospěch, které hodlala použít (viz bod 166 výše).

281 Tak tomu bylo v projednávaném případě, pokud jde o schůzku s informátorem. Z interních e-mailů předložených Komisí Tribunálu totiž vyplývá, že informátor vznesl vůči žalobkyni obvinění, která se v podstatě shodovala s názorem, k němuž Komise dospěla ve správním řízení,

které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, jak je jasně uvedeno v názvu pododdílu 11.4.1 a ve znění bodu 412 odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde se uvádí, že „[žalobkyně] platbami za výlučný odběr snížila motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele čipových sad LTE“.

282 V projednávaném případě však Komise v žádném, byť stručném dokumentu, ani na žádném jiném nosiči nezaznamenala informace, které jí v rámci svých tvrzení poskytl informátor, a dokonce ani odpovědi na případné otázky, které by mu Komise v tomto ohledu položila. O takových skutečnostech se ostatně nezmiňuje ani v interních e-mailech.

283 Z toho vyplývá, že Komise porušila své povinnosti tím, že neinformovala o schůzce, kterou měla s informátorem, a tím, že do spisu ve věci nezařadila písemný dokument, kterým by zpřístupnila důkazy v neprospěch ústně poskytnuté informátorem.

284 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 250 výše, uvedené porušení nelze zhojit pouhou skutečností, že se Komise o této schůzce zmínila v průběhu tohoto soudního řízení.

285 Mimoto okolnost, že informátor nechtěl podat v projednávané věci formální stížnost a účastnit se šetření jako stěžovatel a požádal o anonymní a důvěrné zacházení, nemůže zprostit Komisi povinnosti dodržovat své povinnosti a umožnit jí porušit právo dotčeného podniku na obhajobu.

286 Případná ochrana, kterou může Komise za určitých okolností legitimně poskytnout fyzické nebo právnické osobě, která vznese obvinění týkající se údajně protisoutěžního jednání podniku, musí být totiž v souladu s dodržováním uvedeného práva na obhajobu a případně poskytnuta způsobem, který nečiní výkon takových práv zbytečným, a to zejména za zvláštních okolností projednávané věci vypracováním nedůvěrné a anonymní verze písemného dokumentu nebo z důvodu velmi zvláštních, či dokonce jedinečných skutkových okolností projednávané věci umožněním přístupu k důvěrné verzi tohoto písemného dokumentu pouze zástupcům dotčeného podniku, kteří podepsali závazek mlčenlivosti.

287 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že pokud jde o schůzku s informátorem, Komise za okolností projednávané věci porušila povinnosti, které se týkaly zpřístupnění důkazů v neprospěch žalobkyně poskytnutých ústně informátorem.

3) K porušení práva na obhajobu

288 Pokud jde o důsledky, které je třeba vyvodit ze zjištění učiněného v bodě 287 výše, je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 160 a 161 výše určit, zda žalobkyně s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci dostatečně prokázala, že by mohla lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k uvedenému procesnímu pochybení.

289 Úvodem je třeba poznamenat, že žalobkyně prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, tvrdila, že Komise porušila její právo na obhajobu, jelikož odpovídající záznam z dotčené schůzky mohl obsahovat důkazy v její prospěch, včetně motivace informátora, neboť Komise výpověď informátora nekriticky přijala a na jejím základě postavila svůj případ, a jelikož k ochraně anonymity tohoto informátora nebyl dán důvod. Žalobkyně prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek důvěrnosti, dodala, že kdyby měla informace o dotčené schůzce během správního řízení, mohla pojmout svou obhajobu odlišným způsobem, předložit dodatečné argumenty, vyjádřit se k platnosti a věrohodnosti žádosti informátora o zachování

anonymity, předložit tuto otázku úředníkovi pro slyšení, členu Komise odpovědnému za hospodářskou soutěž nebo Evropskému veřejnému ochránci práv a požádat o přístup k interním dokumentům Komise.

290 Vzhledem k tomu, že interní emaily obsahují, jak bylo uvedeno v bodě 281 výše, tvrzení v neprospěch žalobkyně vznesená informátorem na dotčené schůzce, je třeba na jedné straně nejprve připomenout, že z důkazů předložených v rámci diskuze vyplývá, že názor, který Komise zaujala v napadeném rozhodnutí – tak, jak je vyjádřen v nadpisu pododdílu 11.4.1 a ve znění bodu 412 odůvodnění tohoto rozhodnutí – se shoduje s tvrzeními v neprospěch žalobkyně, která uvedl informátor na dotčené schůzce. Na druhé straně je nesporné, že žalobkyně – stejně jako Tribunál – nemá k dispozici žádné přesné informace o důkazech v její neprospěch, které informátor na podporu uvedených tvrzení ústně poskytl. Za těchto podmínek tedy Tribunál nemůže určit, do jaké míry se Komise o tyto důkazy v napadeném rozhodnutí opírala ani do jaké míry byla nesprávně ovlivněna výpověďmi informátora, jak prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, tvrdí žalobkyně.

291 Za zvláštních okolností projednávané věci však nelze zpochybnit, že uvedená schůzka měla vliv, jak v podstatě tvrdí prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, žalobkyně, na správní řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, aniž měla žalobkyně možnost vyjádřit se k původu, základu a tvrzení v její neprospěch, která vznesl informátor a která odpovídají klíčovému aspektu odůvodnění, které Komise přijala v napadeném rozhodnutí týkajícím se žalobkyně. Kromě toho nelze přijmout argument Komise, podle něhož informace poskytnuté informátorem na dotčené schůzce nebyly v napadeném rozhodnutí použity a vytýkané skutečnosti v něm obsažené byly prokázány jinými důkazy. Tento argument totiž naznačuje, že informátor poskytl další informace, možná v neprospěch dotčeného podniku, které Komise dosud nezmínila. Přesné informace, které tato třetí osoba na dotčené schůzce poskytla, každopádně nejsou známy.

292 Dále je třeba poznamenat, že určité indicie ohledně důvodů, které vedly Komisi k tomu, že informátorovi poskytla anonymní a důvěrné zacházení, poskytují interní e-maily. Jak přitom prostřednictvím svých zástupců, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, správně zdůrazňuje žalobkyně, mohla by lépe zajistit svou obhajobu, pokud by jí ve fázi správního řízení bylo umožněno vyjádřit se případně, za velmi zvláštních okolností projednávané věci, prostřednictvím svých zástupců jednajících pod závazkem mlčenlivosti, ke skutečnostem, jichž se informátor na podporu své žádosti o zachování anonymity a důvěrnosti dovolává. Případné zamítnutí této žádosti by totiž mohlo ovlivnit obhajobu žalobkyně v její odpovědi na oznámení námitek, či dokonce průběh správního řízení tím, že by zahrnovalo zejména kontradiktorní ověření tvrzení v neprospěch žalobkyně, jež vznesl informátor.

293 Konečně kromě údajů, které vyplývají z interních e-mailů týkajících se jednak tvrzení v neprospěch žalobkyně vznesených informátorem a jednak důvodů, které vedly Komisi k tomu, že mu poskytla anonymní a důvěrné zacházení (body 290 a 292 výše), je nesporné, že žalobkyně – stejně jako Tribunál – nemá žádné údaje o tom, zda byly na dotčené schůzce mezi informátorem a Komisí projednávány další otázky relevantní pro šetření, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí.

294 Tribunál tak nemůže s jistotou určit, co všechno mohlo být na této schůzce projednáváno a do jaké míry poskytl informátor ústně Komisi důkazy ve prospěch žalobkyně, neutrální důkazy, popřípadě skutkové poznatky (obdobně viz body 207 a 257 výše).

295 Je tedy nutno konstatovat, že za zvláštních okolností projednávané věci a rovněž s ohledem na vysvětlení poskytnutá Komisí v důvěrné verzi podání ze dne 19. listopadu 2020, ke kterému mohli mít přístup zástupci žalobkyně, kteří podepsali závazek mlčenlivosti, by mohlo být povědomí o dotčené schůzce a o informacích poskytnutých informátorem Komisi užitečné pro obhajobu žalobkyně.

296 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že s ohledem na zvláštní skutkové a právní okolnosti projednávané věci Komise tím, že nepořídila jakýkoli záznam ze schůzky s informátorem a že žalobkyně ani její zástupci neobdrželi jakoukoli informaci o samotném konání této schůzky, o které se dozvěděli až v průběhu tohoto řízení v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020, porušila právo žalobkyně na obhajobu. Důkazy předložené v rámci jednání v návaznosti na dokazování provedené dne 12. října 2020 totiž nasvědčují tomu, že uvedená schůzka mohla poskytnout zásadní informace pro další průběh řízení, které mohly být pro žalobkyni relevantní a umožnily by jí lépe zajistit její obhajobu.

297 Vzhledem k tomuto porušení práva žalobkyně na obhajobu je třeba vyhovět třetí části prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týká schůzky se třetí osobou, o níž byly žalobkyni sděleny informace v průběhu tohoto řízení v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020.

298 Za okolností projednávané věci je třeba pokračovat v přezkumu přezkoumáním první části prvního žalobního důvodu.

3. K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká rozdílů mezi oznámením námitek a napadeným rozhodnutím

299 První část prvního žalobního důvodu vychází z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se oznámení námitek a napadené rozhodnutí v podstatných bodech odlišují od analýzy a námitek vznesených vůči žalobkyni.

300 Tato část se v podstatě skládá z pěti bodů. Konkrétně první bod vychází ze skutečnosti, že se oznámení námitek týkalo zneužití na trzích s čipovými sadami UMTS a LTE, zatímco napadené rozhodnutí se týká zneužití na trhu s čipovými sadami LTE. Čtvrtý bod vychází ze skutečnosti, že v důsledku omezení rozsahu zneužití „se ‚sporná' část poptávky společnosti Apple zohledněná v oznámení námitek zcela odlišovala od poptávky posuzované v napadeném rozhodnutí".

301 Mimoto v rámci třetí části třetího žalobního důvodu, a zejména v rámci jeho šestého bodu, se žalobkyně s odkazem na první část prvního žalobního důvodu dovolávala porušení jejího práva na obhajobu a práva být vyslechnuta z důvodu, že se napadené rozhodnutí odchýlilo od teorie újmy uvedené v oznámení námitek.

302 První a čtvrtý bod první části prvního žalobního důvodu je tedy třeba přezkoumat společně, a to i s ohledem na šestý bod třetí části třetího žalobního důvodu.

303 V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že dotyčné dohody a dotyčné platby se vztahují ke dvěma typům čipových sad používaných v zařízeních společnosti Apple (UMTS a LTE), ale že napadené rozhodnutí se na rozdíl od oznámení námitek týká pouze zneužití na trhu s čipovými sadami LTE. Žalobkyně tvrdí, že jí byla odepřena možnost vyjádřit se k analýze kritického rozpětí uvedené v napadeném rozhodnutí z hlediska rozdílu ve sporné části poptávky společnosti Apple, přičemž užší rozsah působnosti napadeného rozhodnutí jí v tomto ohledu nebyl ku prospěchu a uvedené skutečnosti byly zásadní pro posouzení způsobilosti vyloučit soutěžitele v souladu s bodem 140

rozsudku ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise (C-413/14 P, EU:C:2017:632). Žalobkyně zdůrazňuje, že i přes skutečnost, že se napadené rozhodnutí značně odchyluje od oznámení námitek, neměla možnost reagovat na námitky k analýze kritického rozpětí nebo opravit revidovanou analýzu Komise.

304 Žalobkyně dodává, že změna závěrů ohledně dotčených čipových sad a sporné části poptávky společnosti Apple pro ni není příznivá. Komise v napadeném rozhodnutí upustila od námitek týkajících se dodání přinejmenším [*důvěrné*] čipových sad UMTS, takže platby vztahující se k těmto čipovým sadám považovala za přípustné. V napadeném rozhodnutí však Komise tyto kusy nezohlednila, čímž zkreslila analýzu v neprospěch žalobkyně, neboť platby týkající se čipových sad UMTS měly být z analýzy kritického rozpětí vyňaty.

305 Komise namítá, že se rozdíly zjištěné žalobkyní týkají téhož jednání a nezaložily nové právo být vyslechnut a že neměla povinnost zaslat žalobkyni dodatečné oznámení námitek. Předně omezení námitek pouze na čipové sady LTE je pro žalobkyni příznivé a svědčí o tom, že Komise respektovala její právo být vyslechnuta. Komise mimoto nebyla podle svých slov povinna projednat se žalobkyní své pochybnosti ohledně předpokladů, na nichž byla založena analýza kritického rozpětí předložená žalobkyní. K závěru, že platby za výlučný odběr byly způsobilé vyvolat protisoutěžní účinky, dospěla Komise, aniž se opírala o jakýkoli ekonomický model, a pouze konstatovala, že analýza kritického rozpětí provedená žalobkyní její závěry nezpochybňuje. Vzhledem k tomu, že analýza kritického rozpětí byla předložena žalobkyní a Komise nevycházela z jiné verze této analýzy, nelze dospět k závěru, že došlo k porušení práva být vyslechnut. Komise kromě toho není povinna dát před přijetím svého rozhodnutí podniku možnost vyjádřit se ke konečnému posouzení jeho obhajoby, které provedla.

306 Komise dodává, že argument vycházející toho, že konkurenční dodavatel mohl rovněž rozložit náklady na kompenzaci plateb za výlučný odběr na [*důvěrné*] čipové sady UMTS, je nepřípustný, neboť nebyl uveden v žalobě, a irelevantní, jelikož se v případě zařízení UMTS společnosti Apple jednalo o již existující zařízení a pro účely analýzy kritického rozpětí nebyla předmětem sporu, neboť poslední z těchto zařízení bylo uvedeno na trh v roce 2011, zatímco prvním referenčním rokem pro analýzu kritického rozpětí byl rok 2012. Stejně tak argument vycházející z nepříznivé povahy zpětvzetí námitek týkajících se čipových sad UMTS je nepřípustný z týchž důvodů a současně neopodstatněný, neboť žalobkyně neprokázala, jaké měly být jeho nepříznivé důsledky, a to tím spíše že právě žalobkyně v odpovědi na oznámení námitek tvrdila, že Komise měla vzít zpět své námitky týkající se čipových sad UMTS.

307 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 27 odst. 1 nařízení č. 1/2003 stanoví, že účastníkům řízení bude zasláno oznámení námitek. V tomto oznámení musí být jasným způsobem uvedeny veškeré podstatné skutečnosti, o které se Komise v této fázi řízení opírá (usnesení ze dne 7. července 2016, Panasonic v. Komise, C-608/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:538, bod 20).

308 Tyto údaje však mohou být stručné a rozhodnutí Komise, kterým Komise konstatuje existenci protiprávního jednání, nemusí být nutně kopií popisu námitek obsaženého v oznámení námitek, neboť toto oznámení je přípravným dokumentem, jehož skutková a právní posouzení jsou čistě předběžná. Komise totiž musí adresáty oznámení námitek vyslechnout, a popřípadě vzít v úvahu jejich vyjádření, kterým odpovídají na uvedené námitky, a změnit své posouzení právě za účelem dodržení jejich práva na obhajobu (usnesení ze dne 7. července 2016, Panasonic v. Komise, C-608/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:538, bod 21).

309 Mimoto je oznámení námitek přípravným procesním aktem k rozhodnutí, kterým se končí správní řízení. Než tedy Komise přijme konečné rozhodnutí, může s ohledem zejména na písemné nebo ústní připomínky stran buď upustit od některých či všech námitek původně uplatněných vůči uvedeným stranám a změnit tak své stanovisko v jejich prospěch, anebo může naopak doplnit nové námitky za předpokladu, že dotčeným podnikům umožní se k nim vyjádřit (rozsudek ze dne 27. června 2012, Microsoft v. Komise, T-167/08, EU:T:2012:323, bod 184).

310 Oznámení dodatečných námitek dotčeným osobám je nezbytné, jen když Komise na základě výsledků šetření obviní podniky z nových skutků nebo když výrazně upraví důkazy zpochybněných protiprávních jednání, a nikoliv když Komise naplňuje svoji povinnost upustit od námitek, které se s ohledem na odpovědi na oznámení námitek ukázaly jako neopodstatněné (rozsudek ze dne 27. června 2012, Microsoft v. Komise, T-167/08, EU:T:2012:323, bod 191).

311 Argumenty žalobkyně je třeba přezkoumat ve světle těchto zásad.

312 Tyto argumenty se v podstatě týkají tří různých aspektů.

313 Zaprvé, jestliže se argumenty žalobkyně obecně týkají skutečnosti, že Komise v bodě 388 odůvodnění napadeného rozhodnutí shledala zneužití pouze na trhu s čipovými sadami LTE, zatímco v bodech 254 a 256 odůvodnění oznámení námitek předpokládala zneužití na trhu s čipovými sadami LTE a na trhu s čipovými sadami UMTS, je taková okolnost sice správná, ale sama o sobě nezakládá procesní pochybení, a *a fortiori* ani porušení práva žalobkyně na obhajobu.

314 V napadeném rozhodnutí totiž Komise omezila protiprávní jednání konstatovaná ve vztahu k žalobkyni, v porovnání s těmi, která předpokládala v oznámení námitek, tím, že upustila od protiprávního jednání na trhu s čipovými sadami UMTS. Jinými slovy, Komise nepřidala nové námitky nebo důkazy v neprospěch žalobkyně, ale upustila od námitek, které se s ohledem na odpovědi na oznámení námitek ukázaly jako neopodstatněné. V souladu s judikaturou připomenutou v bodech 309 a 310 výše přitom takováto změna nezakládá povinnost Komise zaslat žalobkyni oznámení dodatečných námitek.

315 Zadruhé se argumenty žalobkyně týkají skutečnosti, že jí Komise neumožnila vyjádřit se k důvodům, které ji v napadeném rozhodnutí vedly k odmítnutí analýzy kritického rozpětí, kterou předložila v rámci své odpovědi na oznámení námitek. Je přitom třeba poznamenat, že Komise nebyla před přijetím napadeného rozhodnutí povinna poskytnout žalobkyni možnost vyjádřit se k důvodům, proč hodlala uvedenou analýzu v napadeném rozhodnutí zamítnout. Právo být vyslechnut totiž zahrnuje veškeré skutkové a právní okolnosti, které tvoří základ rozhodovacího aktu, avšak nikoli konečné stanovisko, které správní orgán hodlá zaujmout (viz rozsudek ze dne 15. března 2006, BASF v. Komise, T-15/02, EU:T:2006:74, bod 94 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 19. května 2010, IMI a další v. Komise, T-18/05, EU:T:2010:202, bod 109, a ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise, T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 344).

316 Žalobkyně zatřetí kritizuje skutečnost, že Komise, přestože upustila od námitek týkajících se čipových sad UMTS, tuto okolnost nezohlednila při přezkumu analýzy kritického rozpětí a neposkytla jí možnost vyjádřit se k důsledkům, které bylo třeba z takové okolnosti, pokud jde o analýzu kritického rozpětí, vyvodit, což pro ni bylo nepříznivé. Jak totiž vyplývá z písemných podání žalobkyně a vysvětlení poskytnutých žalobkyní na jednání, žalobkyně vytýká Komisi, že přestože upustila od námitek týkajících se čipových sad UMTS, neumožnila jí být ohledně údajů použitých v analýze kritického rozpětí vyslechnuta, a neumožnila jí tedy tyto údaje upravit.

317 Úvodem je třeba připomenout, že jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 159 výše, dodržení práva na obhajobu znamená, že každému adresátovi rozhodnutí, kterým je konstatováno, že porušil pravidla hospodářské soutěže, musí být v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko k námitkám, které jsou mu vytýkány.

318 Dotyčný podnik může zejména v průběhu správního řízení na základě důkazů tvrdit, že jeho jednání nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat vytýkané účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 138).

319 V projednávaném případě je nesporné, že oznámení námitek předané Komisí žalobkyni předpokládalo zneužití dominantního postavení jak na trhu s čipovými sadami LTE, tak na trhu s čipovými sadami UMTS. Jinými slovy, oznámení námitek předpokládalo zneužití na dvou trzích.

320 Je rovněž nesporné, že žalobkyně v rámci své odpovědi na oznámení námitek předložila „analýzu kritického rozpětí“, která měla prokázat, že jednání, které jí bylo vytýkáno, nemohlo mít na těchto dvou trzích účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů.

321 Jak žalobkyně výslovně potvrdila v odpovědi na organizační procesní opatření Tribunálu, aniž by to Komise rozporovala, analýza kritického rozpětí předložená v rámci odpovědi na oznámení námitek se týkala čipových sad UMTS a čipových sad LTE, na které se vztahovaly dotyčné dohody, a vycházela z údajů, které byly těmto dvěma typům čipových sad vlastní.

322 Analýza kritického rozpětí předložená žalobkyní je popsána v bodě 487 odůvodnění napadeného rozhodnutí a shrnuta v tabulce 16 tohoto bodu odůvodnění.

323 Jedná se v podstatě o ekonomickou analýzu, jejímž cílem je prokázat, že hypotetický, stejně výkonný soutěžitel jako žalobkyně mohl žalobkyni konkurovat v dodávkách čipových sad LTE a UMTS společnosti Apple, protože tento soutěžitel by byl schopen nabídnout cenu pokrývající jeho náklady, a zároveň by byl schopen kompenzovat společnosti Apple ztrátu dotyčných plateb.

324 Je rovněž nesporné, že Komise v napadeném rozhodnutí předtím, než dospěla k závěru, že žalobkyně zneužila svého dominantního postavení pouze na trhu čipových sad LTE, odmítla totožnou analýzu kritického rozpětí, kterou žalobkyně předložila v odpovědi na oznámení námitek. Jak Komise výslovně uvedla ve svých písemnostech, nezaujala k další verzi této analýzy žádné stanovisko.

325 V napadeném rozhodnutí Komise konkrétně tuto analýzu zmínila, uvedla důvody, proč ji nelze přijmout, a předložila „revidovanou“ analýzu zahrnující její opravy.

326 Z napadeného rozhodnutí ostatně vyplývá, že Komise odmítla analýzu kritického rozpětí předloženou žalobkyní z důvodu, že obsahovala tří údajně nesprávné hypotézy, které Komise opravila ve své „revidované“ analýze, a nijak nezpochybnila skutečnost, že uvedená analýza představuje jako taková nástroj umožňující zpochybnit způsobilost dotyčných plateb vyvolat účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů.

327 Jinými slovy, Komise v napadeném rozhodnutí jednak odmítla analýzu kritického rozpětí předloženou v rámci odpovědi na oznámení námitek, která obsahovala údaje týkající se jak čipových sad LTE, tak čipových sad UMTS, a jednak provedla „revidovanou“ analýzu kritického

rozpětí, přičemž stále vycházela z údajů týkajících se jak čipových sad LTE, tak čipových sad UMTS, a to i přesto, že se v bodech 487, 491, 492, 498, 499 a 503 odůvodnění napadeného rozhodnutí, při odkazu na tuto analýzu, chybně odvolává pouze na čipové sady LTE.

328 V napadeném rozhodnutí tedy Komise uvedla, přezkoumala a revidovala analýzu kritického rozpětí (týkající se jak trhu s čipovými sadami UMTS, tak s čipovými sadami LTE), která (již) nebyla ve vztahu ke zneužití zjištěnému v uvedeném rozhodnutí (týkajícímu se pouze trhu s čipovými sadami LTE) relevantní.

329 Komise přitom tím, že postupovala tímto způsobem, bez ohledu na opodstatněnost tří námitek vznesených proti hypotézám uvedeným v analýze kritického rozpětí, kterou vypracovala žalobkyně, a oprav, které provedla v tomto ohledu v „revidované“ analýze kritického rozpětí, porušila právo žalobkyně na obhajobu.

330 Jak totiž vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 318 výše, žalobkyně se mohla opřít o takové důkazy, jako je analýza kritického rozpětí předložená v odpovědi na oznámení námitek, aby tvrdila, že její jednání nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů.

331 Žalobkyně se této možnosti dovolávala tím, že v části své odpovědi na oznámení námitek, která měla prokázat neexistenci účinků vyloučení (oddíl VII), věnovala jeden pododdíl předložení své analýzy kritického rozpětí (pododdíl VII.F). Uvedená analýza kritického rozpětí tedy hrála důležitou roli v obhajobě žalobkyně proti námitkám vzneseným Komisí. Komise ostatně věnovala jeden oddíl v části napadeného rozhodnutí, která se týkala zneužití dominantního postavení (oddíl 11), přezkoumání a vyvrácení této analýzy kritického rozpětí (oddíl 11.5).

332 Možnost podniku tvrdit na základě takové ekonomické analýzy, jako je analýza kritického rozpětí předložená v projednávaném případě žalobkyní, že určité jednání není způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů, postrádá užitečný účinek, pokud Komise změní po oznámení námitek rozsah vytýkaného jednání, zejména pokud jde o dotčené trhy.

333 Vymezení rozsahu vytýkaného jednání má totiž dopad na ekonomické údaje použité v uvedené analýze, zejména pokud jde o náklady a jednotkové ceny dotyčných výrobků, sporný podíl na trhu nebo náklady, které by musel nést stejně výkonný soutěžitel.

334 Analýza kritického rozpětí, která se týká dvou údajně odlišných a nezastupitelných výrobkových trhů (takových, jako jsou podle napadeného rozhodnutí trhy s čipovými sadami UMTS a čipovými sadami LTE), se nutně liší od analýzy týkající se pouze jednoho z těchto dvou trhů (jako je trh pouze s čipovými sadami LTE).

335 Konkrétně v projednávané věci má omezení vytýkaného zneužití pouze na trh s čipovými sadami LTE dopad na základní parametry takové analýzy, jako je analýza kritického rozpětí. Jedná se především o částku dotyčných plateb, jelikož, jak zdůrazňuje žalobkyně, platby odpovídající čipovým sadám UMTS měly být z analýzy kritického rozpětí vyňaty. Dále se jedná o spornou část poptávky zohledněnou v analýze kritického rozpětí, tedy o tu část poptávky společnosti Apple, o kterou by stejně výkonný soutěžitel jako žalobkyně mohl soutěžit s žalobkyní a na kterou by mohl rozložit náklady nezbytné k vyrovnání ztráty dotyčných plateb společnosti Apple. Konečně

se jedná o náklady a ceny čipových sad, které byly v analýze kritického rozpětí zohledněny, neboť Komise v napadeném rozhodnutí zejména konstatovala, že průměrné ceny čipových sad UMTS a LTE nebyly stejné (bod 217 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

336 Vzhledem k tomu, že Komise provedla úpravu námitek, která má dopad na relevanci údajů, z nichž vycházela analýza kritického rozpětí, kterou žalobkyně předložila v odpovědi na oznámení námitek, aby podpořila tvrzení, že její jednání nebylo způsobilé vyvolat účinky vyloučení soutěžitelů, mělo být proto tomuto podniku umožněno být vyslechnut, aby mohl účinně vykonat své právo na obhajobu, a případně upravit uvedenou ekonomickou analýzu, a to i v takové situaci, kdy mu Komise nebyla povinna zaslat „oznámení dodatečných námitek“ v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 310 výše a se závěry uvedenými v bodech 313 a 314 výše.

337 Oznámení námitek je totiž ze své podstaty předběžné a může být upraveno v průběhu hodnocení, ke kterému Komise později přistupuje na základě připomínek, které jí byly stranami v odpovědi na námitky předloženy, jakož i dalších skutkových okolností. Z důvodu této předběžné povahy oznámení námitek Komisi nijak nebrání změnit stanovisko ve prospěch dotyčných podniků, aniž by byla povinna vysvětlovat případné rozdíly oproti svým předběžným posouzením obsaženým v tomto oznámení (rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, bod 36).

338 Tyto úvahy však neumožňují mít za to, že Komise může po oznámení námitek změnit rozsah námitek, na jejichž základě dotyčný podnik předložil takovou ekonomickou analýzu, jako je analýza kritického rozpětí předložená v projednávané věci žalobkyní, aniž by tento podnik o takové změně informovala a umožnila mu uplatnit své připomínky v tomto ohledu tím, že případně upraví dříve předloženou ekonomickou analýzu. Takový výklad by byl totiž v rozporu se zásadou dodržování práva na obhajobu a s čl. 27 odst. 1 nařízení č. 1/2003, které vyžadují, aby měl dotyčný podnik příležitost užitečně vyjádřit své stanovisko k námitkám přijatým Komisí (obdobně viz rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, body 31 a 37).

339 I když totiž Komise mohla v napadeném rozhodnutí odmítnout analýzu kritického rozpětí předloženou žalobkyní, která se týkala trhu s čipovými sadami LTE a trhu s čipovými sadami UMTS, a mít za to, že nezpochybňuje její závěry ohledně samotného trhu s čipovými sadami LTE, nelze z toho vyvodit, že by mohla stejným způsobem odmítnout analýzu kritického rozpětí týkající se pouze trhu s čipovými sadami LTE.

340 Je tedy třeba konstatovat, že v projednávaném případě mělo být žalobkyni umožněno, aby byla za účelem možnosti užitečně vyjádřit své stanovisko k vytýkanému účinku spočívajícímu ve vyloučení soutěžitelů, a tedy lépe zajistit svou obhajobu, vyslechnuta a případně upravila svou analýzu kritického rozpětí a zohlednila tak upuštění od námitek týkajících se čipových sad UMTS, jejichž dodávání již nebylo Komisí vytýkáno.

341 Tento závěr nemůže být zpochybněn tvrzeními Komise, která vznesla námitku ohledně přípustnosti a relevance argumentu žalobkyně vycházejícího ze skutečnosti, že v její neprospěch nedošlo k zohlednění množství čipových sad UMTS (bod 306 výše). Zaprvé byl tento argument formulován žalobkyní v replice na podporu žalobního důvodu obsaženého v žalobě, podle něhož, pokud jde o její analýzu kritického rozpětí, pro ni byla změna rozsahu zneužití vylučující čipové sady UMTS nepříznivá. Zmíněný argument je tedy přípustný. Zadruhé žalobkyně zahrnula čipové sady UMTS do analýzy kritického rozpětí předložené v rámci odpovědi na oznámení námitek, neboť oznámení námitek předpokládalo zneužití také na trhu s čipovými sadami UMTS

a v tomto ohledu na základě údajů poskytnutých společností Apple výslovně uvádělo, že společnost Apple odebírala od žalobkyně v letech 2011 až 2014 čipové sady UTMS v celkovém jednotkovém množství, které v podstatě odpovídá množství, kterého se dovolává žalobkyně (viz tabulka 14 oznámení námitek). Argument žalobkyně tedy není irelevantní.

342 Z uvedeného vyplývá, že Komise porušila právo žalobkyně na obhajobu tím, že nevyslechla žalobkyni ohledně důsledků, které bylo třeba vyvodit z upuštění od námitek týkajících se trhu s čipovými sadami UMTS, pokud jde o analýzu kritického rozpětí předloženou žalobkyní, která měla prokázat, že jednání, které jí bylo vytýkáno, nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů.

343 Vzhledem k tomuto porušení práva žalobkyně na obhajobu je třeba vyhovět rovněž první části prvního žalobního důvodu.

4. Závěr

344 Z přezkumu prvního žalobního důvodu, a zejména jeho první a třetí části vyplývá, že správní řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, je stiženo několika procesními vadami, kterými bylo dotčeno právo žalobkyně na obhajobu.

345 S ohledem na porušení práva žalobkyně na obhajobu zjištěná v rámci přezkumu první a třetí části prvního žalobního důvodu, ať už posuzovaných jednotlivě, nebo společně, a aniž je třeba rozhodovat o ostatních částech tohoto žalobního důvodu vznesených žalobkyní, je třeba z uvedených důvodů vyhovět prvnímu žalobnímu důvodu a na tomto základě napadené rozhodnutí zrušit.

346 Za okolností projednávané věci je třeba v zájmu řádného výkonu spravedlnosti přezkoumat také třetí žalobní důvod.

C. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o závěr, že dotyčné dohody byly způsobilé vyvolat potenciální protisoutěžní účinky

347 Třetí žalobní důvod se skládá ze tří částí. První část vychází ze zjevně nesprávného právního posouzení a z porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání tím, že Komise nepoužila správnou právní normu. Druhá část vychází ze zjevně nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož Komise nepoužila judikaturu týkající se cenových praktik. Třetí část vychází ze zjevně nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že Komise dospěla k závěru, že dotyčné dohody mohly mít potenciální protisoutěžní účinky.

348 Je třeba přezkoumat třetí část tohoto žalobního důvodu.

1. Úvodní poznámky

a) Připomenutí zásad vyplývajících z judikatury

349 Je třeba připomenout, že cílem článku 102 SFEU není zabránit podniku, aby na základě vlastní výkonnosti získal dominantní postavení na trhu. Toto ustanovení nemá ani zajistit, aby konkurenti méně výkonní než podnik s dominantním postavením zůstali na trhu (rozsudky ze dne 27. března 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 21, a ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 133).

350 Článek 102 SFEU podniku s dominantním postavením zakazuje zejména používat praktiky mající za následek vyloučení jeho konkurentů považovaných za stejně výkonné jako on sám posilováním svého dominantního postavení uplatněním jiných prostředků, než jsou ty, které spadají do hospodářské soutěže na základě výkonnosti (viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 136 a citovaná judikatura).

351 Každý účinek spočívající ve vyloučení tedy nutně neznamená narušení hospodářské soutěže. Hospodářská soutěž na základě výkonnosti může z povahy věci vést k tomu, že soutěžitelé, kteří jsou méně výkonní, a tedy pro spotřebitele méně zajímaví zejména z hlediska ceny, výběru, kvality nebo inovací, zmizí z trhu nebo se dostanou na jeho okraj (rozsudky ze dne 27. března 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 22, a ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 134).

352 V tomto kontextu má však podnik v dominantním postavení zvláštní odpovědnost za to, že jeho chování nebude na újmu účinné a nenarušené hospodářské soutěži na vnitřním trhu (rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 135).

353 V této souvislosti již bylo judikováno, že pro podnik nacházející se v dominantním postavení na trhu je vázání kupujících – byť na jejich žádost – povinností nebo slibem zásobit se celkově nebo pro podstatnou část jejich potřeb výhradně u uvedeného podniku zneužitím dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU bez ohledu na to, zda je předmětná povinnost stanovena bez dalších podmínek nebo je její protihodnotou poskytnutí slevy. Totéž platí, jestliže uvedený podnik – aniž váže kupující formální povinností – používá na základě dohod uzavřených s těmito kupujícími nebo jednostranně systém věrnostních slev, tj. slev podmíněných tím, že se zákazník bez ohledu na objem svých nákupů zásobí celkově nebo pro podstatnou část svých potřeb výhradně u podniku s dominantním postavením (viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 137 a citovaná judikatura).

354 Avšak v případě, že dotyčný podnik v průběhu správního řízení na základě důkazů tvrdí, že jeho jednání nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat vytýkané účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů, je na Komisi, aby přistoupila k analýze způsobilosti vyloučit soutěžitele, kteří jsou přinejmenším stejně výkonní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 138 až 140).

355 Zneužívající povaha chování totiž vyžaduje, aby toto chování bylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat vytýkané účinky spočívající ve vyloučení soutěžitelů, přičemž toto posouzení musí být provedeno s ohledem na veškeré relevantní skutkové okolnosti provázející zmíněné chování [viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 154 a citovaná judikatura].

356 Pokud Komise v rozhodnutí provede takovou analýzu, přísluší Tribunálu zkoumat všechny argumenty žalobkyně, jimiž zpochybňuje opodstatněnost závěrů učiněných Komisí ohledně způsobilosti vyloučit soutěžitele, kteří jsou přinejmenším stejně výkonní, jíž se předmětná praktika vyznačuje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 141).

357 Kromě toho je třeba v tomto posledním ohledu připomenout, že rozsah přezkumu legality stanoveného v článku 263 SFEU zahrnuje všechny prvky rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článku 102 SFEU, jejichž důkladný přezkum Tribunál provádí po právní i skutkové stránce ve světle důvodů vznesených žalující stranou a s ohledem na všechny skutečnosti, které předložila bez ohledu na to, zda se jedná o skutečnosti, které nastaly před přijatým rozhodnutím či následně po něm, a zda byly předtím předloženy v rámci správního řízení nebo poprvé v rámci žaloby předložené Tribunálu, v rozsahu, v němž jsou posledně uvedené skutečnosti relevantní pro přezkum legality rozhodnutí Komise (rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 72).

358 Dokonce i v oblastech, ve kterých se provádí komplexní posouzení, musí unijní soud zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a jejich soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 54).

359 A konečně v oblasti práva hospodářské soutěže je Komise v případě sporu o existenci protiprávního jednání povinna prokázat protiprávní jednání, jejichž existenci zjistila, a předložit vlastní důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat skutečnosti zakládající protiprávní jednání. Má-li soudce i nadále pochybnosti, musí být tato skutečnost ku prospěchu podniku, jemuž je určeno rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání (rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, body 71 a 72).

b) Připomenutí struktury napadeného rozhodnutí

360 V oddíle 11 napadeného rozhodnutí, který je rozdělen do osmi částí, dospěla Komise k závěru, že žalobkyně zneužila svého dominantního postavení (viz bod 33 výše).

361 Konkrétně v oddíle 11.3 napadeného rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že dotyčné platby byly platbami za výlučný odběr (bod 395 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

362 V oddíle 11.4 napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že domněnka, podle níž poskytování plateb za výlučný odběr žalobkyní zakládalo zneužití dominantního postavení, byla za okolností projednávaného případu potvrzena analýzou způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky (bod 406 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tento oddíl je rozdělen do čtyř pododdílů.

363 Zaprvé měla Komise za to, že dotyčné platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele čipových sad LTE (pododdíl 11.4.1 napadeného rozhodnutí).

364 Zadruhé Komise uvedla, že interní dokumenty a vysvětlení společnosti Apple potvrzují, že dotyčné platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele čipových sad LTE (pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí).

365 Zatřetí měla Komise za to, že dotyčné platby pokrývaly během dotčeného období významnou část trhu s čipovými sadami LTE (pododdíl 11.4.3 napadeného rozhodnutí).

366 Začtvrté měla Komise za to, že společnost Apple je vzhledem ke svému významu pro vstup na relevantní trh nebo jeho rozšíření zajímavým zákazníkem (pododdíl 11.4.4 napadeného rozhodnutí).

367 V oddíle 11.5 napadeného rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že analýza kritického rozpětí žalobkyně neprokázala, že její platby za výlučný odběr nemohly působit protisoutěžní účinky (bod 488 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

c) Připomenutí výtek žalobkyně

368 Jak vyplývá z bodů 361 a 362 výše, Komise se neomezila na kvalifikaci dotyčných plateb jako plateb za výlučný odběr, ale provedla analýzu způsobilosti těchto plateb vyvolat protisoutěžní účinky. V souladu s judikaturou uvedenou v bodě 356 výše tedy přísluší Tribunálu, aby přezkoumal argumenty žalobkyně, které mají zpochybnit opodstatněnost této analýzy.

369 K tomuto žalobkyně v rámci třetí části třetího žalobního důvodu uplatňuje osm výtek a určité úvodní argumenty, kterými Komisi v podstatě vytýká, že se ve své analýze týkající se způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky a při posuzování analýzy kritického rozpětí předložené žalobkyní dopustila zjevně nesprávného posouzení.

370 Pokud jde o analýzu způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, je třeba přezkoumat první tři výtky třetí části třetího žalobního důvodu, jakož i úvodní argumenty, které se k nim vztahují.

2. K první výtce třetí části třetího žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění všech relevantních okolností

371 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí neposkytuje důkaz o tom, že dotyčné dohody mohly vést k protisoutěžnímu vyloučení soutěžitelů. Komise podle ní neprokázala, že by byly společnost Intel nebo jiný konkurenční podnik schopny splnit přísné technické a časové požadavky společnosti Apple. Napadené rozhodnutí naopak uznává, že žádný soutěžitel nebyl schopen dodávat během celého dotčeného období čipové sady LTE určené pro použití v iPhonech, a neuvádí se v něm, že by dotyčné platby měly dopad na rozhodnutí společnosti Apple týkající se dodávek pro iPady uvedené na trh v letech 2011 až 2013 a v roce 2016. Napadené rozhodnutí se snaží prokázat vyloučení jediného soutěžitele (společnosti Intel) pro dodávky do iPadů, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015, což představuje méně než 1 % relevantního trhu, z čehož plyne, že dotyčné platby nemohly vyloučit žádného soutěžitele.

372 Žalobkyně tvrdí, že Komise neurčila, neposoudila nebo nevyložila některé relevantní skutkové poznatky a že napadené rozhodnutí obsahuje nepřesnosti, pokud jde o zařízení a soutěžitele, jichž se týká. Uvádí, že jak Komise uznala v napadeném rozhodnutí, dotyčné dohody nemohly zabránit žádnému soutěžiteli v dodávání čipových sad LTE určených pro modely iPhonů, které byly uvedeny na trh v době platnosti těchto dohod. Jak konkrétně vyplývá z napadeného rozhodnutí, společnost Apple neměla v letech 2011 až 2015 alternativní technické řešení, které by odpovídalo jejím požadavkům na čipové sady LTE pro její iPhony. Mimoto Komise podle žalobkyně netvrdí, že dotyčné dohody mohly bránit jakémukoli soutěžiteli dodávat čipové sady

LTE používané v modelech iPadů uvedených na trh v letech 2011, 2012, 2013 a 2016. Komise se tak v zásadě dovolává pouze možného vyloučení společnosti Intel, pokud jde o dodávání čipových sad LTE určených pro iPady uvedené na trh v letech 2014 a 2015.

373 Žalobkyně dodává, že Komise v žalobní odpovědi uznává, že společnost Apple nepovažovala společnost Intel za důvěryhodného dodavatele čipových sad LTE používaných v mobilních telefonech. Žalobkyně prokázala, že tomu tak bylo i v případě všech ostatních soutěžitelů. Konečně se Komise podle žalobkyně nezabývala argumenty, podle kterých měla být způsobilost vyloučit soutěžitele z trhu stanovena s ohledem na všechny zákazníky čipových sad na širším relevantním trhu. Napadené rozhodnutí se přitom ani neodvolává na možné protisoutěžní vyloučení soutěžitelů, ale pouze na nemožnost dodávat určitému zákazníkovi.

374 Komise namítá, že argumenty žalobkyně vycházejí ze zásadního nepochopení napadeného rozhodnutí. Komise dospěla podle svých slov k závěru, že žalobkyně po celé dotčené období poskytovala společnosti Apple platby za výlučný odběr, které se týkaly jak iPhonů, tak iPadů, a které byly způsobilé vyvolat protisoutěžní účinky, přičemž společnost Intel byla pouze jedním konkrétním příkladem této způsobilosti. Závěry Komise tedy zahrnují zejména, avšak nikoliv výlučně skutečnost, že dotyčné platby skutečně ovlivnily rozhodnutí společnosti Apple týkající se nákupu pro iPady, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015. Vzhledem k nesprávnému pochopení ze strany žalobkyně je podle Komise zbytečné, aby Tribunál přezkoumával třetí část třetího žalobního důvodu, ale pro všechny případy předkládá Komise argumenty, které mají vyvrátit argumenty žalobkyně.

375 Komise v této souvislosti zaprvé tvrdí, že žalobkyně systematicky neuvádí relevantní okolnosti ani důvody, proč se měla dopustit pochybení tím, že přisoudila váhu faktorům, o které se opírala. Komise dále připomíná okolnosti uvedené v bodě 411 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvádí zejména, že rozsah dominantního postavení žalobkyně, míra tržního pokrytí a podmínky, za kterých byly platby poskytovány, představují faktory, které je třeba zohlednit, dále zdůrazňuje, že se třetí část třetího žalobního důvodu nezabývá otázkou doby trvání dotyčných dohod, upřesňuje, že výše dotyčných plateb byla významná, a vysvětluje, že napadené rozhodnutí nevychází z existence strategie vyloučení. Konečně Komise vysvětluje, že podle napadeného rozhodnutí byly dotyčné platby způsobilé vyvolávat protisoutěžní účinky v průběhu celého dotčeného období a že skutečně měly protisoutěžní účinky na rozhodnutí o nákupu čipových sad LTE pro iPady, které společnost Apple plánovala uvést na trh v letech 2014 a 2015.

376 Zadruhé Komise uvádí, že neshledala, že společnost Intel byla méně výkonným soutěžitelem. Žalobkyně nevzala v úvahu závěr obsažený v bodě 464 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého společnost Apple považovala společnost Intel za zajímavý zdroj čipových sad LTE pro své iPady. Závěr převzatý v bodě 486 odůvodnění každopádně není založen pouze na uznání společnosti Intel jakožto stejně výkonného soutěžitele, neboť Komise zohlednila způsobilost dotyčných plateb vyvolat účinky spočívající ve vyloučení jakéhokoli stejně výkonného soutěžitele, s tím, že bod 426 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že společnost Apple uvažovala, pokud jde o iPady, které plánovala uvést na trh v roce 2014, o třech dalších dodavatelích.

377 Komise dodává, že skutečnost, že žalobkyně trvá na tom, že společnost Intel nelze považovat za stejně výkonného soutěžitele, je nevýznamná, jelikož se závěr týkající se způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky vztahuje na stejně výkonného soutěžitele.

378 Úvodem a za předpokladu, že argumenty Komise týkající se neúčelnosti přezkumu třetí části třetího žalobního důvodu mají být chápány jako tvrzení, že je tato část irelevantní, musí být zamítnuty jako neopodstatněné. V rámci této části žalobního důvodu se totiž účastnice řízení v podstatě neshodují na tom, zda Komise v napadaném rozhodnutí odůvodněným způsobem prokázala způsobilost dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky. Jestliže by se třetí část třetího žalobního důvodu ukázala jako opodstatněná, vedla by ke zrušení napadeného rozhodnutí.

379 V této souvislosti je třeba pro účely přezkumu argumentů žalobkyně nejprve připomenout skutečnosti týkající se struktury a obsahu napadeného rozhodnutí.

380 Nejprve je třeba připomenout, že zatímco relevantním trhem, který Komise zohlednila v napadeném rozhodnutí, je celosvětový trh s čipovými sadami LTE (viz bod 31 výše), jednání vytýkané žalobkyni spadá výlučně do rámce jejích smluvních vztahů se společností Apple. Konkrétně Komise konstatovala, že protiprávní jednání spočívalo v tom, že žalobkyně poskytovala společnosti Apple dotyčné platby (článek 1 výroku napadeného rozhodnutí).

381 Dále je třeba připomenout, že Komise dospěla v oddíle 11.4 napadeného rozhodnutí k závěru, že dotyčné platby zakládaly zneužití dominantního postavení z důvodu, že se jednalo o platby za výlučný odběr, které byly způsobilé vyvolat protisoutěžní účinky tím, že snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně (bod 407 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

382 Konkrétně Komise prokázala skutečnost, že došlo ke snížení motivace společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně, v pododdílech 11.4.1 a 11.4.2 napadeného rozhodnutí (body 407 a 408 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

383 Konečně je třeba uvést, že Komise při vyvozování k závěru, že dotyčné platby byly způsobilé vyvolat protisoutěžní účinky, v napadeném rozhodnutí uvedla, že vzala v úvahu rovněž významnou část relevantního trhu, na kterou se vztahovaly dotyčné platby uvedené v pododdílu 11.4.3 napadeného rozhodnutí (body 409 a 411 odůvodnění napadeného rozhodnutí), význam společnosti Apple jakožto zákazníka pro vstup na relevantní trh nebo pro jeho rozšíření uvedený v pododdíle 11.4.4 napadeného rozhodnutí (body 410 a 411 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jakož i rozsah dominantního postavení žalobkyně uvedený v oddíle 10 napadeného rozhodnutí, podmínky poskytování dotyčných plateb uvedené v oddíle 11.3 napadeného rozhodnutí a dobu trvání a výši zmíněných plateb uvedených v pododdíle 11.4.1 a v oddíle 11.8 napadeného rozhodnutí (bod 411 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Naproti tomu, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise potvrdila ve svých písemných vyjádřeních, nevycházela z existence strategie vyloučení, tedy z protisoutěžního záměru žalobkyně.

384 Vzhledem k tomu, že, jak vyplývá z bodu 381 výše, závěr Komise, podle kterého dotyčné platby mohly vyvolat protisoutěžní účinky, spočívá především na posouzení, podle kterého uvedené platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně, je třeba nejprve přezkoumat, zda Komise takové posouzení provedla, aniž vzala v úvahu všechny relevantní okolnosti, jak tvrdí žalobkyně.

385 Na prvním místě je třeba připomenout, že Komise dospěla k názoru, jak bylo uvedeno v bodě 382 výše, že dotyčné platby snížily podle analýzy obsažené v pododdílech 11.4.1 a 11.4.2 napadeného rozhodnutí motivaci společnosti Apple přejít ke konkurentům žalobkyně.

386 Komise dospěla k uvedenému názoru v pododdíle 11.4.1 napadeného rozhodnutí (bod 412 napadeného rozhodnutí) na základě srovnávací analýzy výše dotyčných plateb obdržených v průběhu dotčeného období (bod 413 odůvodnění napadeného rozhodnutí), výše dotyčných plateb, o které by společnost Apple přišla, kdyby během celého dotčeného období uvedla na trh zařízení s čipovou sadou LTE konkurenta žalobkyně (bod 414 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a výše dotyčných plateb, které by společnost Apple musela vrátit, kdyby v letech 2013, 2014 a 2015 uvedla na trh zařízení s čipovou sadou LTE konkurenta žalobkyně (bod 416 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jakož i případný kumulativní dopad uvedené ztráty a zmíněného vrácení dotyčných plateb (bod 417 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

387 Komise měla dále v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí za to, že interní dokumenty a vysvětlení společnosti Apple uvedené posouzení potvrzují (bod 423 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tento pododdíl se skládá ze čtyř dílčích částí: první část obsahuje analýzu Komise týkající se zmíněných interních dokumentů a vysvětlení poskytnutých společností Apple (pododdíl 11.4.2.1 napadeného rozhodnutí); druhá část se snaží reagovat na argument žalobkyně, podle kterého nejsou tyto interní dokumenty a tato vysvětlení věrohodné (pododdíl 11.4.2.2 napadeného rozhodnutí); třetí část má reagovat na argument žalobkyně, podle kterého o výlučnost odběru požádala společnost Apple (pododdíl 11.4.2.3 napadeného rozhodnutí) a čtvrtá část má reagovat na argument žalobkyně, podle kterého si ji společnost Apple vybrala každopádně s ohledem na vyšší kvalitu jejích čipových sad LTE, a obsahuje posouzení Komise, podle něhož měly dotyčné platby v rozporu s tvrzením žalobkyně dopad na strategii společnosti Apple v oblasti zásobování (pododdíl 11.4.2.4 napadeného rozhodnutí).

388 Na druhém místě je třeba poukázat na to, že rozsah dokazování provedených v pododdílech 11.4.1 a 11.4.2 napadeného rozhodnutí je, jak vyplývá z jejich obsahu, jakož i z vysvětlení poskytnutých Komisí před Tribunálem, různý.

389 Účelem pododdílu 11.4.1 napadeného rozhodnutí je prokázat, že dotyčné platby snížily během dotčeného období motivaci společnosti Apple obrátit se za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE pro všechna její zařízení, tedy pro iPhony a iPady, na konkurenty žalobkyně. Jak v této souvislosti vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise vysvětlila před Tribunálem, vycházela z analýzy způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky.

390 Mimoto, pokud jde o poptávku společnosti Apple po čipových sadách LTE, na kterou se vztahuje analýza Komise, je třeba poznamenat, že v pododdíle 11.4.3 napadeného rozhodnutí se Komise za účelem určení míry pokrytí trhu dotyčnými platbami rovněž odvolávala na veškeré čipové sady LTE, které společnost Apple odebrala od žalobkyně, aniž rozlišovala mezi iPhony a iPady. Stejně tak v pododdíle 11.4.4 napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že společnost Apple byla pro dodavatele čipových sad LTE zajímavým zákazníkem, aniž rozlišovala mezi iPhony a iPady.

391 Pododdíl 11.4.1 napadeného rozhodnutí, stejně jako pododdíly 11.4.3 a 11.4.4 napadeného rozhodnutí, se tak týká celkové poptávky společnosti Apple po čipových sadách LTE pro iPhony a iPady. Komise ostatně ve svých písemných vyjádřeních potvrdila, že dospěla k závěru, že dotyčné platby byly během celého dotčeného období způsobilé vyvolat protisoutěžní účinky ve vztahu k čipovým sadám LTE určeným jak pro iPhony, tak pro iPady.

392 Pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí má dále potvrdit, především na základě interních dokumentů a vysvětlení společnosti Apple, posouzení obsažené v pododdíle 11.4.1 napadeného rozhodnutí, a jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise vysvětlila před Tribunálem, konkrétně prokázat, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE pro některá její zařízení na konkurenty žalobkyně.

393 V tomto ohledu totiž Komise v žalobní odpovědi výslovně potvrdila, že uvedený pododdíl napadeného rozhodnutí měl prokázat, že dotyčné platby „skutečně ovlivnily“ nebo měly „reálný dopad“ na rozhodnutí společnosti Apple o nákupu čipových sad LTE „pro iPady, které plánovala uvést na trh v letech 2014 a 2015“. Komise v této souvislosti vysvětlila, že se závěr, ke kterému v tomto ohledu dospěla, týkal „reálných dopadů“ dotčených plateb.

394 Kromě toho, pokud jde o poptávku společnosti Apple po čipových sadách LTE, na níž se vztahuje její analýza obsažená v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí, Komise na dotaz položený v rámci organizačních procesních opatření ohledně významu slov a výrazů „zařízení“, „uvedená na trh“ (v letech 2014 a 2015) a „měla být uvedena na trh“ (v letech 2014 a 2015), které byly použity v tomto pododdíle, výslovně potvrdila, že se tento pododdíl netýká iPhonů, ale pouze iPadů, a uvedla, že došlo k politováníhodné „chybě v psaní“, jelikož se zmíněný pododdíl vztahoval na iPady skutečně „uvedené na trh“ v letech 2014 a 2015, a dále výslovně potvrdila, že se zmíněný pododdíl týká pouze určitých modelů iPadů „bez CDMA“, které „měly být uvedeny na trh“ společností Apple v letech 2014 a 2015.

395 Z toho lze na jedné straně usoudit, že jak vyplývá z obsahu napadeného rozhodnutí a jak Komise potvrdila jak ve svých písemných vyjádřeních, tak na jednání, celá analýza Komise obsažená v pododdílu 11.4.1 napadeného rozhodnutí se týká způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky jak ve vztahu k iPhonům, tak i iPadům, jak to ostatně naznačuje nadpis oddílu 11.4 napadeného rozhodnutí, neboť obecně odkazuje na „možné“ protisoutěžní účinky těchto plateb. Uvedená analýza je předmětem této první výtky třetí části třetího žalobního důvodu. Na druhé straně se analýza Komise obsažená v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí týká účinků, které dotyčné platby skutečně vyvolaly ve vztahu k určitým modelům iPadů, které společnost Apple plánovala uvést na trh v letech 2014 a 2015. K této analýze se vztahuje druhá a třetí výtka třetí části třetího žalobního důvodu (viz bod 429 a následující).

396 Na třetím místě musí být podle judikatury připomenuté v bodě 355 výše analýza způsobilosti dotyčných plateb omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyloučit přinejmenším stejně výkonné soutěžitele, provedena s ohledem na veškeré relevantní skutkové okolnosti provázející zmíněné chování.

397 Z toho vyplývá, že jelikož musí být zohledněny všechny relevantní okolnosti provázející vytýkané jednání, nemůže být analýza způsobilosti tohoto jednání vyvolat protisoutěžní účinky čistě hypotetické povahy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2015, Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, body 65 a 68).

398 Na čtvrtém místě je třeba s ohledem na výše uvedené skutečnosti přezkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, dospěla Komise k posouzení, podle něhož dotyčné platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE pro iPhony a iPady, které měly být v dotčeném období uvedeny na trh, aniž řádně zohlednila veškeré relevantní skutkové okolnosti.

399 Z napadeného rozhodnutí zaprvé vyplývá, že společnost Apple odebírala čipové sady UMTS pro modely iPhonů a iPadů uvedené na trh před rokem 2011 od společnosti Infineon, jejíž činnost v oblasti dodávek čipových sad převzala v roce 2011 společnost Intel (body 89 a 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V letech 2011 až 2015 a až do 16. září 2016, tedy během dotčeného období, odebírala společnost Apple čipové sady LTE pro iPhony a iPady výlučně od žalobkyně (bod 168 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Počínaje iPhonem 7, který byl uveden na trh dne 16. září 2016, začlenila společnost Apple do některých verzí tohoto modelu čipové sady LTE společnosti Intel (body 91 a 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

400 Zadruhé je třeba uvést, jak zdůrazňuje žalobkyně, že v bodě 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise v rámci oddílu 10 tohoto rozhodnutí, který se týkal dominantního postavení žalobkyně, konstatovala, že v letech 2011 až 2015 „neměla společnost Apple žádnou alternativu, pokud jde o její poptávku po čipových sadách LTE pro svá zařízení iPhone“.

401 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že Komise v napadeném rozhodnutí neupřesnila, z čeho vychází zjištění uvedené v bodě 322 odůvodnění zmíněného rozhodnutí. Související poznámka pod čarou 392 ve znění napadeného rozhodnutí, které bylo oznámeno žalobkyni, totiž odkazuje na neexistující část napadeného rozhodnutí (oddíl 0) a ve veřejném znění napadeného rozhodnutí odkazuje, bez dalšího vysvětlení, na pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí. Je však třeba připomenout, že jak potvrdila Komise v odpovědi na organizační procesní opatření, pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí se netýká iPhonů, ale týká se pouze některých modelů iPadů, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015 (bod 394 výše). Na dotaz položený v tomto ohledu na jednání Komise vysvětlila, že odkaz na oddíl 0 ve znění napadeného rozhodnutí, které bylo oznámeno žalobkyni, byl důsledkem technické chyby a že odkaz na pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí obsažený ve veřejném znění napadeného rozhodnutí je třeba chápat opačně, a to v tom smyslu, že i když společnost Apple neměla podle bodu 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí alternativu k čipovým sadám LTE žalobkyně, pokud jde o iPhony, které měly být uvedeny na trh v letech 2011 až 2015, měla podle pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí takovou alternativu pro některé iPady, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015.

402 Z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že konstatování obsažené v bodě 322 odůvodnění uvedeného rozhodnutí se týká neexistence technické alternativy s ohledem na požadavky společnosti Apple, pokud jde o čipové sady LTE pro iPhony. V bodě 447 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž Komise na základě vyjádření společnosti Apple k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek uvedla, že v případě zařízení, která mají být uvedena na trh v roce 2016, by zlepšení „klíčových technologií“ společnosti Intel umožnilo, aby o ní bylo uvažováno i pokud jde o iPhony, a nikoli pouze o iPady. Stejně tak v bodech 491, 492 a 495 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že poptávka společnosti Apple po čipových sadách LTE pro iPhony v letech 2012 až 2015 nebyla předmětem sporu, přičemž zdůraznila zejména skutečnost, že čipové sady LTE společnosti Intel postrádaly určité technické vlastnosti.

403 V odpovědi na otázky položené na jednání Tribunálem, které se týkaly základu zjištění uvedeného v bodě 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak Komise, tak žalobkyně výslovně potvrdily, jednak že toto zjištění musí být skutečně chápáno tak, že vychází z neexistence technické alternativy, pokud jde o požadavky společnosti Apple na čipové sady LTE pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v letech 2011 až 2015, a jednak že je toto zjištění z věcného hlediska správné.

404 V rámci projednávaného sporu ostatně není nutné zjišťovat, jaké nebo jakých technických vlastností se zmíněná neexistence alternativy pro různé modely iPhonů, které měla společnost Apple uvést na trh v letech 2011 až 2015, týkala, a zejména zda se jednalo o standard „Code Division Multiple Access“ (CDMA), na který odkazují zejména prohlášení reprodukovaná v bodě 187 odst. 2 a v bodech 454 a 461 odůvodnění napadeného rozhodnutí, o technologii „Voice over LTE“ (VoLTE) zmíněnou zejména v prohlášení reprodukovaném v poznámce pod čarou 586 napadeného rozhodnutí, která se vztahuje (prostřednictvím odkazu na poznámku pod čarou 587) k bodu 447 odůvodnění tohoto rozhodnutí, o „hlasovou konektivitu“ nebo o „hlasovou funkci“ uvedené v prohlášeních reprodukovaných v bodě 492 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebo i o jiné vlastnosti.

405 Ať už je totiž skutkové zjištění Komise uvedené v bodě 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětleno z technického pohledu jakkoli, je mezi účastníky řízení nesporné, že společnost Apple neměla žádnou technickou alternativu k čipovým sadám LTE žalobkyně, pokud jde o její poptávku pro iPhony uvedené na trh v letech 2011 až 2015.

406 Kromě toho na základě žádné skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí nelze mít za to, že by společnost Apple jednak zamýšlela odebírat pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v letech 2011 až 2015, čipové sady LTE, které nesplňovaly její technické požadavky, a jednak že by uvedená neexistence alternativy pro iPhony, konstatovaná v bodě 322 odůvodnění napadeného rozhodnutí, vyplývala z jiných než technických důvodů.

407 Zatřetí v bodech 491, 493 a 495 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise rovněž konstatovala, že poptávka společnosti Apple po čipových sadách LTE pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v roce 2016, byla předmětem sporu pouze přibližně v polovině případů. V bodě 493 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise za tímto účelem odvolávala na prohlášení společnosti Apple obsažené ve vyjádření této společnosti k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek, které uvádělo, že od společnosti Intel mohla odebírat pouze méně než polovinu svých objemových potřeb pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v roce 2016. Informace obsažené v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí přitom i v tomto případě odkazují na technické důvody. V poznámce pod čarou 586 napadeného rozhodnutí, která převzala vyjádření společnosti Apple k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek, se totiž uvádí, že společnost Apple mohla svou poptávku po čipových sadách LTE pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v roce 2016, pokrýt dodávkami od společnosti Intel pouze v „části bez CDMA“, což nasvědčuje tomu, že společnost Apple nemohla pokrýt od společnosti Intel svou poptávku v CDMA části.

408 Začtvrté podle odhadů uvedených v napadeném rozhodnutí představovaly iPhony přibližně 90 % prodejů zařízení LTE společnosti Apple v dotčeném období, a tedy její poptávky po čipových sadách LTE, zatímco iPady představovaly v dotčeném období přibližně 10 % prodejů zařízení LTE společnosti Apple, tedy téže poptávky (viz bod 421 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

409 Z toho vyplývá, že pro značnou část poptávky společnosti Apple po čipových sadách LTE pro zařízení, která měla být uvedena na trh během dotčeného období, a sice pro všechny iPhony uvedené na trh v letech 2011 až 2015, a pro více než polovinu iPhonů uvedených na trh v roce 2016, neměla společnost Apple technickou alternativu k čipovým sadám LTE žalobkyně, a nemohla se tedy obrátit na konkurenční dodavatele.

410 Nesporná skutečnost, že pro značnou část poptávky společnosti Apple neexistovala během dotčeného období na relevantním trhu technická alternativa čipových sad LTE žalobkyně, je přitom relevantní skutkovou okolností, kterou je třeba zohlednit při analýze způsobilosti

dotyčných plateb vyvolat účinky vyloučení, neboť uvedená způsobilost byla Komisí konstatována s ohledem na celkovou poptávku společnosti Apple po čipových sadách LTE, a zejména s ohledem na snížení motivace společnosti Apple obrátit se se svou celkovou poptávkou na konkurenty žalobkyně.

411 Zapáté je třeba s ohledem na výše uvedené skutečnosti konstatovat, že Komise dospěla k závěru, že dotyčné platby mohly omezit hospodářskou soutěž tím, že snížily motivaci společnosti Apple obrátit se se svou celkovou poptávkou po čipových sadách LTE pro iPhony a iPady na konkurenty žalobkyně, na základě analýzy, ve které řádně nezohlednila všechny relevantní skutkové okolnosti týkající se vytýkaného jednání.

412 Ačkoli totiž Komise konstatovala, že společnost Apple neměla technickou alternativu k čipovým sadám LTE žalobkyně pro všechny iPhony, které měly být uvedeny na trh v letech 2011 až 2015 a pro více než polovinu iPhonů, které měly být uvedeny na trh v roce 2016, nedala tuto relevantní skutkovou okolnost, z níž vyplývalo, že žádní konkurenti nebyli schopni dodávat společnosti Apple čipové sady LTE pro uvedené iPhony, do souvislosti s údajným snížením motivace společnosti Apple obrátit se za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE na konkurenty žalobkyně, aby tak pokryla svou celkovou poptávku, tedy včetně té týkající se iPhonů, přestože tato zařízení tvořila značnou část této poptávky.

413 Kromě toho v oddíle 11.5 napadeného rozhodnutí se Komise při odmítnutí analýzy kritického rozpětí předložené žalobkyní opírala rozporuplným způsobem zejména o tuto okolnost, s odůvodněním, že sporná část poptávky společnosti Apple, které se žalobkyně dovolává, nezohledňovala skutečnost, že společnost Apple nemohla změnit dodavatele čipových sad LTE pro iPhony, které měly být uvedeny na trh v letech 2012, 2013, 2014 a 2015, a pro více než polovinu iPhonů, které měly být uvedeny na trh v roce 2016 (viz bod 491 a bod 495 odst. 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

414 Vzhledem k tomu, že Komise nezohlednila skutečnost, že společnost Apple nemohla přejít k žádnému jinému dodavateli, který by splňoval její technické požadavky, pokud jde o značkou část její poptávky po čipových sadách LTE (odpovídající iPhonům, s výjimkou méně než poloviny iPhonů, které měly být uvedeny na trh v roce 2016), nemohla za těchto podmínek dospět platně k závěru, že dotyčné platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se se svou celkovou poptávkou zahrnující veškeré iPhony a iPady uvedené na trh během dotčeného období na konkurenty žalobkyně a že uvedené platby byly v této souvislosti způsobilé omezit hospodářskou soutěž na celém relevantním trhu čipových sad LTE. Okolnost – která nebyla v napadeném rozhodnutí řádně zohledněna – že společnost Apple by s ohledem na neexistenci alternativních řešení, které by odpovídaly jejím vlastním technickým požadavkům, odebírala čipové sady LTE od žalobkyně, a nikoli od konkurentů žalobkyně, by totiž mohla poukazovat na hospodářskou soutěž na základě výkonnosti, a nikoli na protisoutěžní účinek vyloučení z trhu vyplývající z dotyčných plateb.

415 Je pravda, že článek 102 SFEU zakazuje jednání podniku v dominantním postavení, jehož cílem je posílit toto postavení a zneužít jej, zejména pokud jeho cílem je zbavit potenciální prokázané konkurenty účinného přístupu na trh [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 151]. S ohledem na teorii újmy uvedenou v napadeném rozhodnutí, která spočívá ve snížení motivace společnosti Apple obrátit se během dotčeného období se svou celkovou poptávkou po čipových sadách LTE na konkurenty

žalobkyně, nemohla Komise v projednávaném případě nevzít v úvahu okolnost, že společnost Apple se na konkurenty žalobkyně se značnou částí své poptávky po čipových sadách LTE během dotčeného období obrátit nemohla z důvodu svých vlastních technických požadavků.

416 Kromě toho je třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí nijak netvrdila, že by jednání žalobkyně bránilo méně výkonným konkurentům, než je žalobkyně, ve vývoji výrobků, které by splňovaly požadavky společnosti Apple, ale pouze to, že byla snížena motivace společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně se svou celkovou poptávkou po čipových sadách LTE. V každém případě je třeba připomenout, že jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 351 výše, hospodářská soutěž na základě výkonnosti může vést k tomu, že soutěžitelé, kteří jsou méně výkonní, a tedy pro spotřebitele méně zajímaví zejména z hlediska ceny, výběru, kvality nebo inovací, zmizí z trhu nebo se dostanou na jeho okraj.

417 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že závěr Komise ohledně způsobilosti dotyčných plateb vyvolat účinky vyloučení soutěžitelů z důvodu, že snížily motivaci společnosti Apple obrátit se za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE, které by pokryly její celkovou poptávku, na konkurenty žalobkyně, je založen na analýze, která nebyla provedena s ohledem na všechny relevantní skutkové okolnosti, a která je z tohoto důvodu stižena protiprávností.

418 Tento závěr nezpochybňují ani další argumenty Komise.

419 Zaprvé se Komise na jednání při odpovědi na otázky Tribunálu opírala o bod 421 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aby tvrdila, že popisuje „pákový“ efekt, na kterém má být založeno prokázání způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky. Komise se v podstatě domnívá, že i v případě, kdy nebylo technicky možné, aby konkurenti žalobkyně zajišťovali dodávky pro iPhony, umožnily dotyčné dohody žalobkyni využít tuto nespornou část poptávky společnosti Apple, která se týkala iPhonů, „jako páku“ k tomu, aby vyloučila konkurenty ze sporné části uvedené poptávky týkající se iPadů, a zabránila tak konkurentům v expanzi a růstu na trhu.

420 V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, že argument Komise neodpovídá teorii újmy uvedené v napadeném rozhodnutí, která se týká způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky na celém relevantním trhu s čipovými sadami LTE z důvodu, že společnost Apple byla odrazena od toho, aby veškerou svou poptávku po čipových sadách LTE pro iPhony a iPady zajišťovala u konkurentů žalobkyně. Jinými slovy, napadené rozhodnutí odkazuje na účinek spočívající ve vyloučení soutěžitelů, které se týká obecně všech čipových sad LTE pro iPhony i iPady bez rozdílu, a nikoliv na účinek vyloučení omezený pouze na dodávky čipových sad LTE pro iPady společnosti Apple. Kromě toho protiprávní jednání vytýkané žalobkyni bylo v napadeném rozhodnutí vymezeno ve vztahu k celkové poptávce společnosti Apple pro iPhony a iPady a samotný pojem „pákový“ efekt, který žalobkyně používá ve vztahu k různým zařízením společnosti Apple, se v odůvodnění, které uvedla Komise v oddíle 11.4 napadeného rozhodnutí, nevyskytuje.

421 Dále je třeba uvést, že i když je bod 421 odůvodnění napadeného rozhodnutí součástí oddílu 11.4.1 tohoto rozhodnutí, snaží se spolu s body 419 a 420 odůvodnění téhož rozhodnutí reagovat na argument předložený žalobkyní během správního řízení, který se týká možnosti jejích konkurentů motivovat společnost Apple stejným způsobem. Nelze se tedy domnívat, že teorie újmy, která je základem ke stanovení způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, je v tomto bodě odůvodnění vysvětlena. Navíc na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, bod 421

odůvodnění napadeného rozhodnutí každopádně neobsahuje žádnou přesnou informaci o tom, že by žalobkyně prostřednictvím nesporné části poptávky společnosti Apple po čipových sadách LTE získala „pákovým efektem“ přístup ke sporné části této poptávky.

422 Konečně je třeba pro úplnost uvést, že je argument Komise vycházející z bodu 421 odůvodnění napadeného rozhodnutí založen na předpokladu, že napadené rozhodnutí prokazuje způsobilost dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky ve vztahu k iPadům. Jak bylo přitom na jedné straně poznamenáno v bodě 391 výše, Komise v pododdílech 11.4.1, 11.4.3 a 11.4.4 napadeného rozhodnutí provedla celkovou analýzu způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, aniž provedla jakoukoli konkrétní analýzu ve vztahu k iPadům. Na druhé straně, jak bylo v souvislosti s iPady uvedeno v bodech 392 až 394 výše, v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí se Komise omezila na přezkum údajných skutečných účinků dotyčných plateb ve vztahu k modelům iPadů bez CDMA, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015, což je analýza, které se týká druhá a třetí výtka přezkoumaná níže.

423 Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 375 výše, aby Komise prokázala, že zohlednila relevantní okolnosti projednávaného případu, opírá se o skutečnosti uvedené v bodě 411 odůvodnění napadeného rozhodnutí a připomenuté v bodě 383 výše.

424 V rozsahu, v němž se Komise opírá o podmínky poskytování dotyčných plateb uvedené v oddíle 11.3 napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout, že v uvedeném oddíle pouze dospěla k závěru, že dotyčné platby byly platbami za výlučný odběr, a že analýza údajné způsobilosti těchto plateb vyvolat protisoutěžní účinky byla obsažena v oddíle 11.4 tohoto rozhodnutí. Kromě toho je třeba poznamenat, že za okolností projednávané věci nestačilo označení dotyčných plateb za platby za výlučný odběr k učinění závěru, že tyto platby zakládají zneužití dominantního postavení. V souladu s judikaturou připomenutou v bodě 354 výše byla totiž Komise vzhledem k námitkám předloženým žalobkyní v průběhu správního řízení povinna provést analýzu způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, a zejména způsobilosti vyloučit přinejmenším stejně výkonné soutěžitele.

425 I když Komise v podstatě správně zdůrazňuje, že nelze opomenout skutečnosti uvedené v bodě 383 výše, nic to nemění na tom, že uvedené skutečnosti, ačkoli mohou být relevantní pro posouzení způsobilosti určitého jednání vyvolat protisoutěžní účinky, samy o sobě protisoutěžní účinek, a zejména způsobilost vyloučit soutěžitele z trhu, v projednávané věci neprokazují. Totéž platí pro rozsah dominantního postavení žalobkyně (uvedený v oddíle 10 napadeného rozhodnutí), dobu trvání a výši dotyčných plateb (uvedené v pododdíle 11.4.1 a v oddíle 11.8 napadeného rozhodnutí), část trhu, na kterou se tyto platby vztahují (uvedenou v pododdíle 11.4.3 napadeného rozhodnutí), a význam společnosti Apple jako zákazníka (uvedený v pododdíle 11.4.4 napadeného rozhodnutí). Odkaz na uvedené skutečnosti totiž nemůže zpochybnit to, že v projednávaném případě Komise neprokázala způsobilost dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, zejména pokud jde o způsobilost dotčeného jednání vyloučit přinejmenším stejně výkonné konkurenty, a to s ohledem na všechny relevantní skutkové okolnosti provázející vytýkané jednání vzhledem k údajnému snížení motivace společnosti Apple obrátit se se svou celkovou poptávkou po čipových sadách LTE pro iPhony a iPady na konkurenty žalobkyně.

426 Kromě toho je třeba uvést, že, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise výslovně uvedla před Tribunálem, svůj závěr ohledně způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky, uvedený v tomto rozhodnutí, nezaložila na takovém ekonomickém modelu, jako je test stejně výkonného soutěžitele, a v oddíle 11.5 napadeného rozhodnutí pouze uvedla, že analýza kritického rozpětí předložená žalobkyní její závěry nezpochybňuje.

427 Zatřetí nelze přijmout argumenty Komise vycházející z bodů 426, 464 a 486 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Body 426 a 464 odůvodnění, které se vztahují k pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí, se totiž týkají pouze některých modelů iPadů, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015, a nemohou tedy zpochybnit zjištění učiněná v bodě 409 výše ve vztahu k iPhonům. Konečně na rozdíl od toho, co navrhuje Komise, závěr uvedený v bodě 486 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž nemůže uvedená zjištění zpochybnit.

428 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba první výtce třetí části třetího žalobního důvodu vyhovět.

3. Ke druhé a třetí výtce třetí části třetího žalobního důvodu, které vycházejí ze skutečnosti, že nebylo prokázáno, že dotyčné dohody ovlivnily rozhodnutí společnosti Apple o zajištění dodávek pro iPady „z roku 2014“ a „z roku 2015“

429 Cílem druhé a třetí výtky třetí části třetího žalobního důvodu je zpochybnit dokazování obsažené v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí.

430 Žalobkyně zpochybňuje závěry Komise obsažené v bodech 424 a 451 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tvrdí, že napadené rozhodnutí neprokazuje, pokud jde o první z těchto bodů odůvodnění, že dotyčné dohody snížily motivaci společnosti Apple obrátit se v souvislosti se „zařízeními uvedenými na trh v letech 2014 a 2015“ na konkurenční dodavatele nebo, pokud jde o druhý z těchto bodů odůvodnění, že měly dopad na strategii společnosti Apple v oblasti zajištění dodávek pro „zařízení, která měla být uvedena na trh v letech 2014 a 2015“.

431 Na jedné straně, pokud jde o iPady „z roku 2014“, žalobkyně nejprve tvrdí, že napadené rozhodnutí neobsahuje důkaz, že by společnost Apple zvažovala použití čipových sad společnosti Intel pro iPady „skutečně uvedené na trh v říjnu 2014“. Komise dále několikrát odkázala na model iPadu, který společnost Apple „[*důvěrné*]“ označovaný „[*důvěrné*]“, ale neprokázala, že by dotyčné dohody ovlivnily rozhodnutí společnosti Apple o zajištění dodávek pro tento model. Podle žalobkyně přitom společnost Apple nikdy vážně neuvažovala o použití čipových sad společnosti Intel pro tento model, ale byla si vědoma skutečnosti, že čipovou sadu společnosti Intel nelze použít, což potvrzuje zpráva předložená žalobkyní v příloze její odpovědi na oznámení námitek. Konečně právě skutečnost, že čipové sady společnosti Intel nebyly schopny dostát technickým požadavkům a splnit časový plán společnosti Apple, vysvětluje, proč nebyly vybrány pro použití v iPadech „z roku 2014“.

432 Žalobkyně dodává, že tvrzení Komise, podle něhož věděla o zařízeních, pro která společnost Apple uvažovala o zajištění dodávek od společnosti Intel, je nesprávné. Mimoto napadené rozhodnutí neobsahuje žádnou analýzu týkající se výběru dodavatele pro model „[*důvěrné*]“ a neprokazuje příčinnou souvislost mezi prvním dodatkem k přechodné dohodě a rozhodnutím používat čipové sady žalobkyně pro model „[*důvěrné*]“.

433 Komise nejprve uvádí, že se napadené rozhodnutí týká zařízení, která „měla být uvedena na trh v roce 2014“, a nikoli zařízení, která „skutečně byla uvedena na trh“. Žalobkyně podle ní dobře věděla o zařízeních, pro která společnost Apple zvažovala zajištění dodávek od společnosti Intel. Společnost Apple rovněž podle Komise potvrdila, že se snažila své zásobování diverzifikovat. Komise dále zdůrazňuje, že pokud jde o model „[*důvěrné*]“, dokládají body 428 až 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí vliv dotyčných dohod. Mimoto jednání mezi žalobkyní a společností Apple o prvním dodatku k přechodné dohodě ovlivnila rozhodnutí společnosti Apple o nákupu z počátku roku 2013. Přechodná dohoda každopádně stačila k tomu, aby ovlivnila společnost Apple, která uvažovala o společnosti Intel jako o dodavateli pro část iPadů, které měly být uvedeny na trh v roce 2014. Tvrzení žalobkyně, podle kterého společnost Apple nikdy vážně neuvažovala o použití čipových sad společnosti Intel v modelu „[*důvěrné*]“, je navíc nepodložené. Konečně, pokud jde o zprávu předloženou žalobkyní v příloze její odpovědi na oznámení námitek, odkazuje Komise na odpověď, kterou v tomto ohledu poskytla ve svém vyjádření k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek společnost Apple.

434 Komise dodává, že se společnost Apple rozhodla „[*důvěrné*]“ a že toto rozhodnutí bylo ovlivněno vyjednáním prvního dodatku k přechodné dohodě a ztrátou dotyčných plateb vyplývajících z přechodné dohody. Dokumenty společnosti Apple mají prokazovat, že dotyčné platby skutečně ovlivnily rozhodnutí o nákupu čipových sad LTE pro „iPady, které plánovala uvést na trh v roce 2014“.

435 Na druhé straně, pokud jde o iPady „z roku 2015“, žalobkyně uvádí, že Komise neodkazuje na modely iPadů „uvedené na trh“ na jaře nebo v září a listopadu 2015 ani na ty, jejichž „uvedení na trh bylo plánováno na jaře 2015“, nýbrž zmiňuje neurčitý model, který „měl být uveden na trh na podzim 2015“. Na podporu tvrzení, že čipové sady společnosti Intel byly vážně zvažovány, se napadené rozhodnutí opírá o jediný e-mail inženýra společnosti Apple, jehož výroky Komise zkreslila. Spis neobsahuje žádný důkaz, a to ani od zaměstnanců společnosti Apple, kteří skutečně rozhodovali o nákupu čipových sad, který by dokládal, že čipová sada společnosti Intel byla reálnou možností. Kromě toho důkazy obsažené ve spise prokazují, že čipové sady společnosti Intel nesplňovaly technické a časové požadavky společnosti Apple.

436 Žalobkyně dodává, že Komise poprvé vyložila interní dokumenty společnosti Apple až v žalobní odpovědi.

437 Pokud jde o skutečné účinky dotyčných plateb za nákupy čipových sad, uvádí Komise, že interní e-maily společnosti Apple svědčí o zájmu společnosti Apple přejít k jinému poskytovateli. Z e-mailu inženýra společnosti Apple zmíněného v bodě 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí není patrná jakákoli pochybnost, pokud jde o čipovou sadu společnosti Intel, což potvrzuje e-mail jiného zaměstnance společnosti Apple. Komise konečně odkazuje na bod 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který obsahuje prohlášení zaměstnance společnosti Apple, jenž označil přechod k čipové sadě Intel vzhledem k dotyčným platbám za obchodně neudržitelný, jakož i na prohlášení obsažené ve vyjádření společnosti Apple k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek. Argumenty žalobkyně týkající se časového plánu čipových sad společnosti Intel jsou tedy podle Komise irelevantní a v každém případě nesprávné.

438 Komise dodává, že zpráva předložená žalobkyní v příloze její odpovědi na oznámení námitek vychází z testů čipových sad používaných v zařízeních jiných výrobců, a že její závěry tedy nejsou překvapivé. Žalobkyně podle ní mimoto nevysvětlila, v čem je výklad e-mailu zaměstnance

společnosti Apple zmíněný Komisí v bodě 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávný, a nezpochybnila prohlášení společnosti Apple uvedené v žalobní odpovědi. Argumenty žalobkyně jsou navíc v rozporu s jejími vlastními důkazy v rámci řízení FTC.

a) Úvodní poznámky

439 Je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 392 až 394 výše, má pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí podle Komise prokázat, že interní dokumenty a vysvětlení poskytnutá společností Apple potvrzují, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE na konkurenty žalobkyně, konkrétně pokud jde o její poptávku po některých jejích zařízeních. Jak Komise výslovně potvrdila před Tribunálem, jsou tím prokázány „skutečné účinky“ dotyčných plateb ve vztahu k těmto zařízením.

440 Jinými slovy, uvedený pododdíl má potvrdit způsobilost dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky tím, že prokáže jejich skutečné účinky ve vztahu k určitým zařízením.

441 Pokud jde konkrétně o poptávku společnosti Apple, která je předmětem analýzy Komise obsažené v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout, že tento pododdíl se týká pouze údajných skutečných účinků, které vyvolaly dotyčné platby ve vztahu k určitým verzím bez CDMA určitých modelů iPadů, které „byly uvedeny na trh“ nebo které „měly být uvedeny na trh“ v letech 2014 a 2015. Naproti tomu se uvedený pododdíl nevztahuje na jiné iPady, které „byly uvedeny na trh“ nebo „které měly být uvedeny na trh“ během dotyčného období.

442 Je přitom třeba bez dalšího uvést, že takové zvláštní dokazování údajných skutečných účinků dotyčných plateb, omezené na některé verze modelů iPadů z let 2014 a 2015, nemůže zhojit skutečnost, že Komise v rámci svého obecného dokazování nezohlednila veškeré relevantní skutkové okolnosti, což bylo posuzováno při přezkumu první výtky třetí části třetího žalobního důvodu a schopnosti dotyčných plateb vyvolat během dotčeného období protisoutěžní účinky ve vztahu k celkové poptávce společnosti Apple po čipových sadách LTE pro iPhony a iPady.

443 Jinými slovy, i za předpokladu, že by druhá a třetí výtka třetí části třetího žalobního důvodu byly neopodstatněné a analýza obsažená v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí by v této souvislosti nebyla zpochybněna, nemůže uvedený pododdíl vzhledem k tomu, že je jeho rozsah omezen na některé iPady z let 2014 a 2015, platně podpořit závěr učiněný v napadeném rozhodnutí, pokud jde o protisoutěžní povahu dotyčných plateb poskytovaných v průběhu celého dotčeného období ve vztahu k celkové poptávce společnosti Apple po LTE čipových sadách, a to jak pro iPhony, tak pro iPady.

444 Za okolností projednávané věci je tedy třeba jen pro úplnost přezkoumat opodstatněnost uvedeného pododdílu, tedy to, zda Komise, jak namítá žalobkyně, řádně neprokázala skutečné účinky dotyčných plateb na motivaci společnosti Apple obrátit se v souvislosti s modely iPadů uvedenými v tomto pododdílu na konkurenty žalobkyně.

445 V projednávaném případě se druhá a třetí výtka třetí části třetího žalobního důvodu v podstatě každá dělí na tři dílčí výtky, přičemž první dílčí výtka se týká identifikace zařízení zkoumaných v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí, druhá důkazů, které Komise v uvedeném pododdíle zohlednila a třetí skutečnosti, že nedošlo k zohlednění dalších relevantních důkazů.

446 Za okolností projednávané věci je třeba nejprve přezkoumat první dílčí výtku, poté třetí dílčí výtku, a nakonec druhou dílčí výtku, a to ve světle judikatury připomenuté v bodech 357 až 359 výše.

b) K první dílčí výtce, týkající se zařízení uvedených v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí

447 Žalobkyně nejprve v podstatě tvrdí, že Komise neupřesnila zařízení, kterých se její analýza týkala. Tato výtka se pojí s první výtkou třetí části třetího žalobního důvodu, v rámci které žalobkyně uvedla, že odůvodnění Komise bylo nepřesné, neboť odkazovalo obecně na „zařízení“ a nesprávně zmiňovalo „iPad [*důvěrné*]“ jako „[*důvěrné*]“.

448 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí se dělí na čtyři další části: první (11.4.2.1) obsahuje analýzu interních dokumentů a vysvětlení společnosti Apple, na základě kterých dospěla Komise k závěru, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele, zatímco tři poslední části (11.4.2.2, 11.4.2.3 a 11.4.2.4) v zásadě pouze reagují na argumenty žalobkyně, které nemají na uvedený závěr vliv (viz bod 423 odůvodnění napadeného rozhodnutí a bod 387 výše).

449 Nejprve, pokud jde o dílčí pododdíl 11.4.2.1 napadeného rozhodnutí, ten zahrnuje body 424 až 439 odůvodnění tohoto rozhodnutí, a jak vyplývá z bodu 424 odůvodnění, jeho cílem je prokázat, že dotyčné platby snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně, zejména na společnost Intel, o jejíchž čipových sadách společnost Apple vážně uvažovala pro jejich použití v „zařízeních uvedených na trh v letech 2014 a 2015“.

450 V textu uvedeného dílčího pododdílu již Komise neodkazuje na taková zařízení, nýbrž na důkazy, které se týkají „modelů iPadů bez CDMA“ (bod 425 odůvodnění napadeného rozhodnutí), „na uvedení modelů iPadů bez CDMA na trh v roce 2014“ (bod 426 odůvodnění napadeného rozhodnutí), „mobilní zařízení z roku 2014“ (bod 427 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „[*důvěrné*]“ a „[důvěrné]“ (bod 428 odůvodnění napadeného rozhodnutí), „některé z jejích iPadů z roku 2014“ a na „celé její portfolio mobilních iPadů z roku 2015“ (bod 430 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „modely iPadů z let 2014 a 2015“, jakož i „model iPhonu z roku 2015“ (bod 431 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „[*důvěrné*] původně plánované k uvedení na trh na jaře 2014“ a „nakonec uvedené na trh na podzim 2013“ (bod 433 odůvodnění a poznámka pod čarou 558 napadeného rozhodnutí), na „mobilní zařízení z roku 2014 a z roku 2015“ (bod 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „model iPadu z podzimu 2015“ (bod 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „uvedení iPadu […] na trh v roce 2015“ (bod 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „poptávku společnosti Apple po čipových sadách bez CDMA“ (bod 438 odůvodnění napadeného rozhodnutí), na „modely zařízení z roku 2015“, jakož i na „plánování podzimní řady mobilních zařízení pro rok 2015“ (bod 439 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Je tedy třeba konstatovat, že Komise označovala zařízení a období, na které se vztahovaly důkazy, jichž se dovolávala, různým způsobem.

451 Dílčí pododdíly 11.4.2.2 a 11.4.2.3 napadeného rozhodnutí mají dále odpovědět na argumenty žalobkyně, která se snaží jednak zpochybnit věrohodnost interních dokumentů a vysvětlení společnosti Apple a jednak tvrdit, že o výlučný odběr požádala společnost Apple.

452 V rámci prvního z uvedených dílčích pododdílů přitom Komise odkázala jak na „zařízení uvedená na trh v letech 2014 a 2015“ (bod 442 odůvodnění napadeného rozhodnutí), tak na „zařízení, která mají být uvedena na trh v roce 2014“ (bod 445 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a dokonce v jedné větě na „zařízení, která mají uvedena na trh v roce 2015“ a na „zařízení uvedená na trh v roce 2015“ (bod 446 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

453 Konečně, pokud jde o dílčí pododdíl 11.4.2.4 napadeného rozhodnutí, Komise v odpovědi na argumenty žalobkyně, podle kterých se společnost Apple každopádně rozhodla odebírat čipové sady od žalobkyně s ohledem na jejich vyšší úroveň (bod 423 odůvodnění napadeného rozhodnutí), dospěla k závěru, že dotyčné platby měly dopad na strategii zajištění dodávek společnosti Apple pro „zařízení, která měla být uvedena na trh v letech 2014 a 2015“ (bod 451 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

454 Přestože Komise v textu tohoto dílčího pododdílu odkazovala na „zařízení, která mají být uvedena na trh v letech 2014 a 2015“ (bod 455 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a na „iPady, které mají být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015“ (bod 464 odůvodnění napadeného rozhodnutí), několikrát odkázala na „zařízení uvedená na trh v letech 2014 a 2015“ (body 456 až 458, 462 a 463 odůvodnění napadeného rozhodnutí), jakož i na „CDMA verzi iPhonu 4, která byla uvedena na trh v únoru 2011“ (bod 460 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a na „[*důvěrné*]“ (bod 465 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

455 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí rozvinula povšechný sled úvah týkající se a zabývající se společně jednou „zařízeními“, a jindy iPady, označenými různě, mimo jiné jako zařízení či iPady „z roku 2014 a 2015“, „uvedené na trh v letech 2014 a 2015“ nebo „které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015“, aniž upřesnila obsah těchto výrazů nebo objasnila jejich vzájemné vztahy.

456 Konkrétně v bodě 424 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise při předložení závěru vycházejícího z dílčího pododdílu 11.4.2.1 tohoto rozhodnutí odkázala na zařízení „uvedená na trh“ v letech 2014 a 2015, zatímco v bodě 451 odůvodnění téhož rozhodnutí Komise při předložení závěru vycházejícího z dílčího pododdílu 11.4.2.4 uvedeného rozhodnutí odkázala na zařízení, „která měla být uvedena na trh“ v letech 2014 a 2015. V textu každého z uvedených dílčích pododdílů však Komise odkazuje i na jiná zařízení, jejichž označení neodpovídá těm, na která se vztahuje její dokazování.

457 Je pravda, že Komise v žalobní odpovědi a v odpovědi na organizační procesní opatření upřesnila, že prokazování skutečných účinků dotyčných plateb, obsažené v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí, se nejenže netýkalo iPhonů, ale týkalo se pouze některých modelů iPadů „bez CDMA“, které „měly být uvedeny na trh“ v letech 2014 a 2015, a nikoli iPadů skutečně „uvedených na trh“ v letech 2014 a 2015, přičemž Komise vyjádřila politování nad případným nedorozuměním způsobeným touto „chybou v psaní“.

458 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, však nesprávné označení zařízení, kterých se týká prokazování skutečných účinků dotyčných plateb, nemůže být považováno za pouhou „chybu v psaní“. Tak zejména model „[*důvěrné*]“ označený zkratkou „[*důvěrné*]“ zmíněný v bodech 433 a 465 odůvodnění napadeného rozhodnutí odpovídá z obchodního hlediska modelu nazvanému „[*důvěrné*]“ a tento model, jak v napadeném rozhodnutí zdůrazňuje sama Komise, byl „uveden na trh“ na podzim roku 2013. Vzhledem k tomu, že tento model byl „uveden na trh“ v roce 2013, je

tedy pro takové dokazování, jako je dokazování obsažené v pododdílu 11.4.2.1 napadeného rozhodnutí, jehož cílem je posouzení skutečných účinků dotyčných plateb na modely „uvedené na trh“ v letech 2014 a 2015, irelevantní.

459 Kromě toho je třeba připomenout, že přezkum legality stanovený v článku 263 SFEU se týká napadeného aktu, a nikoli obsahu vyjádření, které předložila žalovaná unijnímu soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. července 2018, Orange Polska v. Komise, C-123/16 P, EU:C:2018:590, bod 85).

460 V tomto posledním ohledu je navíc argument Komise, podle kterého žalobkyně věděla o zařízeních, pro které společnost Apple zvažovala zajištění dodávek od společnosti Intel, irelevantní, neboť jak vyplývá z bodu 459 výše, přezkum Tribunálu se týká obsahu napadeného rozhodnutí. Ostatně s ohledem na výrazy použité v napadeném rozhodnutí byla žalobkyně nucena zpochybnit úvahy Komise, pokud jde jak o zařízení „uvedená na trh“, tak o zařízení „která měla být uvedena na trh“ (bod 430 výše).

461 Konečně je třeba uvést, že v případě, kdy napadené rozhodnutí neobsahuje v tomto ohledu žádné upřesnění, nepřísluší Tribunálu, aby a posteriori určoval zařízení, na která se vztahují jednotlivé výrazy použité Komisí v každém z bodů odůvodnění pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí.

462 Je tedy třeba konstatovat, že důkazy, o které se Komise opírala na podporu svých závěrů v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí, jsou nekonzistentní, a to jak mezi sebou navzájem, tak ve vztahu k závěrům, které měly v rámci pododdílů 11.4.2.1, 11.4.2.2 a 11.4.2.4 uvedeného rozhodnutí podpořit, což se ostatně odráží ve vnitřní soudržnosti pododdílu 11.4.2 tohoto rozhodnutí.

463 Z toho vyplývá, že posouzení skutečných protisoutěžních účinků dotyčných plateb, které Komise provedla v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí, tedy skutečného snížení motivace společnosti Apple obrátit se, pokud jde o určitá zařízení, na konkurenční dodavatele čipových sad LTE, je stiženo nedostatkem soudržnosti důkazů, o které se na podporu svých závěrů opírá.

c) Ke třetí dílčí výtce, týkající se skutečnosti, že v rámci dokazování obsaženého v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí nebyly zohledněny některé relevantní důkazy

464 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že čipové sady společnosti Intel nebyly společností Apple vybrány proto, že nesplňovaly technické a časové požadavky společnosti Apple pro uvedená zařízení, a nikoliv z důvodu poskytování dotyčných plateb, což Komise nevzala v úvahu.

465 I když je již v tomto ohledu napadené rozhodnutí stiženo nedostatkem soudržnosti důkazů uvedeným v rámci první dílčí výtky (viz bod 463 výše), je třeba navíc ověřit, zda Komise ve své analýze zohlednila veškeré relevantní skutečností, které bylo třeba zohlednit. Za tímto účelem je třeba pokračovat v analýze a vycházet přitom z toho, že, jak uvedla Komise v žalobní odpovědi a na jednání, zařízení, jichž se tato analýza týká, jsou verze „bez CDMA“ modelu „[*důvěrné*]“ (nebo „[*důvěrné*]“) pro rok 2014 a modely „[*důvěrné*]“ a „[*důvěrné*]“ pro rok 2015 (dále jen „údajně dotčené modely“), aniž je třeba zabývat se dále otázkou, zda jsou tato zařízení v napadeném rozhodnutí jasně a jednoznačně identifikována.

466 Na úvod je třeba poznamenat, že otázka, zda čipové sady LTE konkurentů žalobkyně byly skutečně schopné splnit technické a časové požadavky společnosti Apple pro údajně dotčené modely, je za okolností projednávaného případu relevantní skutečností, kterou je třeba zohlednit

při analýze skutečných účinků dotyčných plateb na rozhodnutí společnosti Apple o zajištění dodávek k pokrytí její poptávky po čipových sadách LTE pro údajně dotčené modely. Pokud totiž, jak tvrdí žalobkyně, neměla společnost Apple pro údajně dotčené modely technickou nebo časovou alternativu k čipovým sadám LTE žalobkyně, měla taková okolnost nutně dopad na její rozhodnutí o zajištění dodávek pro tyto modely, a tedy na případné účinky, které mohly mít dotyčné platby na taková rozhodnutí.

467 Důkazy předložené žalobkyní přitom v tomto ohledu vyvolávají pochybnosti.

468 Zaprvé, pokud jde o údajně dotčený model, který měl „být uveden na trh“ v roce 2014, označený zkratkou „[*důvěrné*]“, z důkazů předložených v rámci diskuze vyplývá, jak zdůrazňuje žalobkyně, že vývoj čipové sady společnosti Intel ([*důvěrné*]), kterou společnost Apple zvažovala pro možné použití v modelu „[*důvěrné*]“, byl [*důvěrné*].

469 Zejména interní prezentace společnosti Apple ze dne [*důvěrné*], kterou Komise zmiňuje v poznámce pod čarou 612 napadeného rozhodnutí vztahující se k bodu 464 odůvodnění tohoto rozhodnutí, uvádí [*důvěrné*].

470 Dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019 tato zjištění potvrzují. V interním e-mailu společnosti Apple ze dne [*důvěrné*] se totiž v souvislosti s použitím čipové sady [důvěrné] pro iPad plánovaný na [*důvěrné*], a sice pro model „[*důvěrné*]“, uvádí, že [*důvěrné*] a že [*důvěrné*]. Další interní e-mail společnosti Apple ze dne [*důvěrné*] odhaluje, že tato čipová sada byla [*důvěrné*], a že pokud [*důvěrné*].

471 Navíc pokud jde o to, že společnost Apple plánovala uvést v roce 2014 na trh jiné modely iPadů, než je model „[*důvěrné*]“, je třeba poznamenat, že z dokumentů obsažených ve spise v každém případě vyplývá, že čipové sady konkurentů žalobkyně nesplňovaly technické a časové požadavky společnosti Apple. Tabulka nazvaná [*důvěrné*] týkající se roku 2014, která byla připojena k internímu e-mailu společnosti Apple ze dne [*důvěrné*], v této souvislosti ukazuje, že čipové sady konkurentů žalobkyně, a zejména čipové sady společnosti Intel, nesplňovaly v plném rozsahu technické nebo časové požadavky společnosti Apple, jak vyplývá z [*důvěrné*].

472 Jak ostatně potvrdila Komise v odpovědi na organizační procesní opatření, čipová sada společnosti Intel, která byla zvažována pro model „[*důvěrné*]“ [*důvěrné*], „z části“ odpovídala „potřeb[ám] společnosti Apple“, přičemž chybějící vlastnost souvisela s chybějící technologií [*důvěrné*]. V tomto ohledu stačí uvést, že interní e-mail společnosti Apple ze dne [*důvěrné*], jehož předmětem byl [*důvěrné*], v podstatě uvádí, že [*důvěrné*], že však [*důvěrné*] a že v tomto novém kontextu [*důvěrné*]. Z tohoto pohledu interní e-mail společnosti Apple ze dne [*důvěrné*] uvádí [*důvěrné*]. Význam uvedené technologie pro ostatní iPady, které společnost Apple plánovala uvést na trh v roce 2014, nelze ostatně zpochybnit argumenty Komise vycházejícími z vyjádření zaměstnanců společnosti Apple, která se týkala modelu „[*důvěrné*]“ nebo která souvisela se situací v době, kdy uvedená technologie neměla význam, neboť takové argumenty jsou irelevantní.

473 Zadruhé, pokud jde o údajně dotčené modely, které měly „být uvedeny na trh“ v roce 2015, z písemností ve spise vyplývá, jak zdůrazňuje žalobkyně, že čipové sady konkurentů žalobkyně, a zejména čipové sady společnosti Intel, které společnost Apple zvažovala pro případné použití v iPadech, které plánovala uvést na trh v roce 2015, nesplňovaly technické a časové požadavky společnosti Apple.

474 Žalobkyně se na jedné straně odvolávala na tabulku nazvanou [*důvěrné*] týkající se roku 2015, která byla přiložena k internímu e-mailu společnosti Apple ze dne [*důvěrné*]. Tato tabulka ukazuje, že čipové sady společnosti Intel plně neodpovídaly technickým a časovým požadavkům společnosti Apple, jak vyplývá z [*důvěrné*].

475 Na druhé straně je třeba uvést, že v rámci interní e-mailové komunikace společnosti Apple ze dne 18. února 2014, která následovala po interním e-mailu společnosti Apple zmíněném v bodě 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí a jejíž obsah byl zveřejněn v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019, uvedli dva inženýři společnosti Apple, že čipová sada společnosti Intel zvažovaná pro iPad, který měl být uveden na trh na podzim 2015, nebyla „skutečně“ funkčně rovnocenná čipové sadě žalobkyně. Je přitom třeba poznamenat, že tito dva inženýři upřesnili, že uvedený rozdíl vyplývá z toho, že v čipové sadě společnosti Intel chybí technologie [*důvěrné*], která je považována za [*důvěrné*].

476 Z výše uvedeného vyplývá, že některé skutkové poznatky, které měla Komise k dispozici a které byly kromě toho potvrzeny důkazy předloženými v rámci diskuze, vyvolávají pochybnosti ohledně schopnosti čipových sad společnosti Intel, případně dalších konkurentů žalobkyně, dostát technickým a časovým požadavkům společnosti Apple pro údajně dotčené modely, jakož i případně pro další modely iPadů, které společnost Apple plánovala uvést na trh v průběhu téhož období.

477 Komise přitom nemohla platně dospět k závěru, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele čipových sad LTE, aniž by zohlednila skutečnost, že pro potřeby společnosti Apple neexistovala pro údajně dotčené modely žádná technická nebo časová alternativa k čipovým sadám žalobkyně.

478 Je pravda, že Komise v bodě 464 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdila, že společnost Apple zvažovala použití čipových sad společnosti Intel pro „iPady, které měly být uvedeny na trh v letech 2014 a 2015, s přihlédnutím ke všem parametrům, nejen k technické převaze, a to včetně zvláštních požadavků na tyto modely“, a měla tedy za to, že společnost Intel nebyla méně zajímavá než žalobkyně, přinejmenším pokud jde o tyto modely. Význam tohoto tvrzení Komise však z jeho znění jasně nevyplývá, zejména pokud jde o uvedenou „technickou převahu“.

479 Kromě toho, i kdyby uvedené tvrzení mělo být chápáno v tom smyslu, že podle názoru Komise byly čipové sady LTE společnosti Intel pro údajně dotčené modely životaschopnou alternativou, a to i z technického nebo časového hlediska, je třeba poznamenat, že Komise na podporu uvedeného posouzení odkázala v poznámce pod čarou 612 napadeného rozhodnutí, vztahující se k bodu 464 odůvodnění tohoto rozhodnutí, pouze příkladmo na tři interní dokumenty společnosti Apple, na jejichž základě nicméně nelze dospět k závěru, že čipové sady společnosti Intel splňovaly technické nebo časové požadavky společnosti Apple pro údajně dotčené modely. První dokument, na který Komise odkazuje, přičemž zmiňuje pouze jeho titulní stranu, je totiž prezentací společnosti Apple [*důvěrné*], která zmiňuje spíše [*důvěrné*] čipových sad společnosti Intel (v tomto ohledu viz rovněž bod 469 výše); druhým dokumentem je interní e-mail společnosti Apple z října 2012, uvedený rovněž v bodě 433 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který sice uvádí, že společnost Intel by byla „dobrým plánem“ pro model „[*důvěrné*]“, ale neobsahuje žádný údaj o proveditelnosti takového „plánu“ z hlediska načasování; a třetím dokumentem je interní e-mail společnosti Apple z června 2012, uvedený rovněž v bodě 428 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je uvedena nabídka společnosti Intel, která nebyla z hlediska ceny uspokojivá. Tvrzení Komise, podle něhož nebyla společnost Intel pro údajně dotčené modely méně atraktivní

než žalobkyně, tedy nejenže není podpořeno těmito třemi dokumenty, ale neumožňuje ani dospět k závěru, že by si společnost Apple mohla, s ohledem na své technické a časové požadavky, skutečně zajistit dodávky pro údajně dotčené modely u konkurentů žalobkyně.

480 Je tedy nutno konstatovat, že Komise v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí neprovedla skutečný přezkum existence konkurenčních dodavatelů čipových sad LTE, u kterých by si společnost Apple mohla zajistit dodávky pro údajně dotčené modely s ohledem na své technické požadavky, včetně požadavků časových.

481 Z toho vyplývá, že posouzení skutečných protisoutěžních účinků dotyčných plateb, které Komise provedla v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí, tedy snížení motivace společnosti Apple obrátit se na konkurenční dodavatele čipových sad LTE do údajně dotčených modelů, nebylo provedeno s ohledem na všechny relevantní důkazy, které bylo třeba vzít v úvahu.

d) Ke druhé dílčí výtce, týkající se důkazů zohledněných v rámci dokazování obsaženého v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí

482 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nepředložila důkaz, že v případě zařízení, jichž se týkala její analýza, snížily dotyčné platby motivaci společnosti Apple zajistit si dodávky od jejích konkurentů.

483 Přestože je již napadené rozhodnutí stiženo nedostatkem soudržnosti uvedeným v rámci první dílčí výtky (viz bod 463 výše) a tím, že nebyly zohledněny všechny relevantní skutečnosti uvedené v rámci třetí dílčí výtky (viz bod 481 výše), je v tomto ohledu třeba přezkoumat, zda mohou navíc důkazy, jichž se dovolává Komise, podpořit závěry, které jsou z nich vyvozeny ve vztahu k údajně dotčeným modelům.

484 Úvodem je třeba na jedné straně uvést, že s výjimkou modelu „[*důvěrné*]“ není žádný z údajně dotčených modelů výslovně zmíněn v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí. Z uvedeného pododdílu totiž vyplývá, že Komise neprováděla zvláštní dokazování pro každý dotčený model, ale vypracovala komplexní důkaz, který měl zahrnovat jako celek všechny iPady „uvedené na trh“ nebo „které měly být uvedeny na trh“ v letech 2014 a 2015, přičemž v některých případech zkoumala dokonce oba roky společně.

485 Na druhé straně je třeba poznamenat, že v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí se Komise opírala především o důkazy od společnosti Apple, přičemž pododdíl 11.4.2.1 tohoto rozhodnutí vycházel výhradně z odpovědi společnosti Apple na otázku [*důvěrné*] v žádosti o informace ze dne [*důvěrné*] a z interních dokumentů společnosti Apple předložených v příloze k uvedené odpovědi.

486 Na prvním místě je třeba uvést, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise vysvětlila ve své žalobní odpovědi, že pokud jde o dotčený model, který měl „být uveden na trh“ v roce 2014, tedy podle Komise model označený zkratkou „[*důvěrné*]“ (nebo „[*důvěrné*]“), je důkaz o údajných účincích dotyčných plateb na rozhodnutí společnosti Apple o nákupu čipových sad LTE obsažen v bodech 428 až 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

487 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že Komise v bodech 425 až 433 odůvodnění napadeného rozhodnutí v podstatě zdůraznila skutečnosti, které podle ní prokazují, že společnost Apple měla před uzavřením prvního dodatku k přechodné dohodě v úmyslu obrátit se v případě údajně dotčených modelů na konkurenty žalobkyně, a že to mohlo být pro společnost Apple z ekonomického hlediska zajímavé, neboť „možnost realizovat dlouhodobé úspory převažuje nad platbami vyplývajícími z přechodné dohody“.

488 I když je pravda, že posouzení obsažená v bodech 425 až 433 odůvodnění napadeného rozhodnutí ukazují, že společnost Apple vzala v úvahu existenci plateb vyplývajících z přechodné dohody, nevyplývá z nich, že dotyčné platby vyplývající z přechodné dohody skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se, pokud jde o údajně dotčené modely, a zejména o model „[*důvěrné*]“, na konkurenty žalobkyně.

489 Jak totiž vyplývá z bodů 434 a 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise uvedla, že první dodatek k přechodné dohodě vysvětluje, proč společnost Apple přestala uvažovat o konkurenčních dodavatelích pro údajně dotčené modely, které plánovala uvést na trh v letech 2014 a 2015.

490 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tudíž z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by přechodná dohoda sama o sobě skutečně snížila motivaci společnosti Apple obrátit se v případě údajně dotčených modelů na konkurenty žalobkyně.

491 Zadruhé je třeba poukázat na to, že posouzení obsažené v bodě 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého „v důsledku prvního dodatku k přechodné dohodě společnost Apple ‚přestala pro mobilní zařízení z let 2014 a 2015 jakkoli zvažovat alternativní dodavatele čipových sad k žalobkyni‘ “, se zakládá výlučně na vyjádření společnosti Apple obsaženém v odpovědi na otázku [*důvěrné*] v žádosti o informace ze dne [*důvěrné*].

492 Je přitom třeba konstatovat, že tato odpověď se netýká modelu „[*důvěrné*]“ (nebo „[*důvěrné*]“), který je podle Komise jediným údajně dotčeným modelem z roku 2014 uvedeným v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí. Pokud jde totiž o modely bez CDMA z roku 2014, týká se uvedená odpověď pouze modelů [*důvěrné*]. Vyjádření společnosti Apple uvedené v bodě 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí je kromě toho obsaženo v části její odpovědi týkající se těchto dvou posledně uvedených modelů. Uvedené vyjádření se tedy jeví z hlediska dokazování obsaženého v napadeném rozhodnutí ohledně modelu „[*důvěrné*]“ jako irelevantní.

493 Zatřetí je třeba poznamenat, že Komise v bodě 465 odůvodnění napadeného rozhodnutí v dílčím pododdíle 11.4.2.4 uvedeného rozhodnutí uvedla [*důvěrné*] a opírala se za tímto účelem o dvě vyjádření společnosti Apple vycházející z bodu 52 třetí odrážky jejího vyjádření k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek.

494 Jak však správně zdůrazňuje žalobkyně, tato vyjádření neuvádějí [*důvěrné*] z důvodu dotyčných plateb. Uvedená vyjádření zejména neposkytují žádnou informaci o důvodech, proč [*důvěrné*]. Vzhledem k tomu, že Komise nepředložila v napadeném rozhodnutí přesvědčivé důkazy, nepřísluší Tribunálu určovat důvody, které vedly k [*důvěrné*].

495 Na druhém místě, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a jak Komise vysvětlila ve své žalobní odpovědi, prokázání údajných účinků dotyčných plateb, pokud jde o údajně dotčené modely, které společnost Apple hodlala uvést v roce 2015, tedy podle Komise modely „[*důvěrné*]“ a „[*důvěrné*]“, je založeno na důkazech uvedených v bodech 436 a 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

496 Ke skutečnosti, že se prohlášení společnosti Apple zahrnuté do bodu 435 odůvodnění napadeného rozhodnutí obecně a bez rozdílu týká „mobilních zařízení z let 2014 a 2015“, postačí nejprve připomenout, že bylo učiněno ve vztahu k některým modelům iPadů z roku 2014, kromě „[*důvěrné*]“ (bod 492 výše). Relevance uvedené výpovědi ve vztahu k údajně dotčeným modelům z roku 2015 tedy rovněž není prokázána.

497 Zaprvé se Komise v bodě 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí opírala o interní dokument společnosti Apple obsahující interní e-mailovou komunikaci ze dne 18. února 2014, v níž se uvádí, že inženýr společnosti Apple navrhoval použít čipovou sadu společnosti Intel pro model iPadu „z podzimu 2015“, pokud by byla „funkčně rovnocenná“ s čipovou sadou žalobkyně.

498 Přitom ani bod 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani uvedená interní e-mailová komunikace neupřesňují model iPadu, který společnost Apple plánovala uvést na trh a kterého se týkalo tvrzení inženýra společnosti Apple. A navíc žalobkyně v rámci dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 předložila jinou interní e-mailovou komunikaci společnosti Apple z téhož dne, z níž vyplývá, že tvrzení zaměstnance společnosti Apple uvedené v bodě 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo ve skutečnosti zpochybněno vedoucím inženýrského týmu společnosti Apple. Ten totiž v odpovědi uvedl, že čipová sada společnosti Intel „není skutečně funkčně rovnocenná“ čipové sadě žalobkyně, přičemž anglické slovo formulující zápor, a sice „not“, je ostatně v tomto interním e-mailu napsáno velkými písmeny. Posledně zmíněné hodnocení navíc v téže e-mailové komunikaci potvrdil jiný zaměstnanec společnosti Apple.

499 Uvedené skutečnosti tedy zpochybňují opodstatněnost posouzení obsaženého v bodě 436 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož se zakládá na jediném interním e-mailu společnosti Apple, který je v rozporu se dvěma dalšími.

500 Zadruhé v bodě 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odkazuje na interní e-mailovou komunikaci společnosti Apple ze dne 20. února 2014, která reaguje na interní e-mail uvedený v bodě 436 odůvodnění tohoto rozhodnutí, v níž na jedné straně jistý zaměstnanec společnosti Apple uvádí, že jiný zaměstnanec měl „určité obavy z obchodních sankcí souvisejících s načasováním“, pokud jde o uvedení iPadu obsahujícího čipovou sadu jiného dodavatele na trh, a na druhé straně tento zaměstnanec potvrzuje, že by takové uvedení bylo „obchodně neudržitelné“.

501 Je však třeba konstatovat, že tyto e-maily a bod 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí neodkazují konkrétně na žádný model iPadu ani na dotyčné platby a dohody. Nic tedy neumožňuje dospět s jistotou k závěru, že tyto interní e-maily poukazovaly na ztrátu a vrácení dotyčných plateb.

502 Kromě toho je třeba konstatovat – jestliže se Komise ve své žalobní odpovědi opírala o prohlášení učiněné společností Apple v rámci jejího vyjádření k odpovědi žalobkyně na oznámení námitek, aby tak prokázala spojitost mezi uvedenými interními e-maily a dotyčnými platbami – že uvedené prohlášení nefiguruje v bodě 437 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a navíc se netýká interních e-mailů uvedených v tomto bodě odůvodnění.

503 Zatřetí v bodě 438 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise navíc odkázala na ekonomickou analýzu nákupního oddělení společnosti Apple ze dne 29. ledna 2014, která se týkala hospodářského dopadu změny dodavatele v roce 2015, pokud jde o poptávku čipových sad bez CDMA, kterou společnost Apple předložila ve své odpovědi na otázku [*důvěrné*] žádosti o informace ze dne [*důvěrné*].

504 V tomto ohledu přitom stačí poznamenat, že, jak vysvětluje společnost Apple ve své odpovědi na otázku [*důvěrné*] žádosti o informace ze dne [*důvěrné*], uvedená ekonomická analýza „nebyla základem pro žádné z rozhodnutí vedení společnosti Apple o nákupu“, takže i bez ohledu na důvody, proč se vedení společnosti Apple o takovou analýzu neopíralo, což Tribunálu nepřísluší

určovat, nelze na základě této ekonomické analýzy vyvodit jakýkoli závěr ohledně účinků, které dotyčné platby skutečně měly na rozhodnutí společnosti Apple týkající se zajištění dodávek čipových sad LTE.

505 Z toho vyplývá, že se Komise v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí v rámci celkové analýzy směšující modely a roky opírala o důkazy, které nejsou relevantní, jsou v rozporu s jinými důkazy nebo nemohou podpořit její závěry ve vztahu k údajně dotčeným modelům, a tudíž neumožňují prokázat, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE pro uvedené modely.

506 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá jednak to, že pododdíl 11.4.2 napadeného rozhodnutí nemůže zhojit protiprávnost konstatovanou po přezkumu první výtky třetí části třetího žalobního důvodu (body 442 a 443 výše), a jednak to, že v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí Komise každopádně neprovedla analýzu, která by umožnila podpořit závěr, že dotyčné platby skutečně snížily motivaci společnosti Apple obrátit se na konkurenty žalobkyně za účelem zajištění dodávek čipových sad LTE pro údajně dotčené modely iPadů bez CDMA, které společnost Apple plánovala uvést na trh v letech 2014 a 2015.

507 Komise totiž dospěla k takovému závěru na základě úvahy, která je zaprvé stižena nedostatkem soudržnosti důkazů, jichž se na podporu svých závěrů dovolává (bod 463 výše), zadruhé byla navíc provedena, aniž byly zohledněny všechny pro tento účel relevantní skutečnosti (bod 481 výše), a zatřetí byla navíc provedena na základě důkazů, které neumožňovaly podpořit její závěry (bod 505 výše).

508 Závěr Komise, podle něhož dotyčné platby skutečně vyvolaly protisoutěžní účinky, potvrzující jejich způsobilost takové účinky vyvolat, je tudíž protiprávní.

509 Ostatně ze stejných důvodů a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nemohou ani úvahy uvedené v pododdílu 11.4.2 napadeného rozhodnutí podpůrně prokázat, že dotyčné platby byly způsobilé vyvolat ve vztahu k údajně dotčeným modelům protisoutěžní účinky. V každém případě, i za předpokladu, že by tomu tak bylo, je třeba připomenout, že teorie újmy přijatá v napadeném rozhodnutí se netýká způsobilosti dotyčných plateb narušit hospodářskou soutěž, která by se vztahovala pouze na poptávku společnosti Apple pro údajně dotčené modely, ale zahrnuje celkovou poptávku společnosti Apple v dotčeném období, pokud jde jak o iPhony, tak o iPady (viz body 420, 442 a 443 výše).

510 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba druhé a třetí výtce třetí části třetího žalobního důvodu vyhovět.

4. Závěr

511 Z přezkumu první, druhé a třetí výtky třetí části třetího žalobního důvodu, aniž je třeba zkoumat ostatní výtky této části, vyplývá, že kvalifikace dotyčných plateb jako plateb zakládajících zneužití dominantního postavení je protiprávní, neboť jednak je přezkum způsobilosti dotyčných plateb vyvolat protisoutěžní účinky založen na analýze, která nebyla provedena s ohledem na veškeré relevantní skutkové okolnosti, a jednak posouzení skutečných účinků dotyčných plateb vychází z analýzy, která neumožňuje podpořit závěry, k nimž Komise dospěla.

512 Z těchto důvodů je třeba vzhledem k protiprávnostem zjištěným v rámci přezkumu třetí části třetího žalobního důvodu, a aniž je třeba vyjadřovat se k ostatním částem žalobního důvodu vzneseným žalobkyní, vyhovět třetímu žalobnímu důvodu a na tomto základě také napadené rozhodnutí zrušit.

D. Celkový závěr

513 Vzhledem k tomu, že bylo vyhověno jak prvnímu žalobnímu důvodu (v jeho první a třetí části), tak třetímu žalobnímu důvodu (v jeho třetí části), je třeba napadené rozhodnutí zrušit, aniž je třeba rozhodovat o dalších žalobních důvodech nebo o návrzích na organizační procesní opatření nebo na provedení důkazů předložených žalobkyní, jelikož tyto návrhy přesahují rámec opatření, o nichž Tribunál rozhodl nebo která nařídil, a ani o jiných dodatečných důkazech, než jsou dodatečné důkazy ze dne 26. července 2019.

IV. K nákladům řízení

514 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

515 Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Komise C(2018) 240 final ze dne 24. ledna 2018 týkající se řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.40220 – Qualcomm (platby za výlučný odběr)] se zrušuje.**

2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Marcoulli Frimodt Nielsen Schwarcz

Iliopoulos Norkus

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. června 2022.

Podpisy

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu . . . 2
A. K žalobkyni . . . 2
B. Ke správnímu řízení . . . 2
1. K řízení s žalobkyní . . . 2
2. K ostatním podnikům a zúčastněným stranám . . . 3
3. K přístupu ke spisu . . . 4
C. K napadenému rozhodnutí . . . 4
1. K dohodám mezi žalobkyní a společností Apple . . . 4
2. K vymezení trhu . . . 5
3. K dominantnímu postavení . . . 5
4. Ke zneužití dominantního postavení . . . 5
5. K pokutě . . . 5
6. K výroku . . . 6
II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení . . . 6
A. Hlavní procesní skutečnosti . . . 6
1. Písemná část řízení . . . 6
2. Návrh společnosti Apple na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka . . . 7
3. Žádost o organizační procesní opatření nebo o provedení dokazování . . . 7
4. Dodatečné důkazy předložené po ukončení písemné části řízení . . . 8
5. Žádosti o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti . . . 9
6. Přidělení soudkyně zpravodajky šestému senátu . . . 9
7. Předání věci rozšířenému soudnímu kolegiu . . . 9
8. Organizační procesní opatření a provádění důkazů . . . 9
9. Ústní část řízení . . . 11
B. Návrhová žádání účastníků řízení . . . 13

III. Právní otázky 13

A. K přípustnosti dodatečných důkazů ze dne 26. července 2019 14

B. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevných procesních pochybení 18

1. Úvodní poznámky 18

2. Ke třetí části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká neexistence záznamů a informací o schůzkách a telefonických konferencích se třetími osobami 19

a) Ke schůzce a telefonickým konferencím s třetími osobami, ohledně nichž byly žalobkyni sděleny informace před podáním projednávané žaloby 21

1) Připomenutí souvislostí 21

2) K existenci procesního pochybení 22

3) K porušení práva na obhajobu 25

b) K telefonické konferenci a schůzce se třetí osobou, ohledně nichž byly žalobkyni poskytnuty informace v průběhu tohoto řízení v reakci na argumenty založené na dodatečných důkazech ze dne 26. července 2019 29

1) Připomenutí souvislostí 29

2) K existenci procesního pochybení 30

3) K porušení práva na obhajobu 32

c) Ke schůzce s třetí osobou, ohledně níž byly žalobkyni sděleny informace v průběhu tohoto řízení v reakci na dokazování provedené dne 12. října 2020 35

1) Shrnutí souvislostí 35

2) K existenci procesního pochybení 35

3) K porušení práva na obhajobu 37

3. K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká rozdílů mezi oznámením námitek a napadeným rozhodnutím 39

4. Závěr 45

C. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o závěr, že dotyčné dohody byly způsobilé vyvolat potenciální protisoutěžní účinky 45

1. Úvodní poznámky 46

a) Připomenutí zásad vyplývajících z judikatury 46

b) Připomenutí struktury napadeného rozhodnutí 47

c) Připomenutí výtek žalobkyně 48

2. K první výtce třetí části třetího žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění všech relevantních okolností 48

3. Ke druhé a třetí výtce třetí části třetího žalobního důvodu, které vycházejí ze skutečnosti, že nebylo prokázáno, že dotyčné dohody ovlivnily rozhodnutí společnosti Apple o zajištění dodávek pro iPady „z roku 2014“ a „z roku 2015“ 58

a) Úvodní poznámky 60

b) K první dílčí výtce, týkající se zařízení uvedených v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí 61

c) Ke třetí dílčí výtce, týkající se skutečnosti, že v rámci dokazování obsaženého v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí nebyly zohledněny některé relevantní důkazy 63

d) Ke druhé dílčí výtce, týkající se důkazů zohledněných v rámci dokazování obsaženého v pododdíle 11.4.2 napadeného rozhodnutí 66

4. Závěr 69

D. Celkový závěr 70

IV. K nákladům řízení 70